

ซามูเอล ฉบับที่สอง

บทที่ 1

ดาวิดประหารชีวิต

คนที่อ้างว่าได้ฆ่าซาอูล

1 บัดนี้ต่อมาหลังจากการสิ้นพระชนม์ของซาอูลแล้ว เมื่อดาวิดได้กลับมาจากการฆ่าฟันคนอามาเลห์แล้ว และดาวิดพักอยู่ในเมืองสิกลาคได้สองวัน

2 ต่อมาในวันที่สาม ดูเอ็ด ชายคนหนึ่งออกมาจากค่ายของซาอูล พร้อมกับเสื้อผ้าของเขาที่ฉีกขาดและผงคลีดินอยู่บนศีรษะของเขา และต่อมา เมื่อเขามาถึงดาวิด เขาก็ล้มลงถึงดินและกราบถวายบังคม

3 และดาวิดกล่าวแก่เขาว่า “เจ้ามาจากไหน” และเขากล่าวแก่ท่านว่า “ข้าพเจ้าได้หนีรอดออกมาจากค่ายของคนอิสราเอล”

4 และดาวิดกล่าวแก่เขาว่า “เหตุการณ์เป็นไปอย่างไรบ้าง เราขอรับเจ้า จงบอกเราเถิด” และเขาตอบว่า “กองทหารหนีจากการสู้รบไปแล้ว และคนเป็นอันมากของกองทหารก็ล้มลงและตายแล้วด้วย และซาอูลกับโยนาธานราชโอรสของพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ด้วย”

5 และดาวิดกล่าวแก่ชายหนุ่มที่ได้บอกท่านว่า “เจ้าทราบได้อย่างไรว่า ซาอูลและโยนาธานราชโอรสของพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว”

6 และชายหนุ่มที่บอกท่านนั้นกล่าวว่า

“บังเอิญขณะที่ข้าพเจ้าอยู่บนภูเขากิลโบอา ดูเอ็ด ซาอูลได้ทรงพึงหอกของพระองค์อยู่ และดูเอ็ด บรรดารถม้าศึกและเหล่าทหารม้าได้ติดตามพระองค์ไปติด ๆ

7 และเมื่อพระองค์ได้ทอดพระเนตรดูหลังพระองค์ พระองค์ได้เห็นข้าพเจ้าและตรัสเรียกข้าพเจ้า และข้าพเจ้าทูลตอบว่า ‘ข้าพระองค์อยู่ที่นี่’

8 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าคือใคร’ และข้าพเจ้าทูลตอบพระองค์ว่า ‘ข้าพระองค์เป็นคนอามาเลห์’

9 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า ‘จงมา เราขอรับเจ้า ยืนทับเราและฆ่าเราเสีย ด้วยว่าความเจ็บปวดรวดร้าวมาสู่เรา เพราะชีวิตของเรายังอยู่ในตัวเรา’

10 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงยืนทับพระองค์ และฆ่าพระองค์เสีย เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ไม่สามารถดำรงพระชนม์ได้อีก หลังจากพระองค์ทรงล้มแล้ว และข้าพเจ้าได้ถอดมงกุฎที่อยู่บนพระเศียรของพระองค์ และกำไลที่อยู่บนพระกรของพระองค์ และได้นำสิ่งเหล่านั้นมาที่นี้มายังเจ้านายของข้าพเจ้า”

11 แล้วดาวิดได้จับเสื้อของท่านและฉีกเสื้อนั้น และทุกคนที่อยู่กับท่านก็เช่นเดียวกัน

12 และพวกเขาได้ไวทุกข์ และร้องไห้และอดอาหารจนถึงเวลาเย็นเพื่อซาอูล และเพื่อโยนาธานราชโอรสของพระองค์

(1) 1 ซมอ 30:1; 31:6, 17, 26 (2) 1 ซมอ 4:12; 25:33; 2 ซมอ 4:10
(4) 1 ซมอ 31:2-3 (6) 1 ซมอ 31:1-4 (10) วนจ 9:54; 2 พศด 11:12
(11) 2 ซมอ 3:31; 13:31 (12) 1 ซมอ 31:13; 2 ซมอ 3:31; 6:21

และเพื่อพวกพลทหารของพระเยโฮวาห์ และเพื่อวงศ์วานของคนอิสราเอล เพราะพวกเขาได้ล้มตายด้วยดาบแล้ว

13 และดาวิดกล่าวแก่ชายหนุ่มที่บอกท่านว่า “เจ้ามาจากไหน” และเขาตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นบุตรชายของคนแปลกหน้าเป็นคนอามาเลซ”

14 และดาวิดกล่าวแก่เขาว่า “ทำไมเจ้ามิได้เกรงกลัวที่จะเหยียดมือของเจ้าออกเพื่อทำลายผู้ที่ถูกเจิมไว้ของพระเยโฮวาห์”

15 และดาวิดได้เรียกคนหนึ่งจากพวกคนหนุ่ม และกล่าวว่า “จงเข้าไปใกล้และฆ่าเขาเสีย” และเขาได้ฆ่าชายคนนั้นจนเขาถึงแก่ความตาย

16 และดาวิดกล่าวแก่ชายคนนั้นว่า “ให้โลหิตของเจ้าตกบนศีรษะของเจ้าเอง เพราะปากของเจ้าเป็นพยานปรักปรำตัวเจ้าเอง โดยกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าได้ฆ่าผู้ที่ถูกเจิมไว้ของพระเยโฮวาห์’”

ดาวิดไว้อาลัยเพื่อซาอูลและโยนาธาน

17 และดาวิดได้ไว้อาลัยด้วยคำคร่ำครวญต่อไปนี้ เพื่อซาอูลและเพื่อโยนาธานราชโอรสของพระองค์

18 (ท่านได้สั่งพวกเขาให้สอนคนยูดาห์ให้รู้จักใช้คันธนูเช่นกัน ดูเถิด คำคร่ำครวญนี้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของยาซาร์) ว่า

19 “ความมั่งคั่งของอิสราเอลถูกประหารเสียแล้วบนบรรดาที่สูงของเจ้า เหล่าผู้มีกำลังมากก็ล้มลงเสียแล้วหนอ

20 อย่าบอกเรื่องนี้ในเมืองกัท อย่าประกาศเรื่องนี้ในถนนทั้งหลายแห่งเมืองอัชเคโลน เกรงว่าบรรดาบุตรสาวของคนฟีลิสเตียจะร่ำเรงยินดี เกรงว่าบรรดาบุตรสาวของผู้ที่มีได้เข้าสู่หน้ตจะมีชัย

21 พวกเจ้า บรรดาเทือกเขาแห่งกิเลอาดเอ๋ย ขออย่าให้น้ำค้าง และขออย่าให้มีฝนบนพวกเจ้าหรือบรรดาทุ่งนาแห่งของถวายทั้งหลาย เพราะว่าที่นั่นโล่ของผู้มีกำลังมากถูกโยนทิ้งไปอย่างไร้ค่าแล้ว โล่ของซาอูลเหมือนกับว่าพระองค์มิได้รับการเจิมไว้ด้วยน้ำมัน

22 จากโลหิตของผู้ที่ถูกฆ่า จากไขมันของผู้มีกำลังมาก คันธนูของโยนาธานมิได้หันกลับมา และดาบของซาอูลก็มิได้กลับมามีอย่างว่างเปล่า

23 ซาอูลและโยนาธานน่ารักและน่าชื่นชมในชีวิตของท่านทั้งสอง และในความตายของท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองไม่ถูกแยกจากกัน ท่านทั้งสองก็เร็วกว่าพวกนกอินทรี ท่านทั้งสองก็แข็งแรงกว่าเหล่าสิงโต

24 พวกเจ้า เหล่าบุตรสาวของอิสราเอลเอ๋ย จงร้องไห้เพื่อซาอูล ผู้ได้ทรงประดับพวกเจ้าด้วยผ้าสีแดงเข้มพร้อมด้วยบรรดาสิ่งอื่น ๆ ที่น่ายินดี ผู้ได้ทรงประดับบรรดาอภรณ์ทองคำบนเครื่องแต่งกายของพวกเจ้า

25 เหล่าผู้มีกำลังมากได้ล้มลงท่ามกลางการศึกเสียแล้วหนอ โอ โยนาธาน ท่านได้ถูกสังหารอยู่ในบรรดาที่สูงของท่าน

(14) กตว 12:8; 1 ซมอ 24:6 (15) 2 ซมอ 4:10, 12 (16) 1 ซมอ 26:9; ลก 19:22

(18) ยชว 10:13; 1 ซมอ 31:3 (19) 2 ซมอ 1:27 (20) อพย 15:20; 1 ซมอ 31:4

(21) วนฉ 5:23; 1 ซมอ 10:1; 31:1 (22) 1 ซมอ 18:4 (23) วนฉ 14:18; 1 ซมอ 31:2

26 ข้าพเจ้าทุกข์ใจเพื่อท่าน ผู้เป็นพี่ชาย
ของข้าพเจ้า โยนาธานเอ๋ย ท่านเป็นที่ชื่น
ใจแก่ข้าพเจ้าอย่างยิ่ง ความรักของท่านที่
มีต่อข้าพเจ้านั้นมหัศจรรย์เกินกว่าความ
รักของเหล่าสตรี

27 เหล่าผู้มีกำลังมากก็ล้มลงเสียแล้ว
หนอ และบรรดาอาวุธแห่งการสงครามก็
พินาศไปเสีย”

บทที่ 2

คนยูดาห์เจิมตั้งดาวิด เป็นกษัตริย์ที่เฮโบรน

1 และต่อมาภายหลังเหตุการณ์นี้ ดาวิด
ได้ทูลถามพระเยโฮวาห์ โดยทูลว่า “ข้า
พระองค์ควรจะขึ้นไปยังนครหนึ่งนครใด
แห่งยูดาห์หรือไม่” และพระเยโฮวาห์ตรัส
กับท่านว่า “จงขึ้นไปเถิด” และดาวิดทูล
ว่า “ข้าพระองค์ควรจะไปไหน” และ
พระองค์ตรัสว่า “ไปยังเฮโบรน”

2 ดังนั้นดาวิดได้ขึ้นไปขึ้นที่นั่น และภรรยา
ทั้งสองของท่านด้วย คืออาหิโนอม ชาว
ยิสเรเอล และอาปีกายิล ภรรยาของนา-
บาล ชาวคารเมล

3 และพวกทหารที่อยู่กับท่าน ดาวิดได้นำ
ขึ้นไป ทุกคนพร้อมกับครอบครัวของตน
และพวกเขาอาศัยอยู่ในนครทั้งหลายของ
เฮโบรน

4 และคนยูดาห์ก็พากันมา และที่นั่นพวก
เขาได้เจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนือ
วงศ์วานของยูดาห์ และพวกเขาทูลดาวิด
โดยทูลว่า “ชาวเมืองยาเบซกิเลอาดเป็น
คนเหล่านั้นที่ได้ฝังซาอูล”

ดาวิดยกย่องคนที่ฝัง

พระศพกษัตริย์ซาอูล

5 และดาวิดได้ส่งพวกผู้สื่อสารไปยังชาว
เมืองยาเบซกิเลอาด และกล่าวแก่พวกเขา
ว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรพวกท่าน
ในการที่พวกท่านได้แสดงความกรุณา
อย่างนี้ต่อเจ้านายของพวกท่าน คือต่อ
ซาอูล และได้ฝังพระองค์ไว้

6 และบัดนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงสำแดง
ความกรุณาและความจริงแก่พวกท่าน
และเราจะตอบแทนความกรุณานี้ต่อพวก
ท่านด้วย เพราะพวกท่านได้กระทำการนี้

7 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอให้มือของพวก
ท่านเข้มแข็งขึ้น และขอให้พวกท่านกล้า
หาญเถิด เพราะว่าเจ้านายของพวกท่าน
คือซาอูล ได้สิ้นพระชนม์แล้ว และ
วงศ์วานของยูดาห์ได้เจิมตั้งเราไว้ให้เป็น
กษัตริย์เหนือพวกเขาด้วย”

อับเนอร์สถาปนาราชโอรส

ของซาอูลครอบครองฝ่ายเหนือ

8 แต่อับเนอร์บุตรชายของเนอร์ ผู้เป็น
แม่ทัพแห่งกองทัพของซาอูล ได้พาอิซ-
โบเซทรราชโอรสของซาอูล และนำท่านข้าม
ไปที่เมืองมาหะนาอิม

9 และได้สถาปนาท่านให้เป็นกษัตริย์
เหนือเมืองกิเลอาด และเหนือคนอาเซอร์
และเหนือคนยิสเรเอล และเหนือคน
เอฟราอิม และเหนือคนเบนยามิน และ
เหนือคนอิสราเอลทั้งสิ้น

10 อิซโบเซทรราชโอรสของซาอูลมีพระชน
มายุสี่สิบพรรษา เมื่อท่านเริ่มครอบครอง

(26) 1 ซมอ 18:1-4 (27) 2 ซมอ 1:19, 25 (1) วนจ 1:1 (2) 1 ซมอ 25:42-43; 30:5

(3) 1 พศด 12:1 (4) 1 ซมอ 16:13; 30:26; 31:11-13 (5) นรธ 2:20; 3:10

(6) 2 ทธ 1:16, 18 (8) 1 ซมอ 14:50; 2 ซมอ 17:24 (9) ยชว 22:9; วนจ 1:32

เหนืออิสราเอล และครอบครองอยู่สองปี
แต่วงศ์วานของยูดาห์ได้ติดตามดาวิด

11 และเวลาที่ดาวิดทรงเป็นกษัตริย์ใน
เฮโบรนเหนือวงศ์วานของยูดาห์นั้นเป็น
เวลาเจ็ดปีกับหกเดือน

สงครามระหว่าง

คนของอิซโบเซทกับคนของดาวิด

12 และอับเนอร์บุตรชายของเนอร์ และ
พวกข้าราชการทหารของอิซโบเซทราช-
โอรสของซาอูล ได้ออกไปจากมาหะนาอิม
ไปยังเมืองกิเบโอน

13 และโยอาบบุตรชายของเศรยาห์ กับ
พวกข้าราชการทหารของดาวิดได้ออกไป
และพบกันข้างสระแห่งเมืองกิเบโอน และ
พวกเขาก็นั่งลง พวกหนึ่งอยู่บนฝั่งสระ
ข้างหนึ่ง และอีกพวกหนึ่งอยู่บนฝั่งสระ
อีกข้างหนึ่ง

14 และอับเนอร์กล่าวแก่โยอาบว่า “บัดนี้
ขอให้พวกคนหนุ่มลุกขึ้น และประลอง
ฝีมือเล่นกันต่อหน้าพวกเรา” และโยอาบ
กล่าวว่า “ให้พวกเขาลุกขึ้นเถิด”

15 แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้น และเข้าไปตาม
จำนวนคือ สิบสองคนจากเผ่าเบนยามิน
ซึ่งเป็นคนของอิซโบเซทราชโอรสของ
ซาอูล และสิบสองคนจากเหล่าข้าราชการ
ทหารของดาวิด

16 และพวกเขาก็ได้จับศีรษะคู่อริ
และแทงดาบของตนเข้าที่สีข้างของคู่อริ
ดังนั้นพวกเขาก็ล้มตายด้วยกัน ฉะนั้น
สถานที่แห่งนั้นถูกเรียกว่า เฮลชัทฮัสซุริม
ซึ่งอยู่ในกิเบโอน

17 และมีการสู้รบกันดุเดือดยิ่งนักวันนั้น
และอับเนอร์ก็พ่ายแพ้ และพวกคนอิส-
ราเอล ต่อหน้าพวกข้าราชการทหารของ
ดาวิด

18 และบุตรชายสามคนของเศรยาห์ได้
อยู่ที่นั่นคือ โยอาบ และอาปีชัย และอา-
สาเฮล และอาสาเฮลนั้นผีทำร้ายอย่างกับ
ละมั่ง

19 และอาสาเฮลได้ไล่ตามอับเนอร์
ไป และเมื่อตามไปนั้นเขาก็มิได้เลี้ยวไป
ทางขวามือหรือทางซ้ายมือจากการไล่ตาม
อับเนอร์

อับเนอร์ฆ่าอาสาเฮล

20 แล้วอับเนอร์เหลือวดูข้างหลังตนและ
กล่าวว่า “เจ้าคืออาสาเฮลหรือ” และเขา
ตอบว่า “ใช่แล้ว”

21 และอับเนอร์กล่าวแก่เขาว่า “เจ้าจง
เลี้ยวไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ และ
เจ้าจงจับเอาคนหนุ่มคนใดคนหนึ่ง และ
เจ้าจงริบเอาเครื่องอาวุธของเขาไป” แต่
อาสาเฮลไม่ยอมเลี้ยวไปจากการไล่ตาม
อับเนอร์

22 และอับเนอร์กล่าวแก่อาสาเฮลอีกครั้ง
หนึ่งว่า “เจ้าจงหันกลับจากการติดตามข้า
เสียเถิด จะให้ข้าฟันเจ้าให้ล้มลงถึงดินทำ
ไมเล่า แล้วข้าจะสู้หน้าโยอาบพี่ชายของ
เจ้าอย่างไรได้”

23 แต่อย่างไรก็ตามเขาปฏิเสธไม่ยอมหัน
กลับ ฉะนั้นอับเนอร์ด้วยปลายหอกได้
แทงอาสาเฮลใต้กระดูกซี่โครงที่ห้า จน
หอกนั้นได้ทะลุออกข้างหลังเขา และเขา

(11) 2 ซมอ 5:5; 1 พกษ 2:11 (12) ยชา 10:2-12; 18:25

(13) 1 ซมอ 26:6; 2 ซมอ 8:16; 1 พศด 2:16; 11:6; ยรม 41:12

(18) 1 พศด 2:16; 12:8; สดต 18:33; สบก 3:19 (23) 2 ซมอ 3:27; 4:6; 20:10; 2 ซมอ 20:12

ได้ล้มลงที่นั่น และตายเสียในที่เดียวกัน และต่อมาทุกคนที่มาถึงสถานที่ที่อาสะ-เฮลล้มลงและตายนั้นก็ยืนนิ่งอยู่

24 โยอาบด้วยและอาปีซัยได้ไล่ตามอับ-เนอร์ไป และดวงอาทิตย์ก็ตกเมื่อพวกเขามาถึงเนินเขาแห่งอัมมาห์ ที่อยู่ตรงหน้ากียาห์ตามทางแห่งถิ่นทุรกันดารของเมืองกิเบโอน

25 และคนเบนยามินได้รวบรวมกันตามอับเนอร์ไป และกลายเป็นกองทหารเดียวกัน และยืนอยู่บนยอดเนินเขาสูงหนึ่ง

26 แล้วอับเนอร์ร้องเรียกโยอาบ และกล่าวว่า “ดาบจะกินอยู่เป็นนิตยหรือท่านไม่ทราบหรือว่ามันจะเป็นความขมขื่นในบั้นปลายนั้น แล้วอีกนานเท่าใดท่านจึงจะสั่งพวกทหารให้หันกลับจากการไล่ตามพี่น้องของพวกเรา”

27 และโยอาบกล่าวว่า “พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด หากท่านไม่ได้พูด พรุ่งนี้เช้าพวกทหารทุกคนก็จะเลิกไล่ตามพี่น้องของตนเป็นแน่”

28 ดังนั้นโยอาบได้เป่าแตรขึ้น และพวกทหารทุกคนก็หยุดนิ่งอยู่ และไม่ได้ไล่ตามคนอิสราเอลอีก และพวกเขาไม่ต่อสู้กันอีกต่อไป

29 และอับเนอร์กับพวกทหารของท่านได้เดินไปตลอดคืนนั้นผ่านเข้าที่ราบ และข้ามแม่น้ำจอร์แดน และไปตลอดทั่วบิทรอน และพวกเขาได้มาถึงมาหะนาอิม

30 และโยอาบได้กลับจากการไล่ตามอับเนอร์ และเมื่อท่านได้รวบรวมกอง

ทหารทั้งสิ้นเข้าด้วยกันแล้ว มีคนขาดไปจากพวกข้าราชการทหารของดาวิด ลีบเก้านและอาสะเฮล

31 แต่พวกข้าราชการทหารของดาวิดได้ฆ่าคนเบนยามิน และกองทหารของอับเนอร์ จนสามร้อยหกสิบคนได้ตายไป

32 และพวกเขาได้นำอาสะเฮลไป และฝังเขาไว้ในอุโมงค์บิดาของเขาซึ่งอยู่ในเมืองเบธเลเฮม และโยอาบและกองทหารของท่านก็ไปตลอดคืน และพวกเขามาถึงเมืองเฮโบรนตอนฟ้าสาง

บทที่ 3

1 บัดนี้มีสงครามกันอยู่ยาวนานระหว่างวงศ์วานของซาอูลกับวงศ์วานของดาวิด แต่ดาวิดก็เข้มแข็งยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ และวงศ์วานของซาอูลก็เสื่อมกำลังลงเรื่อย ๆ

ดาวิดทรงให้กำเนิดราชโอรส

หกอองค์ในเมืองเฮโบรน

2 และราชโอรสหลายองค์ถูกให้กำเนิดแก่ดาวิดในเมืองเฮโบรน และราชโอรสหัวปีของพระองค์คือ อัมโนน บุตรของอาหิโนอัมชาวยิสเรเอล

3 และราชโอรสองค์ที่สองของพระองค์คือ คิเลอบ บุตรของอาบียาภรรยาราชของนาบาลชาวคารเมล และราชโอรสองค์ที่สามคือ อับซาโลม บุตรชายของมาอาคาห์ราชธิดาของทลมัยักษัตริย์แห่งเมืองเกชูร์

4 และราชโอรสองค์ที่สี่คือ อาโดเนียห์ บุตรชายของฮักกีท และราชโอรสองค์ที่ห้าคือ เชฟาதியห์ บุตรชายของอาบีทัล

5 และราชโอรสองค์ที่หกคือ อิธเรอัม

(27) 2 ซมอ 2:14; สภษ 17:14 (32) 1 ซมอ 20:6

(1) 1 พกษ 14:30; สดต 46:9 (2) 1 ซมอ 25:42-43; 1 พศด 3:1-4

(3) ยชว 13:13; 1 ซมอ 27:8; 2 ซมอ 13:37; 14:32; 15:1-10 (4) 1 พกษ 1:5

บุตรของเอกลาห์ภรรยาของดาวิด ราชโอรสเหล่านี้ถูกให้กำเนิดแก่ดาวิดในเมืองเฮโบรน

6 และต่อมาขณะเมื่อมีการสงครามระหว่างวงศ์วานของซาอูลกับวงศ์วานของดาวิด อับเนอร์ได้กระทำตัวให้เข้มแข็งเพื่อวงศ์วานของซาอูล

อับเนอร์ละทิ้งอิชโบเซท

ไปติดตามดาวิด

7 และซาอูลนั้นมีนางสนมคนหนึ่ง ผู้ซึ่งชื่อของนางคือริสปาห์ บุตรสาวของอียาห์ และอิชโบเซทตรัสกับอับเนอร์ว่า “ทำไมท่านจึงได้เข้าหานางสนมของพระราชบิดาของเรา”

8 แล้วอับเนอร์ก็โกรธมากเพราะถ้อยคำเหล่านี้ของอิชโบเซท และทูลว่า “ข้าพระองค์เป็นหัวของสุนัขหรือ ซึ่งได้ต่อต้านยูดาห์โดยสำแดงความกรุณาวินิจฉัยวงศ์วานของซาอูลพระราชบิดาของพระองค์ต่อพวกพี่น้องของซาอูล และต่อเหล่ามิตรสหายของซาอูล และไม่ได้มอบพระองค์ไว้ในมือของดาวิด พระองค์จึงหาความใส่ข้าพระองค์วันนี้ด้วยเรื่องผู้หญิงคนนี้

9 ขอพระเจ้าทรงกระทำอย่างนั้นต่ออับเนอร์และให้หนักยิ่งกว่าด้วย ยกเว้นตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงปฏิญาณไว้ต่อดาวิดแล้ว ข้าพระองค์ก็จะกระทำแก่เขาอย่างนั้น

10 ที่จะย้ายราชอาณาจากรากวงศ์วานของซาอูล และสถาปนาพระที่นั่งของดาวิดเหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์ ตั้ง

แต่दानถึงเบเออร์เซบา”

11 และอิชโบเซทไม่สามารถโต้ตอบอับเนอร์สักคำเดียวได้อีก เพราะพระองค์ทรงเกรงกลัวอับเนอร์

12 และอับเนอร์ส่งพวกผู้สื่อสารไปยังดาวิดแทนตน โดยทูลว่า “แผ่นดินนี้เป็นของผู้ใด” และทูลด้วยว่า “ขอทรงทำพันธสัญญากับข้าพระองค์ และดูเถิด มือของข้าพระองค์จะอยู่ฝ่ายพระองค์ เพื่อนำอิสราเอลทั้งสิ้นมามอบแด่พระองค์”

13 และดาวิดตรัสว่า “ดีแล้ว เราจะทำพันธสัญญากับท่าน แต่สิ่งหนึ่งเราเรียกร้องจากท่าน คือว่า ท่านจะมีได้เห็นหน้าของเรา ถ้าท่านไม่นำมีดดาบบุตรสาวของซาอูลมาให้เราก่อน เมื่อท่านจะมาเห็นหน้าของเรา”

14 และดาวิดส่งพวกผู้สื่อสารไปยังอิชโบเซทราชโอรสของซาอูล โดยกล่าวว่า “ขอมอบมีดดาบภรรยาของข้าพเจ้าให้แก่ข้าพเจ้า ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้หมั้นไว้สำหรับข้าพเจ้าด้วยหนังหุ้มปลายองคชาตของคนฟีลิสเตียหนึ่งร้อยชิ้น”

15 และอิชโบเซทได้ส่งไป และพามีดดาบมาจากสามีมองนาง คือจากปัลทีเอลบุตรชายของลาอิช

16 และสามีมองนางก็เดินไปกับนาง โดยร้องให้ตามหลังนางไปจนถึงตำบลบาสุริม แล้วอับเนอร์กล่าวแก่เขาว่า “จงไป กลับไปเสียเถิด” และเขาก็กลับไป

17 และอับเนอร์ได้สนทนากับพวกผู้อาวุธของอิสราเอล โดยกล่าวว่า “เมื่อ

(7) 2 ซมอ 16:21 (8) พบบู 23:18; 1 ซมอ 24:14 (9) นรธ 1:17; 1 ซมอ 15:28; 16:1

(10) วนฉ 20:1; 1 ซมอ 3:20; 2 ซมอ 17:11 (13) ปฐก 43:3; 1 ซมอ 18:20; 19:11

(14) 1 ซมอ 18:25-27; 2 ซมอ 2:10 (15) 1 ซมอ 25:44 (16) 2 ซมอ 16:5; 19:16

ก่อนพวกท่านใครจะให้ดาวิดเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือพวกท่าน

18 บัดนี้จึงทำอย่างนั้นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสเรื่องดาวิด โดยตรัสว่า ‘โดยมือของดาวิดผู้รับใช้ของเรา เราจะช่วยอิสราเอลประชากรของเราให้รอดพ้นจากมือของคนฟีลิสเตีย และจากมือของศัตรูทั้งสิ้นของพวกเขา’”

19 และอับเนอร์กล่าวว่าในหูของคนเบนยามินด้วย และอับเนอร์ได้ไปเพื่อทูลในหูของดาวิดในเมืองเฮโบรนถึงสิ่งสารพัดที่เห็นว่าเป็นการดีต่ออิสราเอล และที่เห็นว่าเป็นการดีต่อวงศ์วานทั้งสิ้นของคนเบนยามิน

20 ดังนั้นอับเนอร์ได้มาเฝ้าดาวิดที่เมืองเฮโบรน และมีพวกทหารยี่สิบคนมาพร้อมกับท่าน และดาวิดทรงจัดงานเลี้ยงให้อับเนอร์กับพวกทหารที่อยู่กับท่าน

21 และอับเนอร์ทูลดาวิดว่า “ข้าพระองค์จะลุกขึ้นและไป และจะรวบรวมคนอิสราเอลทั้งสิ้นมายังกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ เพื่อพวกเขาจะทำพันธสัญญากับพระองค์ และเพื่อพระองค์จะทรงครอบครองเหนือสิ่งสารพัดที่พระทัยของพระองค์ปรารถนา” และดาวิดได้ทรงส่งอับเนอร์กลับไป และท่านก็ไปโดยสันติภาพ

22 และดูเถิด พวกข้าราชการทหารของดาวิดและโยอาบกลับมาจากทางไล่ตามกองปล้น และนำสิ่งของที่ริบได้มากมายนั้นมาพร้อมกับพวกเขา แต่อับเนอร์ไม่ได้

อยู่กับดาวิดในเมืองเฮโบรนแล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงส่งท่านกลับไป และท่านก็ไปโดยสันติภาพ

23 เมื่อโยอาบกับกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับท่านมาถึง มีบางคนบอกโยอาบ โดยกล่าวว่า “อับเนอร์บุตรชายของเนอร์มาเฝ้ากษัตริย์ และพระองค์ทรงให้เขากลับไป และเขาก็กลับไปโดยสันติภาพ”

24 แล้วโยอาบเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ และทูลว่า “พระองค์ทรงกระทำอะไรเช่นนั้น ดูเถิด อับเนอร์ได้มาเฝ้าพระองค์ ทำไมพระองค์จึงส่งเขาไป และเขาก็ไปไกลแล้ว

25 พระองค์ทรงทราบแล้วว่าอับเนอร์บุตรชายของเนอร์ เขาได้มาเพื่อหลอกลวงพระองค์ และเพื่อทราบถึงการเสด็จออกไปของพระองค์และการเสด็จเข้ามาของพระองค์ และเพื่อทราบทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำ”

26 และเมื่อโยอาบออกมาจากการเฝ้าดาวิดแล้ว ท่านได้ส่งพวกผู้สื่อสารไปตามอับเนอร์ ซึ่งนำท่านมาอีกจากบ่อน้ำแห่งสิราห์ แต่ดาวิดหาทรงทราบเรื่องนี้ไม่

โยอาบฆ่าอับเนอร์

27 และเมื่ออับเนอร์กลับมาถึงเมืองเฮโบรนแล้ว โยอาบก็พาท่านหลบเข้าไปในประตูเมืองเพื่อจะพูดกับท่านเป็นการลับ และได้แทงท่านใต้กระดูกซี่โครงที่ท่านจึงสิ้นชีวิต เพื่อแก้แค้นโลหิตของอาสาเฮลน้องชายของตน

28 และภายหลังเมื่อดาวิดทรงได้ยินเรื่องนี้ พระองค์ตรัสว่า “ตัวเราและราชา-

(18) 1 ซมอ 19:16; 2 ซมอ 3:9, 19

(19) 1 ซมอ 10:20-21; 1 พศด 12:29 (21) 2 ซมอ 3:10; 1 พกษ 11:37

(25) พบญ 28:6; 1 ซมอ 29:6; อสย 37:28 (27) 2 ซมอ 2:23; 4:6; 20:9-10

ณาจักรของเราปราศจากความผิดต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์สืบไปเป็นนิตย์ ด้วย
เรื่องโลหิตของอับเนอร์บุตรชายของเนอร์

29 ขอให้ความผิดนี้ตกบนศีรษะของ
โยอาบ และบนวงศ์วานทั้งสิ้นแห่งบิดา
ของเขา และขออย่าให้ขาดไปจากวงศ์วาน
ของโยอาบเลยซึ่งคนหนึ่งที่มีสิ่งไหลออก
หรือที่เป็นโรคเรื้อน หรือที่พึงไม้เท้า หรือ
ที่ล้มทับดาบ หรือที่ขัดสนขนมปัง”

30 ดังนั้นแหละ โยอาบกับอาบิชัยน้อง
ชายของท่านได้ฆ่าอับเนอร์ เพราะอับ-
เนอร์ได้ฆ่าอาสาเฮลน้องชายของพวกท่าน
ที่กิเบโอนในการสู้รบกัน

31 และดาวิดตรัสแก่โยอาบ และแก่ประ
ชากรทุกคนที่อยู่กับพระองค์ว่า “จงฉีก
เสื้อผ้าของพวกท่าน และคาดเอวของพวก
ท่านไว้ด้วยผ้ากระสอบ และจงไวทุกข์ให้
อับเนอร์” และกษัตริย์ดาวิดเองเสด็จตาม
แคว้นหามศพไป

32 และพวกเขาฝังอับเนอร์ไว้ในเมือง
เฮโบรน และกษัตริย์ได้ตะเบ็งเสียงของ
พระองค์ และทรงร้องไห้ ณ ที่ฝังศพของ
อับเนอร์ และประชากรทั้งสิ้นก็ร้องไห้

33 และกษัตริย์ทรงคร่ำครวญเรื่องอับ-
เนอร์ และตรัสว่า “อับเนอร์ตายอย่างคน
โง่ตายหรือ

34 มือของท่านก็มีได้ถูกมัด และเท้าของ
ท่านก็มีได้ติดตรวน เหมือนอย่างคนล้ม
ลงต่อหน้าพวกคนชั่ว ท่านก็ล้มลงอย่าง
นั้น” และประชากรทั้งสิ้นก็ร้องไห้ถึงอับ-
เนอร์อีก

35 และเมื่อประชากรทั้งสิ้นมาเพื่อทูล
ชวนดาวิดให้เสวยพระกระยาหารขณะเมื่อ
ยังวันอยู่ ดาวิดทรงสาบาน โดยตรัสว่า
“ขอพระเจ้าทรงกระทำอย่างนั้นต่อเรา
และให้หนักยิ่งกว่าด้วย ถ้าเราลืมรสขนม-
ปังหรือสิ่งอื่นใดก่อนดวงอาทิตย์ตก”

36 และประชากรทั้งสิ้นได้สังเกตเห็นเช่น
นั้น และการนั้นทำให้พวกเขาพอใจ สิ่งใด
ก็ตามที่กษัตริย์ทรงกระทำ ได้ทำให้ประ
ชากรทั้งสิ้นพอใจ

37 ด้วยว่าประชากรทั้งสิ้นและคนอิสรา-
เอลทั้งหมดได้เข้าใจวันนั้นว่า ไม่ใช่พระ
ประสงค์ของกษัตริย์ที่จะฆ่าอับเนอร์บุตร
ชายของเนอร์

38 และกษัตริย์ตรัสกับพวกผู้รับใช้ของ
พระองค์ว่า “พวกท่านไม่ทราบหรือว่า
เจ้านายและคนใหญ่คนโตคนหนึ่งได้ล้ม
ลงวันหนึ่งในอิสราเอล

39 และเราอ่อนกำลังวันนี้ ถึงแม้ได้รับ
การเจิมให้เป็นกษัตริย์แล้ว และคนเหล่านี้
บุตรชายของเศรยาห์ ก็รุนแรงเกินไป
สำหรับเรา พระเยโฮวาห์จะทรงสนองผู้
กระทำความชั่วร้ายตามความชั่วของเขา
เอง”

บทที่ 4

อิชโบเซทถูกฆ่า

1 และเมื่อราชโอรสของซาอูลทรงได้ยินว่า
อับเนอร์สิ้นชีวิตในเฮโบรนแล้ว พระหัตถ์
ของพระองค์ก็อ่อนกำลังลง และคนอิส-
ราเอลทั้งสิ้นก็เป็นทุกข์

2 และราชโอรสของซาอูลยังมีชายอีกสอง

(29) ลนต 15:2; พบญ 21:6-9; 1 พกษ 2:32-33 (30) 2 ซมอ 2:23 (31) ปฐก 37:34; ยชว 7:6; วนฉ 11:35

(33) 2 ซมอ 1:17; 13:12-13; 2 พศด 35:25 (35) วนฉ 20:26; นรธ 1:17; 2 ซมอ 1:12

(39) 2 ซมอ 19:5-7, 13; 1 พกษ 2:5-6, 32 (1) อสร 4:4; อสย 13:7; มธ 2:3 (2) ยชว 18:25

คนที่เป็นพวกหัวหน้ากองกำลัง ชื่อของ
คนหนึ่งคือบาอานาห์ และชื่อของอีกคน
หนึ่งคือเรคาบ บุตรชายทั้งสองของริม-
โมน ชาวเมืองเบเอโรท คนเบนยามิน
(เพราะว่าเบเอโรทก็ถูกนับเข้าเป็นของ
เบนยามิน

3 และชาวเบเอโรทได้หนีไปยังเมืองกิท-
ทาลิม และเป็นผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจนถึงทุก
วันนี้)

4 และโยนาธาน ราชโอรสของซาอูล มี
บุตรชายคนหนึ่งเป็นง่อย เด็กคนนี้มีอายุ
ห้าขวบ ครั้นเมื่อมีข่าวเรื่องซาอูลกับ
โยนาธานออกมาจากยิสเรเอลนั้น และพี่
เลี้ยงของเขาได้อุ้มเขาขึ้นและหนีไป และ
ต่อมาขณะที่พี่เลี้ยงรีบหนีไปนั้น เด็กก็
หล่นลง และกลายเป็นง่อย และชื่อของ
ท่านคือเมฟีโบเซท

5 และบุตรชายทั้งสองของริมโมน ชาว
เบเอโรท คือเรคาบและบาอานาห์นั้นได้ออกไป
และพอแดดร้อนจัดก็มาถึงตำ-
หนักของอิชโบเซท ผู้ซึ่งกำลังบรรทมอยู่
บนแท่นบรรทมตอนเที่ยงวัน

6 และเขาทั้งสองเข้าไปที่นั่นในท่ามกลาง
ตำหนัก โดยทำเหมือนกับว่าพวกเขาจะ
ชนข้าวสาลี และเขาทั้งสองได้แทงพระ-
องค์ใต้กระดูกซี่โครงที่ห้า และเรคาบกับ
บาอานาห์พี่ชายของเขาได้หนีไป

7 เพราะว่าเมื่อเขาทั้งสองเข้าไปในตำ-
หนักนั้น พระองค์บรรทมอยู่บนแท่น
บรรทมในห้องบรรทมของพระองค์ และ
พวกเขาได้แทงพระองค์ และฆ่าพระองค์

และตัดพระเศียรของพระองค์เสีย และนำ
พระเศียรของพระองค์ไป และเขาทั้งสอง
ได้หนีไปทางที่ราบตลอดคืน

8 และเขาทั้งสองนำพระเศียรของอิชโบ-
เซทมาถวายดาวิดที่เมืองเฮโบรน และ
กราบทูลกษัตริย์ว่า “ดูเถิด ศีรษะของ
อิชโบเซท บุตรชายของซาอูล ศัตรูของ
พระองค์ ผู้ซึ่งได้แสวงหาชีวิตของพระ-
องค์ และพระเยโฮวาห์ได้ทรงแก้แค้น
แทนกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์วันนี้
ต่อซาอูลและต่อเชื้อสายของเขา”

9 และดาวิดตรัสตอบเรคาบและบาอานาห์พี่ชายของเขา บุตรชายทั้งสองของ
ริมโมน ชาวเบเอโรท และตรัสแก่เขาทั้ง
สองว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่
ฉันใด ผู้ได้ทรงไถ่ชีวิตวิญญาณของเราจาก
บรรดาความทุกข์ยาก

10 เมื่อผู้หนึ่งบอกเรา โดยกล่าวว่า ‘ดู
เถิด ซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว’ โดยคิดว่าตน
นำข่าวดีมา เราก็จับคนนั้น และฆ่าเขาเสีย
ในศิกลาก ผู้ซึ่งคิดว่าเราจะให้รางวัลแก่
เขาสำหรับข่าวของเขานั้น

11 ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด เมื่อพวกคนชั่วได้
ฆ่าคนชอบธรรมในบ้านของเขาบนที่นอน
ของเขานั้น ฉะนั้นบัดนี้ เราจะไม่เรียก
ร้องโลหิตของเขาจากมือของเจ้าทั้งสอง
และกำจัดเจ้าทั้งสองเสียจากแผ่นดินโลก
หรือ”

12 และดาวิดจึงตรัสสั่งพวกคนหนุ่มของ
พระองค์ และพวกเขาได้ฆ่าเขาทั้งสองเสีย
และตัดมือของเขาทั้งสองและเท้าของเขา

(3) นหม 11:33 (4) 1 ซมอ 29:1, 11; 2 ซมอ 9:3, 6 (5) 2 ซมอ 2:8-9 (6) 2 ซมอ 2:23

(8) 1 ซมอ 19:2, 10-11; 23:15; 25:29 (9) ปฐก 48:16; 1 พกษ 1:29; สดต 31:7

(10) 2 ซมอ 1:2-16 (11) ปฐก 9:5-6; สดต 9:12 (12) 2 ซมอ 1:15; 3:32

ทั้งสองออก และแขวนเขาทั้งสองไว้เหนือ
สระในเมืองเฮโบรน แต่พวกเขาได้นำพระ
เศียรของอิซโบเซทไป และฝังพระเศียร
นั้นไว้ในที่ฝังศพของอับเนอร์ในเมืองเฮ-
โบรน

บทที่ 5
ดาวิดได้รับการเจิมตั้ง
เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

(1 พศด 11:1-3)

1 แล้วบรรดาเผ่าต่าง ๆ ของคนอิสราเอล
ได้มาหาดาวิดที่เมืองเฮโบรน และทูล โดย
กล่าวว่า “ดูเถิด พวกข้าพระองค์เป็น

กระดุกของพระองค์และเนื้อของพระองค์
2 เช่นเดียวกันในอดีตเมื่อซาอูลเป็น
กษัตริย์ปกครองเหนือพวกข้าพระองค์
พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้นำอิสราเอลออก
ไปและเข้ามา และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่
พระองค์ว่า ‘เจ้าต้องเลี้ยงดูอิสราเอลประ-
ชากรของเรา และเจ้าต้องเป็นเจ้านายคน
หนึ่งเหนือคนอิสราเอล’”

3 ดังนั้นบรรดาพวกผู้อาวุโสของคนอิส-
ราเอลได้มาเฝ้ากษัตริย์ที่เมืองเฮโบรน
และกษัตริย์ดาวิดทรงทำพันธสัญญากับ
พวกเขาในเมืองเฮโบรนต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ และพวกเขาเจิมตั้งดาวิดให้
เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

4 ดาวิดมีพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อ
พระองค์เริ่มปกครอง และพระองค์ทรง
ปกครองอยู่สี่สิบปี

5 ในเฮโบรนพระองค์ทรงปกครองเหนือ
ยูดาห์เจ็ดปีกับหกเดือน และในกรุงเยรู-

ซาเล็มพระองค์ทรงปกครองสามสิบสามปี
เหนือบรรดาอิสราเอลและยูดาห์

ดาวิดยึดกรุงเยรูซาเล็ม
และสถาปนาเป็นเมืองหลวง

(1 พศด 11:4-9)

6 และกษัตริย์กับพวกทหารของพระองค์
ได้ยกทัพไปยังเยรูซาเล็มมายังคนเยบุส
ชาวแผ่นดินนั้นซึ่งพูดกับดาวิด โดยกล่าว
ว่า “เว้นแต่เจ้าเอาคนตาบอดและคนง่อย
ออกไปได้ก่อน เจ้าจะยกเข้ามาที่นี่ไม่ได้”
โดยคิดว่า “ดาวิดคงเข้ามาที่นี่ไม่ได้”

7 แต่อย่างไรก็ตามดาวิดได้ทรงยึดที่กำ-
บังเข้มแข็งแห่งศิโยนได้ ซึ่งก็คือนครของ
ดาวิด

8 และดาวิดตรัสในวันนั้นว่า “ผู้ใดก็ตาม
ที่ขึ้นไปตามทางน้ำไหล และฆ่าคนเยบุส
และคนง่อยกับคนตาบอด ที่ถูกเกลียดชัง
โดยจิตวิญญาณของดาวิด ผู้นั้นจะเป็นหัว
หน้าและผู้บัญชาการทหาร” เพราะฉะนั้น
พวกเขาจึงกล่าวว่า “คนตาบอดและคน
ง่อยจะไม่ได้เข้ามาในพระราชวัง”

9 ดังนั้นดาวิดจึงประทับอยู่ในที่กำบังเข้ม
แข็ง และเรียกที่นั้นว่า นครของดาวิด
และดาวิดได้ทรงสร้างโดยรอบตั้งแต่ป้อม
มิลโลและเข้าไปข้างใน

10 และดาวิดดำเนินอยู่ต่อไปและเจริญ
ใหญ่โตยิ่งขึ้น และพระเยโฮวาห์พระเจ้า
จอมโยธาทรงสถิตอยู่กับพระองค์

11 และฮีรามกษัตริย์แห่งเมืองไทระได้
ทรงส่งพวกผู้สื่อสารมาเฝ้าดาวิด และไม-
สนีตาร์ทั้งหลาย และพวกช่างไม้ และ

(1) ปฐม 29:14; วนฉ 9:2; 2 ซมอ 19:12-13; 1 พศด 11:1-3 (2) 1 ซมอ 16:1; 18:5 (3) วนฉ 11:11
(4) ปฐม 41:46 (5) 2 ซมอ 2:11 (6) ยชว 15:63 (7) 2 ซมอ 6:12, 16 (8) 1 พศด 11:6-9
(9) 2 ซมอ 5:7; 1 พชษ 9:15 (10) 1 ซมอ 17:45; 18:12, 28 (11) 1 พชษ 5:1-18; 17:13-46

พวกช่างก่อ และพวกเขาได้สร้างพระราชวังหลังหนึ่งให้ดาวิด

12 และดาวิดทรงรับรู้ว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถาปนาพระองค์ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลแล้ว และพระองค์ได้ทรงยกย่องราชอาณาจักรของพระองค์ด้วยเห็นแก่อิสราเอลประชากรของพระองค์

ราชโอรสและราชธิดาของดาวิด ที่บังเกิดในกรุงเยรูซาเล็ม

(2 ซมอ 3:2-5)

(1 พศด 3:1-4)

13 และดาวิดทรงรับพวกนางสนมและพวกมเหสีออกมาจากเยรูซาเล็มสำหรับพระองค์เพิ่มขึ้นอีก หลังจากพระองค์เสด็จมาจากเฮโบรน และเหล่าราชโอรสและราชธิดาได้บังเกิดแก่ดาวิดอีก

14 และเหล่านี้เป็นชื่อของคนเหล่านั้นที่บังเกิดแก่พระองค์ในเยรูซาเล็มคือ ชัมมู-อา และโซบับ และนาธัน และชาโลมอน

15 อิบฮาร์ด้วย และเอลีชูอา และเนเฟก และยาเฟีย

16 และเอลีชามา และเอลียาดา และเอลี-เฟเลท

ดาวิดทำสงคราม กับคนฟีลิสเตีย

(1 พศด 14:8-17)

17 แต่เมื่อคนฟีลิสเตียได้ยินว่า พวกเขาได้เจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลแล้ว คนฟีลิสเตียทั้งหลายก็ขึ้นมาเพื่อค้นหาดาวิด และดาวิดทรงได้ยินเรื่องนั้น และได้ลงไปยังที่กำบังเข้มแข็ง

18 คนฟีลิสเตียยกทัพขึ้นมาด้วยและกระจายกำลังออกในหุบเขาแห่งเรฟาอิม

19 และดาวิดทรงทูลถามพระเยโฮวาห์โดยทูลว่า “ข้าพระองค์จะยกทัพขึ้นไปยังคนฟีลิสเตียหรือ พระองค์จะทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของข้าพระองค์หรือไม่” และพระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดว่า “จงขึ้นไปเถิด เพราะเราจะมอบคนฟีลิสเตียไว้ในมือของเจ้าอย่างไม่ต้องสงสัย”

20 และดาวิดเสด็จมายังบาอัลเปราซิม และดาวิดทรงโจมตีพวกเขาที่นั่น และตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ได้ทรงทะลวงพวกข้าศึกของเราต่อหน้าเราเหมือนอย่างการพุ่งใส่น้ำของกระแสน้ำทั้งหลาย” เพราะฉะนั้นดาวิดจึงเรียกชื่อสถานที่นั้นว่า บาอัล-เปราซิม

21 และคนฟีลิสเตียได้ทิ้งรูปเคารพของพวกเขาวีที่นั่น และดาวิดกับพวกข้าราชการทหารของพระองค์ได้เผารูปเคารพเหล่านั้นเสีย

22 และคนฟีลิสเตียยกทัพขึ้นมาอีกและกระจายกำลังออกในหุบเขาแห่งเรฟาอิม

23 และเมื่อดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์ พระองค์ตรัสว่า “เจ้าอย่ายกทัพขึ้นไป แต่จงอ้อมไปข้างหลังพวกเขา และมาประชิดกับพวกเขาตรงข้ามกับหมู่บ้านหมอน

24 และต่อมา เมื่อเจ้าได้ยินเสียงขบวนทัพเดินอยู่ในยอดหมู่บ้านหมอนแล้ว แล้วเจ้าต้องรีบรุกไป เพราะเวลานั้นพระเยโฮวาห์จะเสด็จไปข้างหน้าเจ้า เพื่อจะโจมตีกองทัพของคนฟีลิสเตีย”

(12) กตว 24:7; อสย 45:4 (13) พบญ 17:17 (14) 2 ซมอ 12:24 (17) 2 ซมอ 23:14

(18) ปฐก 14:5 (19) 1 ซมอ 23:2; 2 ซมอ 2:1 (20) 1 พศด 14:11 (21) พบญ 7:5, 25

(22) 1 พศด 14:13 (23) 2 ซมอ 5:19 (24) วนฉ 4:14; 2 พกษ 7:6

25 และดาวิดได้ทรงกระทำดังนี้ ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาพระองค์ไว้ และได้โจมตีคนฟีลิสเตียตั้งแต่เกบาจนมาถึงเกเซอร์

บทที่ 6

ดาวิดทรงมีพระประสงค์อัญเชิญ
หีบของพระเจ้ามายังกรุงเยรูซาเล็ม

1 อีกครั้งหนึ่ง ดาวิดได้ทรงรวบรวมบรรดาคนอิสราเอลที่ถูกคัดเลือกแล้วได้สามหมื่นคน

2 และดาวิดทรงลุกขึ้น และไปกับประชากรทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์จากบาอาเลแห่งยูดาห์ เพื่อจะทรงอัญเชิญหีบของพระเจ้าขึ้นมาจากที่นั่น ซึ่งชื่อของหีบนั้นถูกเรียกตามพระนามของพระเยโฮวาห์จอมโยธาผู้ประทับระหว่างพวกเศรูป

3 และพวกเขาได้วางหีบของพระเจ้าไว้บนเกวียนใหม่เล่มหนึ่ง และอัญเชิญหีบออกมาจากบ้านของอาบินาตบที่อยู่ในเมืองกิเบอาห์ และอุสซาคับอาหิโย บุตรชายทั้งสองของอาบินาตบ เป็นผู้ขับเกวียนใหม่เล่มนั้น

4 และพวกเขาได้อัญเชิญหีบออกมาจากบ้านของอาบินาตบซึ่งอยู่ที่เมืองกิเบอาห์ โดยไปพร้อมกับหีบของพระเจ้า และอาหิโยเดินนำหน้าหีบ

5 และดาวิดก็บังส่วานของอิสราเอลทั้งสิ้นได้ว่าเรื่งกันอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ โดยใช้บรรดาเครื่องดนตรีทุกชนิดซึ่งทำด้วยไม้เฟออร์ คือบนพวกพิณเขาคู่ และบนพวกพิณใหญ่ และบนพวกกรัมะนา

และบนพวกกรับ และบนพวกฉาบ

6 และเมื่อพวกเขามาถึงลานนวดข้าวของนาโคณ อุสซาคได้เหยียดมือของตนออกไปยังหีบของพระเจ้า และจับหีบนั้นไว้ เพราะพวกวัวตัวผู้ทำให้หีบสะเทือน

7 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้พลุ่งขึ้นต่ออุสซาค และพระเจ้าทรงฆ่าเขาเสียที่นั่นเพราะความผิดพลาดของเขา และเขาได้สิ้นชีวิตที่นั่นข้างหีบของพระเจ้า

8 และดาวิดไม่พอพระทัย เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้เกิดช่องโหว่บนตัวอุสซาค และพระองค์ได้ทรงเรียกสถานที่นั้นว่า เปเรศอุสซาค จนถึงทุกวันนี้

9 และดาวิดทรงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์วันนั้น และตรัสว่า “หีบของพระเยโฮวาห์จะมาถึงเราได้อย่างไร”

10 ดังนั้นดาวิดจึงไม่ยอมอัญเชิญหีบของพระเยโฮวาห์เข้ามายังพระองค์ในนครของดาวิด แต่ดาวิดได้อัญเชิญหีบนั้นไปไว้ในบ้านของโอเบดเอโดมชาวกัท

11 และหีบของพระเยโฮวาห์ก็ค้างอยู่ในบ้านของโอเบดเอโดมชาวกัทสามเดือน และพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพรโอเบดเอโดมและครัวเรือนทั้งสิ้นของเขา

ดาวิดอัญเชิญหีบของพระเจ้า

มายังกรุงเยรูซาเล็ม

(1 พศต 15:25-29; 16:1)

12 และมีคนกราบทูลกษัตริย์ดาวิด โดยทูลว่า “พระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพรครอบครัวของโอเบดเอโดม และทุกสิ่งที่เป็นของเขา เพราะเหตุหีบของพระเจ้า” ดัง

(25) ยชว 16:10; 1 พศต 14:16 (2) อพย 25:22 (3) 1 ซมอ 26:1 (4) 1 ซมอ 7:1; 1 พศต 13:7

(5) 1 ซมอ 18:6-7 (6) กตว 4:15, 19-20; 1 พศต 13:9 (9) พบญ 9:19; สดต 119:120; ลก 5:8

(10) 2 ซมอ 5:7; 1 พศต 13:13 (11) ปฐก 30:27; 39:5 (12) 1 พศต 15:25-16:3

นั้นดาวิดจึงเสด็จไปและอัญเชิญหีบของพระเจ้าขึ้นมาจากบ้านของโอเบดเอดอมเข้ามาในนครของดาวิดด้วยความชื่นบาน 13 และต่อมาเมื่อพวกคนที่หามหีบของพระเยโฮวาห์เดินไปได้หกก้าว ดาวิดได้ทรงถวายวัวตัวผู้หลายตัวกับลูกวัวอ้วนพีหลายตัว

14 และดาวิดได้ทรงตั้งรัถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วยสุดกำลังของพระองค์ และดาวิดคาดเอวด้วยเอโฟดผ้าป่านอันหนึ่ง

15 ดังนั้นดาวิดและวงศัwanของอิสราเอลทั้งสิ้นได้อัญเชิญหีบของพระเยโฮวาห์ขึ้นมามีด้วยเสียงโห่ร้องและด้วยเสียงแตร

16 และขณะที่หีบของพระเยโฮวาห์เข้ามาในนครของดาวิด มีคาลราชธิดาของซาอูลได้มองผ่านช่องหน้าต่าง และเห็นกษัตริย์ดาวิดกระโดดโลดเต้นและรัถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และนางได้เหยียดหยาบดาวิดในใจของนาง

17 และพวกเขาอัญเชิญหีบของพระเยโฮวาห์เข้ามา และตั้งหีบไว้ในที่สำหรับหีบนั้น ในท่ามกลางพลับพลาที่ดาวิดได้ทรงตั้งขึ้นไว้สำหรับหีบนั้น และดาวิดได้ทรงถวายบรรดาเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาทั้งหลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

18 และทันทีที่ดาวิดได้ทรงกระทำการถวายบรรดาเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาทั้งหลายเสร็จสิ้นแล้ว พระองค์ได้ทรงอวยพรประชากรในพระนามของ

พระเยโฮวาห์จอมโยธา

19 และพระองค์ได้ทรงแจกท่ามกลางประชากรทั้งสิ้น คือท่ามกลางประชากรอิสราเอลทั้งหมด ทั้งผู้หญิงทั้งผู้ชายก็ได้เหมือนกัน ขนบปึงคนละแผ่น และเนื้ออย่างดีคนละชิ้น และน้ำองุ่นคนละขวด ดังนั้นประชากรทั้งสิ้นได้กลับไปยังบ้านของตนทุกคน

20 แล้วดาวิดเสด็จกลับไปเพื่ออวยพรราชวงศ์ของพระองค์ และมีคาลราชธิดาของซาอูลได้ออกมาเพื่อพบกับดาวิด และทูลว่า “กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้รับเกียรติยศอย่างยิ่งใหญ่ทีเดียววันนี้ ผู้ทรงถอดฉลองพระองค์ออกวันนี้ในสายตาของพวกสาวใช้ของพวกผู้รับใช้ของพระองค์ ตั้งคนหนึ่งเฝ้าพวกเขาไว้ว่าแกทำอะไรอย่างอายุ”

21 และดาวิดตรัสกับมีคาลว่า “การนั้นได้ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ผู้ได้ทรงเลือกเราไว้แทนเสด็จพ่อของเจ้า และแทนราชวงศ์ทั้งสิ้นของพระองค์ เพื่อจะทรงแต่งตั้งเราให้เป็นเจ้านายเหนือประชากรของพระเยโฮวาห์ คือเหนืออิสราเอล เพราะฉะนั้นเราจะร่าเริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

22 และเราจะไร้ค่ายิ่งกว่านี้อีก และจะเป็นคนต่ำต้อยในสายตาของเราเอง และเกี่ยวกับพวกสาวใช้ที่เจ้าได้พูดถึงนั้น จากพวกนางเราจะได้รับเกียรติ”

23 เพราะฉะนั้นมีคาลราชธิดาของซาอูลจึงไม่มีบุตรจนถึงวันสิ้นชีพของนาง

(14) 1 ซมอ 2:18, 28 (15) 1 พศด 15:28 (16) 2 ซมอ 3:14

(17) 1 พกษ 8:5, 62-63; 1 พศด 15:1 (18) 1 พกษ 8:14; 15:55

(19) 1 พศด 16:3 (20) วนฉ 9:4; 2 ซมอ 6:14 (21) 1 ซมอ 13:14 (23) 1 ซมอ 15:35

บทที่ 7

ดาวิดทรงมีพระประสงค์สร้างพระวิหาร

(1 พศต 17:1-3)

1 และต่อมา เมื่อกษัตริย์ประทับในพระราชวังของพระองค์ และพระเยโฮวาห์ได้ประทานการพักสงบแก่พระองค์โดยรอบจากศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์

2 กษัตริย์จึงตรัสกับนาอันผู้พยากรณ์ว่า “บัดนี้ ดูเถิด เราอาศัยอยู่ในบ้านทำด้วยไม้สนซีดาร์ แต่หีบของพระเจ้าพำนักอยู่ภายในผ้าม่านทั้งหลาย”

3 และนาอันทูลกษัตริย์ว่า “เชิญเสด็จไปเถิด ขอทรงกระทำทุกสิ่งที่อยู่ในพระทัยของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพระองค์”

ราชอาณาจักรของดาวิด

จะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

4 และต่อมาคืนวันนั้น พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงนาอัน โดยตรัสว่า

5 “จงไปและบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าจะสร้างนิเวศหลังหนึ่งให้แก่เราเพื่อให้เราอาศัยอยู่ในนั้นหรือ

6 เพราะว่าเราไม่เคยอาศัยอยู่ในนิเวศใด ๆ ตั้งแต่เวลาที่เราได้พาลูกหลานของอิสราเอลขึ้นมาจากอียิปต์ จนกระทั่งวันนี้ แต่ได้ดำเนินในเต็นท์และในพลับพลา

7 ในสถานที่ทั้งปวงนั้นที่เราได้ดำเนินกับลูกหลานของอิสราเอลทั้งสิ้น เราเคยพูดสักคำกับเผ่าใดของอิสราเอล ผู้ที่เราได้บัญชาให้เลี้ยงดูอิสราเอลประชากรของเรา

หรือ โดยกล่าวว่า “ทำไมพวกเจ้าถึงไม่สร้างนิเวศหลังหนึ่งด้วยไม้สนซีดาร์ให้แก่เรา”

8 เพราะฉะนั้นบัดนี้ เจ้าต้องกล่าวดังนั้นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า เราได้นำเจ้ามาจากคอกแกะ จากการตามฝูงแกะ เพื่อให้เป็นผู้ปกครองเหนือประชากรของเรา คือเหนืออิสราเอล

9 และเราได้อยู่กับเจ้าไม่ว่าเจ้าไปที่ใดก็ตาม และได้กำจัดบรรดาศัตรูของเจ้าให้พ้นสายตาของเจ้า และได้กระทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต อย่างกับชื่อเสียงของบรรดาคนใหญ่คนโตที่อยู่ในแผ่นดินโลก

10 ยิ่งกว่านั้นเราจะกำหนดสถานที่แห่งหนึ่งให้อิสราเอลประชากรของเรา และจะปลูกพวกเขาไว้ เพื่อพวกเขาจะอาศัยอยู่ในสถานที่ของพวกเขเอง และไม่ถูกเคลื่อนย้ายไปอีก และบรรดาลูกแห่งความชั่วจะไม่ข่มเหงพวกเขาอีกต่อไป เหมือนแต่ก่อนมา

11 และตั้งแต่สมัยที่เราได้บัญชาพวกผู้วินิจฉัยให้อยู่เหนืออิสราเอลประชากรของเรา และเราให้เจ้าพักสงบจากบรรดาศัตรูของเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เจ้าด้วยว่า พระองค์จะทรงให้เจ้ามีราชวงศ์

12 และเมื่อวันทั้งหลายของเจ้าครบถ้วนแล้ว และเจ้าต้องล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เราจะตั้งเชื้อสายของเจ้าไว้ต่อจากเจ้า ผู้ซึ่งจะออกมาจากบั้นเอวของเจ้า และเราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา

(1) 1 พศต 17:1-27 (2) อพย 26:1 (3) 1 พกษ 8:17-18 (5) 1 พกษ 5:3-4

(6) อพย 40:18 (7) ลนต 26:11-12 (8) 1 ซมอ 16:11-12 (9) 1 ซมอ 18:14; 31:6

(10) สดต 44:2; 80:8; 89:22 (11) อพย 1:21; วนจ 2:14 (12) พบญ 31:16

ไว้

13 เราจะสร้างนิเวศน์หลังหนึ่งเพื่อนามของเรา และเราจะสถาปนาพระที่นั่งแห่งอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิรันดร์

14 เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรชายของเรา ถ้าเขากระทำความชั่ว-ช้า เราจะตีสอนเขาด้วยไม้เรียวของมนุษย์ และด้วยการเมียนทั้งหลายแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์

15 แต่ความเมตตาของเราจะไม่พรากไปจากเขา เหมือนอย่างที่เราได้พรากความเมตตาไปจากซาอูล ผู้ซึ่งเราได้ถอดเสียต่อหน้าเจ้า

16 และราชวงศ์ของเจ้ากับอาณาจักรของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้ต่อหน้าเจ้าเป็นนิรันดร์ พระที่นั่งของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้เป็นนิรันดร์”

17 ตามถ้อยคำเหล่านั้นทั้งสิ้น และตามนิมิตน์ทั้งหมด นาธันจึงกราบทูลดาวิดดังนี้

ดาวิดถ่อมใจลงและอธิษฐาน เพื่อราชอาณาจักรอิสราเอล

(1 พศต 17:16-27)

18 แล้วกษัตริย์ดาวิดจึงเสด็จเข้าไปและประทับนั่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และพระองค์กราบทูลว่า “ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่า โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า และราชวงศ์ของข้าพระองค์เป็นผู้ใด พระองค์จึงได้ทรงนำข้าพระองค์มาถึงเพียงนี้

19 และนี่เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยในสายพระ

เนตรของพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า แต่พระองค์ได้ตรัสถึงราชวงศ์ของผู้รับใช้ของพระองค์ในอนาคตอันไกลที่จะมาถึงนั้นด้วย และนี่เป็นลักษณะของมนุษย์หรือ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

20 และดาวิดจะกราบทูลประการใดต่อพระองค์ได้อีกเล่า ด้วยว่าพระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ทรงรู้จักผู้รับใช้ของพระองค์

21 เพราะเห็นแก่พระวณะของพระองค์และตามชอบพระทัยของพระองค์เอง พระองค์ได้ทรงกระทำกรียิ่งใหญ่เหล่านี้ทั้งสิ้น เพื่อให้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบสิ่งเหล่านี้

22 ฉะนั้นพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า เพราะไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ และไม่มีพระเจ้าองค์ใดนอกเหนือพระองค์ ตามสิ่งสารพัดที่พวกข้าพระองค์ได้ยินด้วยหูของพวกข้าพระองค์

23 และชนชาติใดเล่าในแผ่นดินโลกที่เป็นเหมือนประชากรของพระองค์ คือเหมือนคนอิสราเอล ผู้ซึ่งพระเจ้าได้เสด็จไปเพื่อทรงไถ่มาให้ประชากรของพระองค์เอง และเพื่อทรงกระทำพระนามของพระองค์มีเกียรติ และเพื่อทรงกระทำบรรดาสิ่งที่ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวเพื่อพวกเขา เพื่อแผ่นดินของพระองค์ ต่อหน้าประชากรของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ออกจากอียิปต์เพื่อพระองค์ จาก

(13) 2 ซมอ 7:16 (14) สดต 2:7; 89:26 (15) 1 ซมอ 15:23, 28

(16) 2 ซมอ 7:13; สดต 89:36 (18) ปฐก 32:10; อพย 3:11 (19) อสย 55:8-9

(20) 1 ซมอ 16:7; สดต 139:1 (22) อพย 10:2; 15:11 (23) พพย 9:26; สดต 147:20

บรรดาประชาชน และบรรดาพระของ
พวกเขา

24 ด้วยว่าพระองค์ได้ทรงสถาปนาอิสรา-
เอลประชากรของพระองค์ไว้ให้เป็นประ-
ชากรเพื่อพระองค์เป็นนิตย์ และพระองค์
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ได้ทรงกลายเป็นพระ
เจ้าของพวกเขาแล้ว

25 และบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้า พระวาทะที่พระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับ
ผู้รับใช้ของพระองค์ และเกี่ยวกับราชวงศ์
ของผู้รับใช้นั้น ขอทรงสถาปนาราชวงศ์
นั้นเป็นนิตย์ และขอทรงกระทำตามที่พระ
องค์ได้ตรัสไว้แล้วเถิด

26 และขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่
ยกย่องเป็นนิตย์ โดยกล่าวว่า ‘พระเยโฮ-
วาท์จอมโยธาทรงเป็นพระเจ้าเหนืออิส-
ราเอล’ และขอให้ราชวงศ์ของดาวิดผู้รับ
ใช้ของพระองค์ได้รับการสถาปนาไว้ต่อ
พระพักตร์พระองค์

27 เพราะว่าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮ-
วาท์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ได้
ทรงเปิดเผยแก่ผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว
โดยตรัสว่า ‘เราจะสร้างราชวงศ์ให้เจ้า’
เพราะฉะนั้นผู้รับใช้ของพระองค์จึงมีใจ
พร้อมที่จะอธิษฐานคำอธิษฐานนี้ต่อพระ
องค์

28 และบัดนี้ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น
และบรรดาพระวาทะของพระองค์เป็น
ความจริง และพระองค์ได้ทรงสัญญา
ความประเสริฐนี้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์

29 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอโปรดให้เป็นที่
พอพระทัยของพระองค์ที่จะอวยพรราช-
วงศ์ของผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อราชวงศ์
นั้นจะดำรงอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เป็น
นิตย์ เพราะพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้า ได้ตรัสไว้แล้ว และด้วย
พระพรของพระองค์ก็ขอให้ราชวงศ์ของผู้
รับใช้ของพระองค์ได้รับพระพรเป็นนิตย์”

บทที่ 8

ดาวิดได้รับการสถาปนาให้ครอบครอง
เหนือเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอล

1 และต่อมาภายหลัง ดาวิดได้ทรงโจมตี
คนฟีลิสเตียและปราบปรามพวกเขา และ
ดาวิดได้ทรงยึดเมืองเมธกฮัมมาห์ออก
มาจากมือของคนฟีลิสเตีย

2 และพระองค์ทรงชนะโมอับ และทรงวัด
พวกเขาด้วยเชือกวัด โดยเหี่ยงพวกเขา
ลงสู่พื้นดิน คือด้วยเชือกวัดสองเส้นพระ
องค์ทรงวัดเพื่อจะประหารชีวิต และด้วย
เชือกวัดหนึ่งเส้นเต็ม ๆ เพื่อจะไว้ชีวิต
และดังนั้นคนโมอับจึงกลายเป็นพวกคน
รับใช้ของดาวิด และได้นำบรรดาเครื่อง
บรรณาการมาถวาย

3 ดาวิดได้ทรงชนะฮาดัดเอเซอร์โอรสของ
เรโอบ กษัตริย์เมืองโคบาห์ด้วย ขณะที่
พระองค์เสด็จไปเพื่อยึดเอาเขตแดนของ
พระองค์กลับคืนมาที่แม่น้ำยูเฟรติส

4 และดาวิดได้ทรงยึดรถม้าศึกหนึ่งพัน
คันจากท่าน และทหารม้าเจ็ดร้อยคน และ
ทหารราบสองหมื่นคน และดาวิดรับสั่ง
ให้ตัดเอ็นขาบรรดาม้าศึกเสียให้หมด แต่

(24) ปฐม 17:7-8; อพย 6:7; พบบัญ 26:18; สดด 48:14

(28) อพย 34:6; ยชว 21:45; ยน 17:17

(29) 2 ซมอ 22:51 (3) ปฐม 15:18 (4) ยชว 11:6, 9

ได้เหลือพวกม้าวไว้ให้พอสำหรับรถม้าศึก
หนึ่งร้อยคัน

5 และเมื่อคนซีเรียแห่งเมืองดามัสกัสมา
ช่วยฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งเมืองโค-
บะห์ ดาวิดได้ทรงประหารคนซีเรียเสีย
สองหมื่นสองพันคน

6 แล้วดาวิดทรงตั้งกองทหารรักษาการณ์
ไว้ในซีเรียแห่งเมืองดามัสกัสหลายกอง
และคนซีเรียกลายเป็นพวกคนรับใช้ของ
ดาวิด และนำบรรดาเครื่องบรรณาการมา
ถวาย และพระเยโฮวาห์ทรงพิทักษ์รักษา
ดาวิดไว้ไม่ว่าพระองค์เสด็จไปที่ใดก็ตาม
7 และดาวิดได้ทรงยึดโล่ทองคำเหล่านั้น
ที่อยู่บนพวกข้าราชการทหารของฮาดัด-
เอเซอร์ และได้นำโล่เหล่านั้นมายังกรุง
เยรูซาเล็ม

8 และจากเบทาห์และเบโรธัย นครต่าง ๆ
ของฮาดัดเอเซอร์ กษัตริย์ดาวิดได้ทรงรับ
ทองเหลืองเป็นอันมากมา

9 เมื่อโทอิกษัตริย์แห่งเมืองฮามัทได้ยิน
ว่า ดาวิดได้ชนะกองทัพทั้งสิ้นของฮาดัด-
เอเซอร์แล้ว

10 แล้วโทอิงจึงได้ส่งโยรัมโอรสของพระ
องค์ไปเฝ้ากษัตริย์ดาวิด เพื่อค่านับพระ
องค์ และเพื่อถวายพระพรแด่พระองค์
เพราะดาวิดได้ทรงต่อสู้กับฮาดัดเอเซอร์
และชนะท่าน เพราะว่าฮาดัดเอเซอร์เคยมี
สงครามหลายหนกับโทอิ และโยรัมได้นำ
มาพร้อมกับท่านบรรดาเครื่องเงิน และ
พวกเครื่องทองคำ และเครื่องทองเหลือง
มาถวาย

11 ซึ่งกษัตริย์ดาวิดได้มอบถวายแด่พระ
เยโฮวาห์เช่นกัน พร้อมกับบรรดาเงินและ
ทองคำ ที่พระองค์ได้ทรงมอบถวายจาก
ประชาชนที่ทั้งปวงซึ่งพระองค์ทรงกำราบ

12 จากซีเรีย และจากโมอับ และจากคน
อัมโมน และจากคนฟีลิสเตีย และจาก
อามาลิซ และจากของที่รับมาจากฮาดัด-
เอเซอร์โอรสของเรโอบ กษัตริย์แห่งเมือง
โคบะห์

13 และดาวิดได้รับชื่อเสียงสำหรับพระ
องค์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาจากการ
ประหารคนซีเรียในหุบเขาแห่งเกลือ ซึ่ง
เท่ากับหนึ่งหมื่นแปดพันคน

14 และพระองค์ทรงตั้งพวกกองทหาร
รักษาการณ์ไว้ในเมืองเอโดม ตลอดทั่ว
เอโดมทั้งหมด พระองค์ได้ทรงตั้งพวก
กองทหารรักษาการณ์ และบรรดาคน
เหล่านั้นของเอโดมกลายเป็นพวกคนรับ
ใช้ของดาวิด และพระเยโฮวาห์ทรงพิทักษ์
รักษาดาวิดไว้ไม่ว่าพระองค์เสด็จไปที่ใดก็
ตาม

15 และดาวิดทรงปกครองเหนืออิสราเอล
ทั้งสิ้น และดาวิดทรงประกอบความยุติ-
ธรรมและความเที่ยงธรรมแก่ชนชาติของ
พระองค์ทั้งสิ้น

16 และโยอาบบุตรชายของเศรย้าห์เป็น
แม่ทัพ และเยโฮชาฟัทบุตรชายของอาหิ-
ลูตเป็นเจ้ากรมสารบรรณ

17 และศาโดกบุตรชายของอาหิหุบและ
อาหิเมเลคบุตรชายของอาบียาธาร์เป็น
พวกปุโรหิต และเสไรอาห์เป็นราชเลขา

(5) 1 พกษ 11:23-25 (6) 2 ซมอ 7:9; 8:14 (7) 1 พกษ 10:16 (8) อสค 47:16

(9) 1 พกษ 8:65 (10) 1 พศด 18:10 (11) 1 พกษ 7:51 (12) 2 ซมอ 5:17-25

(13) 2 ซมอ 7:9 (14) ปฐก 27:29, 37-40 (16) 2 ซมอ 19:13; 20:23 (17) 1 พศด 6:4-8

18 และเบนโยาห์บุตรชายของเยโฮยาคา เป็นผู้บังคับบัญชาทั้งคนเครธีและคนเปเลท และบรรดาราชโอรสของดาวิดเป็นพวกเจ้านายใหญ่

บทที่ 9

ดาวิดแสดงความกรุณาต่อเมฟีโบเซท

1 และดาวิดตรัสว่า “มีผู้ใดแห่งวงศ์วานของซาอูลเหลืออยู่บ้างหรือไม่ เพื่อเราจะได้แสดงความกรุณาแก่ผู้นั้นเพราะเห็นแก่โยนาธาน”

2 และมีผู้รับใช้คนหนึ่งแห่งวงศ์วานของซาอูล ผู้ซึ่งชื่อของเขาคือ คีบา และเมื่อพวกเขาได้เรียกเขาให้มาเฝ้าดาวิด กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “เจ้าคือคีบาหรือ” และเขาทูลว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์คือ คีบา”

3 และกษัตริย์ตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดแห่งวงศ์วานของซาอูลเหลืออยู่บ้างหรือไม่ เพื่อเราจะได้แสดงความกรุณาของพระเจ้าต่อเขา” และคีบากราบทูลกษัตริย์ว่า “โยนาธานยังมีโอรสเหลืออยู่คนหนึ่ง ซึ่งเป็นน้องในแท้งทั้งสองของท่าน”

4 และกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “เขาอยู่ที่ไหน” และคีบากราบทูลกษัตริย์ว่า “ดูเถิด ท่านอยู่ในบ้านของมาคีร์ บุตรชายของอัมมีเอล ในเมืองโลเดบาร์”

5 แล้วกษัตริย์ดาวิดได้รับสั่ง และให้นาท่านมาจากบ้านของมาคีร์ บุตรชายของอัมมีเอล จากโลเดบาร์

6 บัดนี้เมื่อเมฟีโบเซท โอรสของโยนาธานราชโอรสของซาอูล ได้มาเฝ้าดาวิด ท่าน

ได้ซับหน้าของตนลงและกราบถวายบังคม และดาวิดตรัสว่า “เมฟีโบเซทเอ๋ย” และท่านทูลตอบว่า “ขอทรงทอดพระเนตรผู้รับใช้ของพระองค์เถิด”

7 และดาวิดตรัสกับท่านว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราจะแสดงความกรุณาต่อเจ้าเพื่อเห็นแก่โยนาธานบิดาของเจ้าเป็นแน่ และจะคืนที่ดินทั้งหมดของซาอูลราชบิดาของเจ้าให้แก่เจ้า และเจ้าจงรับประทานอาหารอยู่ที่โต๊ะของเราเสมอไป”

8 และท่านก็กราบถวายบังคมและทูลว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นผู้ใดเล่า ที่พระองค์จะทอดพระเนตรดูสุนัขตายอย่างข้าพระองค์”

9 แล้วกษัตริย์ตรัสเรียกคีบาผู้รับใช้ของซาอูล และตรัสกับเขาว่า “เราได้มอบให้แก่โอรสแห่งเจ้านายของเจ้าบรรดาสีของที่เป็นของซาอูลและของวงศ์วานทั้งสิ้นของท่านแล้ว

10 ฉะนั้น ตัวเจ้า และพวกบุตรชายของเจ้า และเหล่าคนใช้ของเจ้า ต้องทำนาให้เขา และเจ้าต้องนำบรรดาผลผลิตที่ได้ขึ้นเข้ามา เพื่อโอรสแห่งเจ้านายของเจ้าจะได้มีอาหารรับประทาน แต่เมฟีโบเซทโอรสแห่งเจ้านายของเจ้านั้น จะรับประทานอาหารที่โต๊ะของเราเสมอไป” บัดนี้คีบามีบุตรชายสิบห้าคนและคนใช้สี่สิบคน

11 แล้วคีบากราบทูลกษัตริย์ว่า “ตามทุกอย่างที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์นั้น ผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำ” “สำหรับเมฟีโบเซท

(18) 1 ซมอ 30:14; 1 พกษ 1:8, 38 (1) 1 ซมอ 18:3; 20:14-16 (2) 2 ซมอ 16:1-4 (3) 1 ซมอ 20:14; 2 ซมอ 4:4 (4) 2 ซมอ 17:27-29 (6) 2 ซมอ 16:4; 19:24-30 (8) 2 ซมอ 16:9; 24:14 (9) 2 ซมอ 16:4; 19:29 (10) 2 ซมอ 9:7, 11, 13; 19:17

นั้น” กษัตริย์ตรัสว่า “เราจะรับประทานที่โต๊ะของเรา เหมือนอย่างโอรสองค์หนึ่งของกษัตริย์”

12 และเมฟีโบเชทมีบุตรชายเล็ก ๆ คนหนึ่ง ซึ่งมีชื่อว่ามีคา และทุกคนที่อาศัยอยู่ในบ้านของศิบาเป็นพวกผู้รับใช้ของเมฟีโบเชท

13 ดังนั้นเมฟีโบเชทจึงอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะท่านได้รับประทานที่โต๊ะของกษัตริย์เสมอ และเป็นนิตย์ในท่าทั้งสองของท่าน

บทที่ 10

ดาวิดทำสงครามกับ คนอัมโมนและคนซีเรีย

(1 พศต 19:1-19)

1 และต่อมาภายหลังเหตุการณ์นี้ กษัตริย์ของคนอัมโมนก็สิ้นพระชนม์ และฮานุนราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์

2 ดังนั้นดาวิดจึงตรัสว่า “เราจะแสดงความกรุณาต่อฮานุนราชโอรสของนาหาชเหมือนอย่างบิดาของท่านได้แสดงความกรุณาต่อเรา” และดาวิดได้ส่งไปเพื่อปลอบประโลมท่านโดยมือของพวกผู้รับใช้ของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องราชบิดาของท่าน และพวกผู้รับใช้ของดาวิดก็เข้ามาในแผ่นดินของคนอัมโมน

3 และบรรดาเจ้านายของคนอัมโมนทูลฮานุนเจ้านายของตนว่า “พระองค์ดำริว่าดาวิดนับถือพระราชบิดาของพระองค์เช่นนั้นหรือ ท่านจึงได้ส่งพวกผู้ปลอบประ-

โลมใจมาหาพระองค์ ดาวิดมิได้ส่งพวกผู้รับใช้ของเขามาหาพระองค์เพื่อตรวจค้นนคร และเพื่อสอดแนมดูนคร และเพื่อจะคว้านครนี้เสียดอกหรือ”

4 ฉะนั้นฮานุนจึงจับพวกผู้รับใช้ของดาวิดและโกนเคราของพวกเขาออกเสียครึ่งหนึ่ง และตัดเครื่องแต่งกายของพวกเขาออกเสียในตรงกลางจนถึงสะโพกของพวกเขา และส่งพวกเขาไป

5 เมื่อบางคนกราบทูลเรื่องนี้แก่ดาวิด พระองค์ได้ส่งไปรับผู้รับใช้เหล่านั้น เพราะว่าชายเหล่านั้นได้รับความอับอายมาก และกษัตริย์ตรัสว่า “จงพักอยู่ที่เมืองเยรีโคจนกว่าเคราของพวกเจ้าจะขึ้นและค่อยกลับมา”

6 และเมื่อคนอัมโมนเห็นว่าตนเป็นกลืนหมิ่นต่อหน้าดาวิด คนอัมโมนจึงส่งไปและจ้างคนซีเรียชาวเมืองเบธเรโอบ และคนซีเรียชาวเมืองโคบาห์ ทหารราบจำนวนสองหมื่นคน และจากกษัตริย์แห่งเมืองมาอาคาห์หนึ่งพันคน และจากชาวเมืองอิซโทบหนึ่งหมื่นสองพันคน

7 และเมื่อดาวิดทรงได้ยินเรื่องนั้น พระองค์ทรงส่งโยอาบและกองทัพทั้งสิ้นผู้มีกำลังมากไป

8 และคนอัมโมนได้ยกออกมา และจัดทัพไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง และคนซีเรียชาวเมืองโคบาห์และชาวเมืองเรโอบ และคนเมืองอิซโทบ และชาวเมืองมาอาคาห์อยู่ในทุ่งนาต่างหาก

9 เมื่อโยอาบเห็นว่าด้านหน้าของศึกนี้ประ-

(12) 1 พศต 8:34 (13) 2 ซมอ 9:3, 7, 10-11; 1 พกษ 2:7; 2 พกษ 25:29 (1) 2 ซมอ 11:1; 1 พศต 19:1

(2) 1 ซมอ 11:1; 2 ซมอ 9:1 (6) ปฐก 34:30; อพย 5:21; พบนู 3:14; ยชา 13:11, 13; วนล 11:3, 5; 18:28

(7) 2 ซมอ 23:8 (8) 2 ซมอ 10:6

ชิดท่านทั้งข้างหน้าและข้างหลัง ท่านได้คัดเลือกจากบรรดาคนอิสราเอลที่ถูกเลือกสรรไว้แล้ว และให้พวกเขาจัดทัพเข้าสู่คนซีเรีย

10 และคนที่เหลืออยู่ของกองทหาร ท่านมอบไว้ในมือของอาบิซัยน้องชายของท่าน เพื่อเขาจะให้คนเหล่านั้นจัดทัพเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน

11 และท่านกล่าวว่า “ถ้าคนซีเรียเข้มแข็งเกินกว่าข้า แล้วเจ้าต้องยกมาช่วยข้า แต่ถ้าคนอัมโมนเข้มแข็งเกินกว่าเจ้า แล้วข้าจะยกมาและช่วยเจ้า

12 จงมีความกล้าหาญเถิด และให้พวกเราเป็นลูกผู้ชายเพื่อชนชาติของพวกเรา และเพื่อนครต่าง ๆ ของพระเจ้าของเรา และขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามซึ่งพระองค์ทรงเห็นชอบเถิด”

13 และโยอาบได้รุกเข้าประชิด และกองทหารที่อยู่กับท่าน เข้าสู่รบกับคนซีเรีย และพวกเขาหนีไปต่อหน้าท่าน

14 และเมื่อคนอัมโมนเห็นว่าคนซีเรียได้หนีไปแล้ว พวกเขาก็หนีไปต่อหน้าอาบิซัยด้วย และเข้าไปในนคร ดังนั้นโยอาบจึงหันกลับจากคนอัมโมน และมายังกรุงเยรูซาเล็ม

15 และเมื่อคนซีเรียเห็นว่าตนพ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอลแล้ว พวกเขาได้รวมตัวเข้าด้วยกัน

16 และฮาดัดเอเซอร์ทรงส่งไป และนำคนซีเรียที่อยู่ปากแม่น้ำซางโน้นออกมา และพวกเขาได้มายังตำบลเฮลาม และโซ-

บัคแม่ทัพของฮาดัดเอเซอร์นำหน้าพวกเขาไป

17 และเมื่อมีคนกราบทูลดาวิด พระองค์ทรงรวบรวมคนอิสราเอลทั้งหมด และข้ามแม่น้ำจอร์แดน และมาถึงตำบลเฮลาม และคนซีเรียได้จัดทัพเข้าต่อสู้กับดาวิด และได้ต่อสู้กับพระองค์

18 และคนซีเรียได้หนีไปต่อหน้าคนอิสราเอล และดาวิดได้ทรงประหารทหารรถม้าศึกเจ็ดร้อยคนของคนซีเรีย และทหารม้าสี่หมื่นคนเสีย และได้ประหารโซบัคแม่ทัพของพวกเขา ผู้ซึ่งได้ลั่นชีวิตที่นั่น

19 และเมื่อบรรดาภักษัตริย์ที่เป็นพวกผู้รับใช้ของฮาดัดเอเซอร์เห็นว่าพวกเขาพ่ายแพ้ต่อหน้าอิสราเอลแล้ว พวกเขาก็กระทำสัญญาสันติภาพกับอิสราเอล และยอมรับใช้คนอิสราเอล ดังนั้นคนซีเรียจึงไม่กล้าช่วยคนอัมโมนอีกต่อไป

บทที่ 11

ดาวิดเล่นซู้และฆ่าคน

1 และต่อมาหลังจากสิ้นปีแล้ว เป็นเวลาที่ภักษัตริย์ทั้งหลายยกออกไปทำการสู้รบ ดาวิดได้ทรงส่งโยอาบ และพวกข้าราชการทหารของพระองค์พร้อมกับท่าน และอิสราเอลทั้งสิ้น และพวกเขาได้ไปทำลายคนอัมโมน และล้อมเมืองรับบาห์ไว้ แต่ดาวิดยังประทับอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม

2 และต่อมาในเวลาตอนเย็น ดาวิดได้ทรงลุกขึ้นจากแท่นบรรทมของพระองค์ และดำเนินอยู่บนดาดฟ้าพระราชวังของภักษัตริย์ และจากดาดฟ้านั้นพระองค์ได้

(10) 1 ซมอ 26:6; 2 ซมอ 3:30 (12) พบญ 31:6; ยชว 1:6-7, 9; นทม 4:14; 1 ซมอ 3:18; 4:9
(14) 2 ซมอ 11:1 (18) 1 พศด 19:18 (19) 2 ซมอ 8:6 (1) 2 ซมอ 12:26; 1 พกษ 20:22-26
(2) ปฐก 34:2; อพย 20:17; พบญ 22:8; 1 ซมอ 9:25; โยบ 31:1; มธ 5:28; 24:17

ทอดพระเนตรเห็นผู้หญิงคนหนึ่งกำลังล้างตัวอยู่ และผู้หญิงคนนั้นสวยงามมากเมื่อมองดู

3 และดาวิดได้ทรงส่งไปและสอบถามเรื่องผู้หญิงคนนั้น และคนหนึ่งกราบทูลว่า “หญิงคนนี้คือบัทเชบา บุตรสาวของเอลีอัม ภรรยาของอุรีอาห์คนฮิตไทต์มิใช่หรือ”

4 และดาวิดได้ทรงส่งพวกผู้สื่อสารไปและรับนางมา และนางได้เข้ามาเฝ้าพระองค์ และพระองค์ได้ทรงร่วมหลับนอนกับนาง เพราะนางได้ชำระตัวให้พ้นจากมลทินของนางแล้ว และนางก็กลับไปบ้านของตน

5 และหญิงคนนั้นได้ตั้งครรภ์ และส่งไปและกราบทูลดาวิด และทูลว่า “หม่อมฉันมีเด็กในครรภ์แล้ว”

6 และดาวิดได้ทรงส่งไปยังโยอาบ โดยกล่าวว่า “จงส่งอุรีอาห์คนฮิตไทต์มาให้เรา” และโยอาบได้ส่งอุรีอาห์ไปให้ดาวิด

7 และเมื่ออุรีอาห์เข้าเฝ้าพระองค์ ดาวิดรับสั่งถามเขาว่าโยอาบเป็นอย่างไร และกองทหารเป็นอย่างไร และการสงครามคืบหน้าไปอย่างไรบ้าง

8 และดาวิดตรัสกับอุรีอาห์ว่า “จงลงไปยังบ้านของเจ้า และล้างเท้าของเจ้าเสีย” และอุรีอาห์ได้ออกไปจากพระราชวังของกษัตริย์ และมีคนนำเนื้อจำนวนหนึ่งจากกษัตริย์ตามไปให้เขา

9 แต่อุรีอาห์ได้นอนค้างอยู่ที่ประตูพระราชวังของกษัตริย์พร้อมกับบรรดาผู้รับใช้

แห่งเจ้านายของเขา และมีได้ลงไปยังบ้านของตน

10 และเมื่อพวกเขาได้กราบทูลดาวิดโดยทูลว่า “อุรีอาห์ไม่ได้ลงไปที่บ้านของเขา” ดาวิดตรัสกับอุรีอาห์ว่า “เจ้าไม่ได้มาจากการเดินทางของเจ้าหรือ ทำไมเจ้าจึงไม่ได้ลงไปยังบ้านของเจ้า”

11 และอุรีอาห์ทูลดาวิดว่า “หีบแห่งพันธสัญญา และอิสราเอลและยูดาห์อาศัยอยู่ในเต็นท์ทั้งหลาย และโยอาบเจ้านายของข้าพระองค์และพวกข้าราชการทหารของเจ้านายของข้าพระองค์ ตั้งค่ายอยู่ในทุ่งโล่ง แล้วข้าพระองค์จะเข้าไปในบ้านของข้าพระองค์ เพื่อจะกินและเพื่อจะดื่ม และเพื่อจะนอนกับภรรยาของข้าพระองค์ เช่นนั้นหรือ พระองค์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด และจิตวิญญาณของพระองค์มีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพระองค์จะไม่กระทำอย่างนี้เลย”

12 และดาวิดตรัสกับอุรีอาห์ว่า “จงค้างเสียที่วันนี้ด้วยเถิด และพรุ่งนี้เราจะให้เจ้าจากไป” ดังนั้นอุรีอาห์จึงพักอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มวันนั้นและวันรุ่งขึ้น

13 และเมื่อดาวิดได้ทรงเรียกเขามา เขาได้รับประทานและดื่มต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์ทรงกระทำให้เขามึนเมา และในเวลาเย็นเขาก็ออกไปเพื่อนอนบนที่นอนของเขาพร้อมกับพวกผู้รับใช้ของเจ้านายของเขา แต่มิได้ลงไปยังบ้านของเขา

14 และต่อมาในเวลารุ่งเช้า ดาวิดได้

(3) 1 ซมอ 26:6; 2 ซมอ 23:39 (4) สดต 15:19, 28; 18:19

(8) ปฐก 18:4; 19:2 (9) 1 พกษ 14:27-28 (11) 2 ซมอ 7:2, 6; 20:6

(13) ปฐก 19:33, 35; 2 ซมอ 11:9 (14) 1 พกษ 21:8-9

ทรงพระอักษรจดหมายฉบับหนึ่งถึงโยอาบ และได้ทรงส่งจดหมายนั้นโดยมือของอูรีอาห์

15 และพระองค์ทรงพระอักษรในจดหมายนั้น โดยตรัสว่า “พวกท่านจงตั้งอูรีอาห์ไว้ในกองหน้าของการสู้รบตรงที่รุนแรงที่สุด และพวกท่านจงถอยทัพจากเขาเสีย เพื่อให้เขาถูกโจมตีและถึงแก่ความตาย”

16 และต่อมา เมื่อโยอาบสังเกตนครอยู่ ท่านจึงกำหนดให้อูรีอาห์ไปยังสถานที่ที่ท่านทราบว่ามีพวกทหารกล้าหาญมาก

17 และพวกทหารในนครก็ออกมาและต่อสู้กับโยอาบ และบางคนของพวกข้าราชการทหารของดาวิดได้ล้มตาย และอูรีอาห์คนฮิตไทต์ก็ตายด้วย

18 แล้วโยอาบได้ส่งไปและกราบทูลดาวิดทุกสิ่งเกี่ยวกับสงครามนั้น

19 และได้กำชับผู้สื่อสารนั้น โดยกล่าวว่า “เมื่อเจ้าได้กราบทูลเรื่องราวทั้งหลายของสงครามนี้ต่อกษัตริย์เสร็จทุกประการแล้ว

20 และต่อมาถ้าความกริ้วของกษัตริย์พลุ่งขึ้น และพระองค์ตรัสกับเจ้าว่า ‘ทำไมพวกเจ้าจึงเข้าไปใกล้นครมากขนาดนั้น เมื่อพวกเจ้าได้ทำการต่อสู้ พวกเจ้าไม่ได้ทราบหรือว่าพวกเขาจะยังออกมาจากกำแพงนั้น’

21 ใครเล่าได้ฆ่าอาบีเมเลคบุตรชายของเยรูบเบธ หญิงคนหนึ่งได้อาหิโน่มขึ้นหนึ่งท่มใส่บนเขาจากกำแพงเมืองมิไซหรือ จนเขาตายเสียในเมืองเธเบศ ทำไม

พวกเจ้าจึงได้เข้าไปใกล้กำแพงนั้น’ แล้วเจ้าจงกราบทูลว่า ‘อูรีอาห์คนฮิตไทต์ผู้รับใช้ของพระองค์ก็ตายด้วย’”

22 ดังนั้นผู้สื่อสารคนนั้นจึงไป และมาและสำแดงต่อดาวิดทุกอย่างที่โยอาบได้ส่งเขามากราบทูล

23 และผู้สื่อสารนั้นกราบทูลดาวิดว่า “พวกข้าศึกได้ชนะพวกเราเป็นแน่ และได้ออกมายังพวกเราในกลางทุ่ง และพวกเราได้ขับไล่พวกเขาเข้าไปถึงทางเข้าประตูเมือง

24 และพวกทหารธนูได้ยิงจากกำแพงมาบนพวกข้าราชการทหารของพระองค์ และบางคนของพวกข้าราชการทหารของกษัตริย์ได้สิ้นชีวิต และอูรีอาห์คนฮิตไทต์ข้าราชการทหารของพระองค์ได้สิ้นชีวิตด้วย”

25 แล้วดาวิดตรัสกับผู้สื่อสารนั้นว่า “เจ้าต้องพูดกับโยอาบดังนี้ว่า ‘อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านขุนเคืองใจ เพราะดาบย่อมกลืนกินคนหนึ่งเช่นเดียวกับอีกคนหนึ่ง จงทำการสู้รบของท่านให้แข็งแกร่งขึ้นต่อสู้นครนั้น และคว่านครนั้นเสียให้ได้’ และเจ้าจงหนุนน้ำใจท่าน”

26 และเมื่อภรรยาของอูรีอาห์ได้ยินว่าอูรีอาห์สามีของตนสิ้นชีวิตแล้ว นางก็ไวทุกข์ด้วยเรื่องสามีของนาง

27 และเมื่อการไวทุกข์ผ่านไปแล้ว ดาวิดได้ส่งไปและรับนางมายังพระราชวังของพระองค์ และนางได้กลายเป็นมเหสีของพระองค์ และประสูติโอรสองค์หนึ่งให้

(15) 2 ซมอ 12:9

(21) วนฉ 6:32; 9:50-54

(27) 2 ซมอ 12:9; 1 พศด 21:7; สบ 13:4

พระองค์ แต่สิ่งที่ดาวิดได้ทรงกระทำนั้น
ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์

บทที่ 12

ดาวิดสำนึกผิดและกลับใจใหม่

1 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งนาธันไปหา
ดาวิด และท่านได้มาเข้าเฝ้าพระองค์และ
กราบทูลพระองค์ว่า “มีชายสองคนอยู่ใน
นครหนึ่ง คนหนึ่งมั่งมีและอีกคนหนึ่งยาก
จน

2 คนมั่งมีนั้นมีฝูงแพะแกะและฝูงวัวเป็น
อันมาก

3 แต่คนยากจนนั้นไม่มีอะไรเลย เว้นแต่
ลูกแกะตัวเมียเล็ก ๆ ตัวเดียว ซึ่งเขา
ได้ซื้อและเลี้ยงไว้ และมันได้เติบโตขึ้น
ด้วยกันกับเขาและกับบุตรทั้งหลายของ
เขา มันได้กินอาหารของเขาและดื่มจาก
ถ้วยของเขาเอง และนอนในอกของเขา
และเป็นเหมือนบุตรสาวคนหนึ่งแก่เขา

4 และมีคนเดินทางคนหนึ่งมาหาคนมั่งมี
นั้น และเขาเสียดาบที่จะเอาจากฝูงแพะ
แกะของตนและจากฝูงวัวของตน เพื่อทำ
อาหารเลี้ยงผู้สัญจรคนหนึ่งที่เดินทางมาหา
เขา แต่ได้เอาลูกแกะตัวเมียของชายยาก
จนคนนั้น และเตรียมเป็นอาหารให้แก่
ชายที่มาหาเขา”

5 และความโกรธของดาวิดก็พลุ่งขึ้นต่อ
ชายคนนั้นอย่างมาก และพระองค์ตรัสกับ
นาธันว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่
แน่ฉันใด ผู้ชายที่กระทำสิ่งนั้นจะต้องตาย
เป็นแน่

6 และเขาต้องคืนลูกแกะนั้นให้เป็นที่เท่า

เพราะเขาได้กระทำสิ่งนี้ และเพราะว่าเขา
ไม่มีความสงสาร”

7 และนาธันทูลดาวิดว่า “พระองค์นั้น
แหละคือชายคนนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘เราได้เจิมตั้ง
เจ้าไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และ
เราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของซาอูล

8 และเราได้มอบวงศวานแห่งเจ้านายของ
เจ้าให้แก่เจ้า และบรรดาภรรยาของเจ้า
นายของเจ้าไว้ในอกของเจ้า และได้มอบ
วงศวานแห่งอิสราเอลและของยูดาห์ให้
แก่เจ้า และถ้านั้นยังน้อยเกินไป เราก็คง
จะได้เพิ่มสิ่งเหล่านั้นให้แก่เจ้าอีกไปแล้ว

9 เหตุใดเจ้าจึงได้เหยียดหยามพระบัญชา
ของพระเยโฮวาห์ เพื่อกระทำความชั่ว
ร้ายในสายพระเนตรของพระองค์ เจ้าได้
ฆ่าอูรีอาห์คนฮิตไทต์เสียด้วยดาบ และ
ได้เอาภรรยาของเขามาเป็นภรรยาของเจ้า
และได้สังหารเขาเสียด้วยดาบของคนอัม-
โมน

10 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดาบจะไม่คลาไธ
จากวงศวานของเจ้า เพราะเจ้าได้เหยียด
หยามเรา และได้เอาภรรยาของอูรีอาห์คน
ฮิตไทต์มาเป็นภรรยาของเจ้า’

11 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘ดูเถิด เรา
จะให้เหตุร้ายบังเกิดขึ้นแก่เจ้าจากวงศ-
วานของเจ้าเอง และเราจะเอาบรรดา
ภรรยาของเจ้าไปต่อหน้าต่อตาเจ้า และ
ยกพวกนางให้แก่เพื่อนบ้านของเจ้า และ
ผู้นั้นจะนอนร่วมกับภรรยาทั้งหลายของ
เจ้าในสายตาของดวงอาทิตย์นี้

(1) 2 ซมอ 14:5; 1 พกษ 20:35-41; สดด 51; อสย 5:3

(6) อพย 22:1 (7) 1 ซมอ 6:13 (9) กตว 15:31; 1 ซมอ 15:19

(10) 2 ซมอ 13:28 (11) พบญ 28:30; 2 ซมอ 16:21-22

12 เพราะเจ้าได้กระทำการนั้นอย่างลับ ๆ แต่เราจะกระทำการนี้ต่อหน้าคนอิสราเอลทั้งสิ้น และต่อหน้าดวงอาทิตย์”

13 และดาวิดตรัสกับนาธันว่า “เราได้ทำบาปต่อพระเยโฮวาห์แล้ว” และนาธันกราบทูลดาวิดว่า “พระเยโฮวาห์ได้ทรงให้อภัยบาปของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่สิ้นพระชนม์

14 แต่อย่างไรก็ตาม เพราะว่าโดยการกระทำนี้พระองค์ได้ให้โอกาสแก่พวกศัตรูของพระเยโฮวาห์ที่จะหมิ่นประมาทได้ พระโอรสที่จะประสูติให้แก่พระองค์นั้นต้องสิ้นชีวิตเป็นแน่ด้วย”

15 และนาธันได้กลับไปยังบ้านของตน และพระเยโฮวาห์ได้ทรงแต่งตั้งพระกุมารที่ภรรยาของอูรีอาห์ประสูติให้แก่ดาวิด และพระกุมารนั้นก็ประจวบเหมาะ

16 ดังนั้นดาวิดจึงทรงอ้อนวอนต่อพระเจ้าเพื่อพระกุมารนั้น และดาวิดได้ทรงอดพระกระยาหาร และเข้าไป และบรรทมบนพื้นดินตลอดคืนนั้น

17 และบรรดาผู้อาวุโสแห่งราชสำนักของพระองค์ได้ลุกขึ้น และได้มาเข้าเฝ้าพระองค์ เพื่อทูลเชิญให้พระองค์ทรงลุกขึ้นจากพื้นดิน แต่พระองค์ไม่ยอม และพระองค์ไม่ยอมเสวยพระกระยาหารกับพวกเขา

18 และต่อมาในวันที่เจ็ด พระกุมารนั้นก็สิ้นชีวิต และพวกผู้รับใช้ของดาวิดก็กลัวที่จะกราบทูลพระองค์ว่าพระกุมารนั้นสิ้นชีวิตแล้ว เพราะพวกเขากลัวว่า “ดูเถิด

ขณะที่พระกุมารนั้นยังทรงมีชีวิตอยู่ พวกเราได้ทูลพระองค์ และพระองค์ไม่ทรงยอมตั้งใจฟังเสียงของพวกเรา แล้วพระองค์จะทรงทรมานตัวเองขนาดไหน ถ้าพวกเรากราบทูลพระองค์ว่า พระกุมารนั้นสิ้นชีวิตแล้ว”

19 แต่เมื่อดาวิดได้ทอดพระเนตรเห็นว่าพวกผู้รับใช้ของพระองค์กระซิบกระซาบกันอยู่ ดาวิดก็รับรู้ว่าพระกุมารนั้นสิ้นชีวิตแล้ว ฉะนั้นดาวิดจึงตรัสกับพวกผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “ทารกนั้นสิ้นชีวิตแล้วหรือ” และพวกเขากราบทูลว่า “พระกุมารสิ้นชีวิตแล้ว”

20 แล้วดาวิดทรงลุกขึ้นจากพื้นดิน และชำระพระกาย และชโลมพระองค์ และทรงเปลี่ยนฉลองพระองค์ของพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และทรงนมัสการ แล้วพระองค์เสด็จมายังพระราชวังของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงรับสั่งแล้ว พวกเขาก็จัดพระกระยาหารมาวางต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์เสวยพระกระยาหารนั้น

21 แล้วพวกผู้รับใช้ของพระองค์ทูลพระองค์ว่า “นี่พระองค์ทรงกระทำอะไร พระองค์ได้ทรงอดพระกระยาหารและร้องไห้เพื่อพระกุมารนั้น ขณะที่พระกุมารทรงมีชีวิตอยู่ แต่เมื่อพระกุมารนั้นสิ้นชีวิตแล้ว พระองค์ได้ทรงลุกขึ้นและเสวยพระกระยาหาร”

22 และพระองค์ตรัสว่า “ขณะที่ทารกนั้นยังมีชีวิตอยู่ เราได้อดอาหารและร้องไห้

(12) 2 ซมอ 16:22 (13) 1 ซมอ 15:24

(14) อสย 52:5; อสค 36:20, 23; รม 2:24 (15) 1 ซมอ 25:38 (16) 2 ซมอ 13:31

(20) นรธ 3:3; โยบ 1:20; มธ 6:17 (22) อสย 38:1-5; ยอล 2:14; ยนา 3:9

เพราะเราได้กล่าวว่า ‘ใครจะบอกได้ว่าพระเจ้าจะทรงพระเมตตาต่อเราหรือไม่เพื่อให้ทารกนั้นมีชีวิตอยู่’

23 แต่บัดนี้เขาสิ้นชีวิตแล้ว เหตุใดเราจึงควรอดอาหารเล่า เราจะพาเขากลับมาอีกได้หรือ เราจะไปหาเขา แต่เขาจะไม่กลับมาหาเรา”

การกำเนิดของซาโลมอน

24 และดาวิดได้ทรงปลอบประโลมใจบัชเชบามเหสีของพระองค์ และได้ทรงเข้าไปยังพระนาง และร่วมบรรทมกับพระนาง และพระนางก็ประสูติราชโอรสองค์หนึ่ง และพระองค์ทรงเรียกพระนามราชโอรสว่าซาโลมอน และพระเยโฮวาห์ทรงรักซาโลมอน

25 และพระเยโฮวาห์ทรงส่งไปโดยมีของนาอันผู้พยากรณ์ และพระองค์ทรงเรียกพระนามราชโอรสนั้นว่า เยดีดียาห์ เพราะเห็นแก่พระเยโฮวาห์

ดาวิดกับโยอาบชนะเมืองรับบาห์

(1 พศต 20:1-3)

26 และโยอาบได้ต่อสู้กับรับบาห์ของคนอัมโมน และยึดเมืองหลวงไว้ได้

27 และโยอาบส่งพวกผู้สื่อสารไปเฝ้าดาวิด และทูลว่า “ข้าพระองค์ได้ต่อสู้กับรับบาห์ และได้ยึดนครแห่งน้ำทั้งหลายแล้ว

28 ฉะนั้นบัดนี้ ขอทรงรวบรวมพวกทหารที่เหลืออยู่ และตั้งค่ายต่อสู้กับนครนั้น และยึดนครนั้นเสีย เกรงว่าข้าพระองค์จะยึดนครนั้น และนครนั้นจะถูกเรียกตาม

ชื่อของข้าพระองค์”

29 และดาวิดทรงรวบรวมพวกทหารทั้งสิ้น และเสด็จไปยังรับบาห์ และต่อสู้กับนครนั้น และยึดนครนั้นได้

30 และพระองค์ทรงถอดมงกุฏของกษัตริย์ของพวกเขาออกจากพระเศียรของกษัตริย์ โดยนำหนักของมงกุฏนั้นเท่ากับทองคำหนักหนึ่งตะลันต์พร้อมด้วยเพชรพลอยต่าง ๆ และมงกุฏนั้นถูกสวมบนพระเศียรของดาวิด และพระองค์ทรงเอาของที่บริบได้ของนครนั้นออกมาเป็นอันมาก

31 และพระองค์ทรงนำประชาชนที่อยู่ในนครนั้นออกมา และวางพวกเขาไว้ได้เลื่อยทั้งหลาย และได้คราดเหล็กหลายอัน และได้พวกขวานเหล็ก และทำให้พวกเขาผ่านเข้าไปในเตาเผาอิฐ และพระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนี้แก่นครทั้งสิ้นของคนอัมโมน ดังนั้นดาวิดกับพวกทหารทั้งหมดจึงกลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม

บทที่ 13

อัมโมนข่มขืนทามาร์

1 และต่อมาหลังจากเหตุการณ์นี้ อับซาโลมราชโอรสของดาวิดมีน้องสาวคนหนึ่งรูปโฉมงาม ซึ่งชื่อของเธอก็คือทามาร์ และอัมโมนราชโอรสของดาวิดก็รักเธอ

2 และอัมโมนก็ทรงมานใจยิ่งนัก จนเขาถึงกับล้มป่วยด้วยเหตุเรื่องทามาร์น้องสาวของเขา ด้วยว่าเธอเป็นสาวพรหมจารี และอัมโมนคิดว่าเขาจะทำอะไรกับเธอก็ยากนัก

(23) ปฐม 37:35; โยบ 7:8-10 (24) 1 พศต 22:9; มธ 1:6

(26) พบบัญ 3:11; 2 ซมอ 11:1; 1 พศต 20:1

(30) 1 พศต 20:2 (1) 2 ซมอ 3:2-3; 1 พศต 3:2, 9

3 แต่อัมโนนมีสหายคนหนึ่ง ซึ่งชื่อของเขาคือโยนาตับ บุตรชายของซิเมอาห์ พี่ชายของดาวิด และโยนาตับนั้นเป็นชายที่เฉลียวฉลาดมาก

4 และเขาทูลอัมโนนว่า “ทำไมท่าน ผู้เป็นราชโอรสของกษัตริย์ ซิมเศร้าวอยู่ทุก ๆ วัน จะไม่บอกให้ข้าพเจ้าทราบบ้างหรือ” และอัมโนนกล่าวแก่เขาว่า “ข้าพเจ้ารักทามาร์ น้องสาวของอับซาโลม น้องชายของข้าพเจ้า”

5 และโยนาตับกล่าวแก่เขาว่า “ขอท่านเชิญบรรทมบนแท่นบรรทมของท่าน และแกล้งทำว่าท่านประสวร และเมื่อเสด็จพ่อของท่านมาเยี่ยมท่าน ขอกราบทูลพระองค์ว่า ‘ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ขอโปรดให้ทามาร์น้องสาวของข้าพระองค์มา และเอาอาหารมาให้แก่ข้าพระองค์ และให้จัดเตรียมอาหารในสายตาของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้เห็น และรับประทานจากมือของเธอ’”

6 ดังนั้นอัมโนนจึงเอนกายลง และแกล้งทำว่าเขาประสวร และเมื่อกษัตริย์เสด็จมาเยี่ยมเขา อัมโนนทูลกษัตริย์ว่า “ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ขอโปรดให้ทามาร์น้องสาวของข้าพระองค์มา และทำขนมสักสองอันสำหรับข้าพระองค์ในสายตาของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้รับประทานจากมือของเธอ”

7 แล้วดาวิดได้ทรงส่งไปยังทามาร์ที่พระราชวัง โดยตรัสว่า “บัดนี้ จงไปทั่วของอัมโนนพี่ชายของเจ้า และจัดเตรียมอา-

หารให้เขา”

8 ดังนั้นทามาร์จึงไปยังวังของอัมโนนพี่ชายของเธอ และเขาก็เอนกายอยู่ และเธอได้หยิบแป้งมาและนวดมัน และทำขนมหลายอันในสายตาของเขา และได้ปิ้งขนมเหล่านั้น

9 และเธอได้ยกกระทะเหล็กมา และเทขนมเหล่านั้นออกต่อหน้าเขา แต่เขาปฏิเสธไม่ยอมรับประทาน และอัมโนนกล่าวว่า “ให้ผู้ชายทุกคนออกไปเสียจากเรา” และพวกเขาทุกคนก็ออกไปจากเขา

10 และอัมโนนกล่าวแก่ทามาร์ว่า “จงเอาอาหารเข้ามาในห้องชั้นใน เพื่อที่จะได้รับประทานจากมือของน้อง” และทามาร์ได้นำขนมหลายอันซึ่งเธอได้ทำนั้น และนำพวกมันเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อให้แก่อัมโนนพี่ชายของเธอ

11 และเมื่อเธอได้นำขนมเหล่านั้นเข้ามาให้เขาเพื่อจะรับประทาน เขาได้จับเธอไว้ และกล่าวแก่เธอว่า “มานอนกับพี่เถิด น้องสาวของพี่เอ๋ย”

12 และเธอตอบเขาว่า “อย่าเลย พี่ชายของน้อง ขออย่าบังคับน้องเลย เพราะว่าสิ่งเช่นนี้ไม่ควรกระทำในอิสราเอล ขออย่ากระทำการโหดเหี้ยมนี้เลย

13 และตัวน้อง น้องจะเอาความอับอายของน้องไปไว้ที่ไหน และสำหรับพี่เล่า พี่จะเป็นเหมือนคนหนึ่งของพวกเขาคนโหดเหี้ยมในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ น้องขอร้องพี่ ขอทูลกษัตริย์ เพราะว่าพระองค์คงจะไม่หวงน้องไว้จากพี่”

(3) 1 ซมอ 16:9 (6) ปฐก 18:6 (9) ปฐก 45:1

(11) ปฐก 39:12; พบญ 27:22; อสค 22:11

(12) ปฐก 34:7; สดต 18:9-11; 20:17 (13) สดต 18:9, 11

14 แต่อย่างไรก็ตาม เขาไม่ยอมตั้งใจฟังเสียงของเธอ แต่เพราะเขามีกำลังมากกว่าเธอ จึงขึ้นใจเธอ และหลับนอนกับเธอ

15 แล้วอัมโนนก็เกลียดชังเธอยิ่งนัก จนกระทั่งความเกลียดชังซึ่งเขาได้เกลียดชังเธอนั้นมากยิ่งขึ้นกว่าความรักซึ่งเขาได้รักเธอมาก่อน และอัมโนนกล่าวแก่เธอว่า “ลุกขึ้น ออกไปให้พ้น”

16 และเธอกล่าวแก่เขาว่า “ไม่มีเหตุผลความชั่วร้ายนี้ในการขับไล่น้องไปก็ใหญ่โตกว่าความชั่วร้ายอีกอย่างหนึ่งที่พี่ได้ทำกับน้องมาแล้ว” แต่เขาไม่ยอมตั้งใจฟังเธอ

17 แล้วเขาได้เรียกผู้รับใช้ของเขาที่ปรนนิบัติเขาอยู่ และกล่าวว่า “จงไล่ผู้หญิงคนนี้ออกไปให้พ้นหน้าของเรา และจงปิดประตูใส่กลอนเสียเมื่อเธอออกไปแล้ว”

18 และเธอสวมเสื้อคลุมยาวหลากสีบนตัวเธอ ด้วยว่าบรรดาราชธิดาพรหมจารีของกษัตริย์เคยสวมเสื้อคลุมยาวอย่างนี้ แล้วผู้รับใช้ของเขาได้นำเธอออกไป และใส่กลอนประตูเสียเมื่อเธอไปแล้ว

19 และทามาร์เอาไข่ไก่ใส่บนศีรษะของเธอ และฉีกเสื้อคลุมยาวหลากสีของเธอที่เธอสวมอยู่ และวางมือของเธอบนศีรษะของเธอ และเดินไปร้องไห้ไป

20 และอับซาโลมพี่ชายของเธอกล่าวแก่เธอว่า “อัมโนนพี่ชายของน้องได้อยู่กับน้องหรือเปล่า แต่บัดนี้น้องจงนิ่งเสียเถิด น้องของพี่เอ๋ย เขาเป็นพี่ชายของน้อง อย่าคิดถึงเรื่องนี้อีกเลย” ดังนั้นทามาร์จึงอยู่

อย่างเดียวดายในวังของอับซาโลมพี่ชายของเธอ

21 แต่เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงได้ยินเรื่องเหล่านี้ทั้งสิ้น พระองค์ทรงกริ้วยิ่งนัก

22 และอับซาโลมมิได้พูดประการใดกับอัมโนนพี่ชายของเขาเลยไม่ว่าดีหรือร้าย เพราะอับซาโลมเกลียดชังอัมโนน เพราะเหตุที่เขาได้ข่มขืนทามาร์น้องสาวของเขา

อับซาโลมฆ่าอัมโนน

23 และต่อมาหลังจากสองปีเต็ม อับซาโลมมีพวกผู้ติดตามแกะในบาอัลฮาเซอร์ ซึ่งอยู่ใกล้เขตแดนเผ่าเอฟราอิม และอับซาโลมได้เชิญโอรสทั้งสิ้นของกษัตริย์มา

24 และอับซาโลมมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และทูลว่า “ดูเถิด บัดนี้ผู้รับใช้ของพระองค์มีพวกผู้ติดตามแกะ ขอเชิญกษัตริย์ ข้าพระองค์ขอรับรองพระองค์ และพวกผู้รับใช้ของพระองค์ไปกับผู้รับใช้ของพระองค์”

25 และกษัตริย์ตรัสกับอับซาโลมว่า “อย่าเลย ลูกของพ่อเอ๋ย บัดนี้อย่าให้พวกเราไปกันหมด เกรงว่าพวกเราจะเป็นภาระแก่เจ้า” และเขาจะยื่นคະยอพระองค์ แต่อย่างไรก็ตามพระองค์ไม่ยอมเสด็จไป แต่ทรงอวยพรเขา

26 แล้วอับซาโลมจึงกราบทูลว่า “ถ้าไม่โปรดเสด็จ ข้าพระองค์ขอรับรองพระองค์ ก็ขออนุญาตให้พี่ชายของข้าพระองค์ คืออัมโนน ไปกับพวกข้าพระองค์เถิด” และกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “ทำไมเขาควรจะไปกับเจ้า”

27 แต่อับซาโลมทูลจะยื่นคະยอพระองค์

(14) ลนต 18:9; พบญ 22:25; 27:22; 2 ซมอ 12:11 (18) ปฐก 37:3; วนฉ 5:30; สดต 45:13-14

(19) ยชว 7:6; 2 ซมอ 1:2; โยบ 2:12 (22) ปฐก 24:50; 31:24; ลนต 19:17-18; 1 ยน 2:9, 11; 3:10, 12, 15

(23) ปฐก 38:12-13; 1 ซมอ 25:4, 36

จนพระองค์ทรงยอมให้อัมโนนและราชโอรสทั้งหมดของกษัตริย์ไปกับเขา

28 บัดนี้ อับซาโลมได้บัญชาพวกผู้รับใช้ของเขา โดยกล่าวว่า “บัดนี้ พวกเจ้าจงคอยดูว่าใจของอัมโนนเพลิดเพลินด้วยเหล้าองุ่นเมื่อไร และเมื่อเราสั่งพวกเจ้าว่า ‘จงตีอัมโนน’ แล้วจงฆ่าเขาเสีย อย่ากลัวเลย เราได้บัญชาพวกเจ้าแล้วมิใช่หรือ จงกล้าหาญและจงอาจเถิด”

29 และพวกผู้รับใช้ของอับซาโลมได้กระทำต่ออัมโนนตามที่อับซาโลมได้บัญชาไว้ แล้วบรรดาราชโอรสของกษัตริย์ก็ลุกขึ้น และทุกองค์ทรงล้อของแต่ละองค์และหนีไปหมด

30 และต่อมา ขณะที่พวกราชโอรสกำลังอยู่ระหว่างทาง มีข่าวมาถึงดาวิด โดยทูลว่า “อับซาโลมได้ประหารราชโอรสของกษัตริย์หมดแล้ว และไม่เหลืออยู่เลยสักองค์เดียว”

31 แล้วกษัตริย์ทรงลุกขึ้น และฉีกฉลองพระองค์ของพระองค์ และบรรทมบนพื้นดิน และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ยืนเฝ้าอยู่พร้อมกับเสื้อผ้าของตนที่ฉีกขาด

32 และโยนาตับ บุตรชายของชีเมอาห์ พี่ชายของดาวิด ตอบและกราบทูลว่า “ขออย่าให้เจ้านายของข้าพระองค์สำคัญว่าพวกเขาได้ประหารคนหนุ่มเหล่านั้นคือบรรดาราชโอรสของกษัตริย์เสียหมดแล้ว เพราะว่าอัมโนนสิ้นชีวิตแต่ผู้เดียว เพราะตามบัญชาของอับซาโลมเรื่องนี้ได้ถูกตั้งพระทัยไว้ตั้งแต่วันที่อัมโนนได้ข่มขืน

ทามารีน้องสาวของเขาแล้ว

33 ฉะนั้นบัดนี้ ขออย่าให้กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ได้รื้อนพระทัย ด้วยสำคัญว่า ราชโอรสทั้งหมดของกษัตริย์สิ้นชีวิตแล้ว เพราะอัมโนนสิ้นชีวิตแต่ผู้เดียว”

34 แต่อับซาโลมได้หนีไป และคนหนุ่มผู้นั้นที่เป็นยามรักษาการณ์ได้เงยหน้าของตนขึ้น และมองดู และดูเถิด มีคนเป็นอันมากกำลังมาทางข้าง ๆ เนินเขา ซึ่งอยู่ข้างหลังยามคนนั้น

35 และโยนาตับกราบทูลกษัตริย์ว่า “ดูเถิด พวกราชโอรสของกษัตริย์กำลังมาแล้ว ตามที่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้กราบทูล ก็เป็นจริงดังนั้น”

36 และต่อมาทันทีที่เขาพูดจบ ดูเถิด พวกราชโอรสของกษัตริย์ก็มาถึง และได้ตะเบ็งเสียงของพวกเขาร้องไห้ และกษัตริย์เช่นกัน และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ก็ร้องไห้อย่างปวดร้าวยิ่งนัก

อับซาโลมหนีไปยังเมืองเกชูร์

37 แต่อับซาโลมได้หนีไป และเข้าเฝ้าทลัมัย โอรสของอัมมีฮูด กษัตริย์แห่งเมืองเกชูร์ และดาวิดทรงไว้ทุกข์ให้ราชโอรสของพระองค์ทุกวัน

38 ดังนั้นอับซาโลมได้หนีไป และไปยังเมืองเกชูร์ และทรงอยู่ที่นั่นสามปี

39 และพระทัยของกษัตริย์ดาวิดก็ปรารถนาที่จะออกไปหาอับซาโลม เพราะว่าพระองค์ทรงได้รับการปลอบประโลมพระทัยเรื่องอัมโนน โดยเห็นว่าเขาสิ้นชีวิตแล้ว

(28) วนจ 19:6, 9, 22; นรธ 3:7 (29) 2 ซมอ 12:10; 1 พกษ 1:33 (31) 2 ซมอ 1:11; 12:16

(32) 2 ซมอ 13:3-5 (33) 2 ซมอ 19:19 (34) 2 ซมอ 13:37-38 (37) 2 ซมอ 3:3; 1 พศด 3:2

(38) 2 ซมอ 14:23, 32; 15:8 (39) ปฐก 38:12; 2 ซมอ 12:19, 23

บทที่ 14

โยอาบขอให้หญิงมีปัญญา

เข้าเฝ้าดาวิด

1 บัดนี้โยอาบบุตรชายของเศรยาห์รับรู้ว่า พระทัยของกษัตริย์คร่ำครวญถึงอับซา-โลม

2 และโยอาบได้ส่งไปยังเมืองเทโคอา และพาหญิงที่ฉลาดคนหนึ่งมาจากที่นั่น และกล่าวแก่นางว่า “เราขอร้องเจ้า จงสร้างทำตัวเป็นคนไวทุกข์ และบัดนี้จงสวมเสื้อสำหรับคนไวทุกข์ และอย่าขโมยตัวด้วยน้ำมัน แต่จงเป็นเหมือนหญิงที่ไวทุกข์มานานแล้วเพื่อผู้ตาย

3 และจงเข้ามาเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลอย่างนี้ต่อพระองค์” แล้วโยอาบใส่บรรดาคำกราบทูลในปากของหญิงนั้น

4 และเมื่อหญิงชาวเทโคอากราบทูลกษัตริย์ นางก็ซับหน้าของตนลงถึงดิน และถวายบังคม และกราบทูลว่า “ขอโปรดช่วย โอ ข้าแต่กษัตริย์”

5 และกษัตริย์ตรัสกับนางว่า “เจ้ามีเรื่องอะไร” และนางกราบทูลตอบว่า “ข้าพระองค์เป็นหญิงม่ายแม่ที่เดียว และสามีของข้าพระองค์ได้ตายเสียแล้ว

6 และสาวใช้ของพระองค์มีบุตรชายสองคน และเขาทั้งสองคนทะเลาะกันในทุกๆวัน และไม่มีใครแยกพวกเขาจากกัน แต่คนหนึ่งได้ตีอีกคนหนึ่ง และฆ่าเขาเสีย

7 และดูเถิด ญาติพี่น้องทั้งสิ้นลูกฮือขึ้นต่อต้านสาวใช้ของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า ‘จงมอบผู้ที่ฆ่าพี่น้องของตัว

มา เพื่อพวกเราจะได้ประหารเขาเสีย เพื่อแก้แค้นแทนชีวิตของพี่น้องของเขาที่เขาได้ฆ่ามัน และพวกเราจะได้ทำลายทายาทเสียด้วย’ และดังนั้น พวกเขาคงดับถ่านของข้าพระองค์ซึ่งยังเหลืออยู่นั้นเสีย และจะไม่ให้สามีของข้าพระองค์มีชื่อหรือส่วนที่เหลืออยู่บนแผ่นดินโลกเลย”

8 และกษัตริย์ตรัสกับหญิงคนนั้นว่า “ไปบ้านของเจ้าเถิด และเราจะให้คำบัญชาเรื่องเจ้า”

9 และหญิงชาวเทโคอานั้นกราบทูลกษัตริย์ว่า “เจ้านายของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอให้ความชั่วช้าตกอยู่บนข้าพระองค์ และบนวงศ์วานบิดาของข้าพระองค์ และขอให้กษัตริย์กับพระที่นั่งของพระองค์ไม่มีโทษเลย”

10 และกษัตริย์ตรัสว่า “ผู้ใดก็ตามที่กล่าวอะไรแก่เจ้า จงพาเขามาหาเรา และคนนั้นจะไม่แตะต้องเจ้าอีกเลย”

11 แล้วนางก็กราบทูลว่า “ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ขอกษัตริย์ทรงระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ เพื่อพระองค์จะไม่ยอมให้พวกผู้แก้แค้นโลหิตทำการทำลายอีกต่อไป เกรงว่าพวกเขาจะทำลายบุตรชายของข้าพระองค์” และพระองค์ตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด จะไม่มีเส้นผมของบุตรชายของเจ้าสักเส้นเดียวตกสู่ดิน”

12 แล้วหญิงนั้นกราบทูลว่า “ขอสาวใช้ของพระองค์ ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ กราบทูลอีกสักคำหนึ่งแด่กษัตริย์เจ้านาย

(1) 2 ซมอ 13:39 (2) นรธ 3:3; 2 ซมอ 23:26 (3) อพย 4:15; 2 ซมอ 14:19

(4) 1 ซมอ 20:41; 25:23; 2 ซมอ 1:2 (5) 2 ซมอ 12:1 (7) กตว 35:19; พญ 19:12

(9) ปฐก 27:13; 43:9; 1 ซมอ 25:24 (11) กตว 35:19, 21; พญ 19:4-10

ของข้าพระองค์” และพระองค์ตรัสว่า “พูดมาเถิด”

13 และหญิงนั้นกราบทูลว่า “แล้วเหตุใด พระองค์ทรงดำริสิ่งเช่นนี้แก่ประชากรของ พระเจ้า ด้วยว่ากษัตริย์ตรัสเช่นนี้เป็น เหมือนผู้หนึ่งซึ่งมีความผิด ในการ ที่กษัตริย์ไม่ทรงนำผู้ถูกเนรเทศของพระ องค์กลับสู่พระราชสำนัก

14 เพราะว่าพวกเราจะต้องตาย และเป็น เหมือนน้ำที่ตกลงบนพื้นดิน ซึ่งไม่สา- มารดเก็บรวบรวมกลับคืนมาอีกได้ และ พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด แต่พระเจ้า ทรงดำริหาหนทางเพื่อไม่ให้ผู้ที่ถูกเนร- เทศของพระองค์ต้องถูกขับออกไปจาก พระองค์

15 ฉะนั้นบัดนี้ ที่ข้าพระองค์มากราบทูล เรื่องนี้ต่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ก็เพราะคนพวกนั้นได้ทำให้ข้าพระองค์ กลัว และสาวใช้ของพระองค์ได้กล่าวว่า ‘บัดนี้ ข้าพระองค์จะกราบทูลกษัตริย์ บาง ที่กษัตริย์จะโปรดทำตามคำขอรับของ หญิงผู้รับใช้ของพระองค์’

16 ด้วยว่ากษัตริย์จะทรงสดับฟัง เพื่อจะ ทรงช่วยหญิงผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้น จากมือของผู้ที่ประสงค์จะทำลายตัวข้า พระองค์และบุตรชายของข้าพระองค์เสีย ด้วยกันจากมรดกของพระเจ้า’

17 แล้วสาวใช้ของพระองค์ได้กล่าวว่า ‘บัดนี้ พระดำริของกษัตริย์เจ้านายของ ข้าพระองค์จะเป็นที่ปละปประโลมใจ’ เพราะดุจทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า

กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ก็เป็นอย่าง นั้นที่จะแยกแยะความดีและความชั่ว ฉะ นั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์จะ ทรงสถิตอยู่กับพระองค์”

18 แล้วกษัตริย์ทรงตอบและตรัสกับหญิง นั้นว่า “อย่าซ่อนไว้จากเรา เราขอรับเจ้า สิ่งที่เราจะถามเจ้า” และผู้หญิงนั้นกราบ ทูลว่า “บัดนี้ขอกษัตริย์เจ้านายของข้า พระองค์ตรัสเถิด”

19 และกษัตริย์ตรัสว่า “มือของโยอาบ เกี่ยวข้องกับเจ้าในเรื่องนี้ทั้งสิ้นมิใช่หรือ” และหญิงนั้นตอบและกราบทูลว่า “พระ องค์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าแต่ กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ไม่มีใคร สามารถหลบไปทางขวามือหรือทางซ้าย มือจากสิ่งใดที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระ องค์ได้ตรัสนั้น ด้วยว่าโยอาบผู้รับใช้ของ พระองค์ ท่านขอให้ข้าพระองค์กราบทูล และท่านใส่บรรดาคำกราบทูลเหล่านั้นใน ปากของสาวใช้ของพระองค์

20 เพื่อจะเปลี่ยนโฉมหน้าของเหตุการณ์ โยอาบผู้รับใช้ของพระองค์ได้กระทำสิ่งนี้ และเจ้านายของข้าพระองค์ทรงมีพระสติ ปัญญา ตามสติปัญญาแห่งทูตสวรรค์องค์ หนึ่งของพระเจ้า เพื่อจะทราบทุกสิ่งที่อยู่ใน แผ่นดินโลก”

อับซาโลมกลับมา

ยังกรุงเยรูซาเล็ม

21 และกษัตริย์ตรัสกับโยอาบว่า “ดูเถิด บัดนี้ เราได้กระทำสิ่งนี้แล้ว ฉะนั้นจงไป พาชายหนุ่มคนนั้น คืออับซาโลม กลับมา

(13) วนล 20:2; 2 ซมอ 13:37-38 (14) กตว 35:15; โยบ 30:23; 34:15, 19

(16) พบญ 32:9; 1 ซมอ 26:19; 2 ซมอ 20:19 (17) 1 ซมอ 29:9; 2 ซมอ 19:27

(19) 2 ซมอ 14:3 (20) 2 ซมอ 14:17; 18:13; 19:27

เกิด”

22 และโยอาบชบหน้าของตนลงถึงดิน และโน้มตัวลง และขอบพระคุณกษัตริย์ และโยอาบกราบทูลว่า “วันนี้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบแล้วว่า ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ เจ้านายของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ในการที่กษัตริย์ทรงทำให้สำเร็จตามคำทูลขอของผู้รับใช้ของพระองค์”

23 ดังนั้นโยอาบจึงลุกขึ้น และไปยังเมืองเกชูร์ และพาอับซาโลมมายังกรุงเยรูซาเล็ม

24 และกษัตริย์ตรัสว่า “ให้เขาหันไปอยู่วังของเขาเถิด และอย่าให้เขาเห็นหน้าของเรา” ดังนั้นอับซาโลมจึงได้กลับมาอยู่วังของท่าน และไม่ได้เข้าเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์เลย

อับซาโลมเข้าเฝ้าดาวิด

25 แต่ในบรรดาคนอิสราเอล ไม่มีผู้ใดนำชมอย่างอับซาโลมเพราะความงามของตน ตั้งแต่ฝ่าเท้าของท่านจนถึงกระหม่อมของท่าน ไม่มีตำหนิในตัวท่านเลย

26 และเมื่อท่านตัดผม (ด้วยว่าทุก ๆ สิ้นปีท่านเคยตัดผม เพราะผมของท่านหนักบนตัวท่าน ฉะนั้นท่านจึงตัดผมเสีย) ท่านซึ่งผมแห่งศีรษะของท่านได้นำหนักสองร้อยเชเซลตามพิภดหลวง

27 และแก่อับซาโลมได้กำเนิดบุตรชายสามคน และบุตรสาวคนหนึ่ง ซึ่งชื่อของเธอคือทามาร์ เธอเป็นหญิงที่มีใบหน้างดงาม

28 ดังนั้นอับซาโลมได้ประทับในกรุงเยรูซาเล็มถึงสองปีเต็ม และไม่ได้เข้าเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์

29 ฉะนั้นอับซาโลมได้ส่งไปตามโยอาบ เพื่อจะให้เขาไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ แต่โยอาบไม่ยอมมาหาท่าน และเมื่อท่านได้ส่งไปครั้งที่สองแล้ว โยอาบก็ไม่ยอมมา

30 เพราะฉะนั้นท่านจึงกล่าวกับพวกผู้รับใช้ของท่านว่า “ดูสิ นาของโยอาบอยู่ใกล้หน้าของเรา และเขามีข้าวบาร์เลย์ที่นั่น จงไปและเอาไฟเผาหน้านั้นเสีย” และพวกผู้รับใช้ของอับซาโลมได้จุดไฟเผาหน้านั้น

31 แล้วโยอาบได้ลุกขึ้นและมาหาอับซาโลมที่วังของท่าน และกราบทูลท่านว่า “ทำไมพวกผู้รับใช้ของท่านจุดไฟเผาหน้าของข้าพเจ้า”

32 และอับซาโลมตอบโยอาบว่า “ดูเถิด เราได้ส่งไปยังท่าน โดยกล่าวว่า ‘มานี้เถิด เพื่อเราจะส่งท่านไปเฝ้ากษัตริย์ เพื่อทูลว่า “ให้ข้าพระองค์มาจากเกชูร์ทำไม หากข้าพระองค์อยู่ที่นั่นต่อไปก็คงดีกว่า ฉะนั้นบัดนี้ ขอให้ข้าพระองค์ได้เข้าเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์”’ และถ้ามีความชั่วช้าประการใดอยู่ในเรา ก็ขอให้พระองค์ทรงประหารชีวิตเราเสียเถิด”

33 ดังนั้นโยอาบจึงมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลพระองค์ และเมื่อพระองค์ได้ทรงเรียกอับซาโลมแล้ว ท่านได้มาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และชบหน้าของตนลงถึงดินต่อพระพักตร์กษัตริย์ และกษัตริย์ทรงจูบอับซาโลม

(23) 2 ซมอ 13:37-38 (24) ปฐก 43:3; 2 ซมอ 3:13

(25) พบญ 28:35; โยบ 2:7; อสย 1:6 (27) 2 ซมอ 13:1; 18:18

(28) 2 ซมอ 14:24 (32) 1 ซมอ 20:8; สภข 28:13 (33) ปฐก 33:4; 45:15

บทที่ 15

อับซาโลมกระทำการอย่างฉลาด

เพื่อจูงใจประชากร

1 และต่อมาหลังจากเหตุการณ์นี้ อับซาโลมได้เตรียมพวกธรรมาศิกและม้าทั้งหลายสำหรับท่าน และทหารห้าสิบคนเพื่อวิ่งนำหน้าท่าน

2 และอับซาโลมขึ้นบรรทมแต่เช้าตรู่ และไปประทับข้างทางแห่งประตูเมือง และต่อมาเมื่อชายคนใดที่มีการโต้เถียงกันมาเข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อขอการตัดสินแล้วอับซาโลมได้เรียกคนนั้น และกล่าวว่า “เจ้ามาจากนครไหน” และเขาทูลว่า “ผู้รับใช้ของท่านเป็นคนเผ่าหนึ่งของอิสราเอล”

3 และอับซาโลมกล่าวแก่เขาว่า “ดูเถิดเรื่องราวทั้งหลายของเจ้าก็ดีและถูกต้อง แต่ไม่มีผู้ใดถูกแต่งตั้งโดยกษัตริย์เพื่อจะฟังคดีของเจ้า”

4 อับซาโลมกล่าวยิ่งกว่านั้นว่า “โอ ถ้าเราเป็นผู้พิพากษาในแผ่นดินนี้ก็ดี เพื่อทุกคนซึ่งมีเรื่องโต้เถียงกันหรือคดีความจะได้มาหาเรา และเราจะอำนวยความยุติธรรมแก่เขา”

5 และต่อมา เมื่อมีผู้ใดเข้ามาใกล้ท่านเพื่อจะไต่ถามนับท่าน ท่านก็ยื่นมือของท่านออก และประคองคนนั้นไว้และจูบเขา

6 และอับซาโลมกระทำอย่างนี้แก่บรรดาคนอิสราเอลที่มาเฝ้ากษัตริย์เพื่อขอการตัดสิน อับซาโลมจึงได้ลอบเอาใจบรรดา

คนอิสราเอลอย่างนี้

อับซาโลมกบฏต่อดาวิด

7 และต่อมาหลังจากสี่สิบปีแล้ว อับซาโลมกราบทูลกษัตริย์ว่า “ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ขอโปรดอนุญาตให้ข้าพระองค์ไป และทำตามคำปฏิญาณของข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ได้ปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮวาห์ ในเมืองเฮโบรน

8 เพราะว่าผู้รับใช้ของพระองค์ได้ปฏิญาณไว้ขณะที่ข้าพระองค์อยู่ที่เมืองเกชูร์ในซีเรีย โดยกล่าวว่า ‘ถ้าพระเยโฮวาห์จะโปรดนำข้าพระองค์มายังกรุงเยรูซาเล็มแน่ทีเดียวแล้ว แล้วข้าพระองค์จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์’”

9 และกษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “จงไปเป็นสุขเถิด” ดังนั้นท่านได้ลุกขึ้นและไปยังเมืองเฮโบรน

10 แต่อับซาโลมได้ส่งพวกคนสอดแนมไปทั่วทุกเผ่าของอิสราเอล โดยกล่าวว่า “ทันทีที่พวกท่านได้ยินเสียงแตร แล้วพวกท่านต้องกล่าวว่า ‘อับซาโลมทรงครอบครองอยู่ในเมืองเฮโบรน’”

11 และพร้อมกับอับซาโลมมีชายสองร้อยคนไปจากกรุงเยรูซาเล็ม ที่ถูกเชิญให้ไป และคนเหล่านี้ก็ไปในความเชื่อของตน และพวกเขาไม่ทราบสิ่งใดเลย

12 และอับซาโลมได้ส่งไปเชิญอาหิโธเฟลชาวกิโยน ผู้เป็นที่ปรึกษาของดาวิด จากนครของเขา คือจากกิโยน ขณะที่ท่านถวายบรรดาเครื่องสัตวบูชาอยู่ และการสมคบคิดนั้นก็แข็งแกร่ง ด้วยว่าคนที่มา

(1) 2 ซมอ 12:11; 1 พกษ 1:5 (2) พบญ 19:17 (4) วนฉ 9:29 (5) 2 ซมอ 14:33; 20:9 (6) รม 16:18

(7) พบญ 23:21; 1 ซมอ 16:1; 2 ซมอ 3:2-3 (8) ปฐก 28:20-21; 1 ซมอ 16:2

(10) 1 พกษ 1:34; 2 พกษ 9:13 (11) ปฐก 20:5 (12) ยชว 15:51; 2 ซมอ 16:15; 1 พศต 27:33; สดต 3:1

อยู่ด้วยกันกับอับซาโลมก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ดาวิดหนีออกจากกรุงเยรูซาเล็ม

13 และผู้สื่อสารคนหนึ่งมาเฝ้าดาวิด โดยกราบทูลว่า “ใจของบรรดาคนอิสราเอลได้คล้อยตามอับซาโลมไปแล้ว”

14 และดาวิดตรัสกับบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ที่อยู่กับพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็มว่า “จงลุกขึ้น และให้พวกเราหนีไปเถิด เพราะมิฉะนั้นพวกเราจะหนีไม่พ้นจากอับซาโลม จงรีบออกเดินทางเถิด เกรงว่าเขาจะตามพวกเราทันอย่างฉับพลัน และนำเหตุร้ายมาบนพวกเรา และทำลายนครนี้เสียด้วยคมดาบ”

15 และพวกผู้รับใช้ของกษัตริย์กราบทูลกษัตริย์ว่า “ดูเถิด พวกผู้รับใช้ของพระองค์พร้อมที่จะทำสิ่งใด ๆ ก็ตาม ซึ่งกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จะทรงกำหนด”

16 และกษัตริย์ได้เสด็จออกไป และบรรดาคนในราชสำนักของพระองค์ก็ติดตามพระองค์ไป และกษัตริย์ได้ทรงให้ผู้หญิงไว้สับคน ซึ่งเป็นพวกนางสนม เพื่อให้เฝ้าพระราชวัง

17 และกษัตริย์ได้เสด็จออกไป และพวกทหารทั้งสิ้นก็ติดตามพระองค์ไป และประทับในสถานที่หนึ่งที่อยู่ห่างไกล

18 และบรรดาข้าราชการทหารทั้งสิ้นของพระองค์เดินผ่านพระองค์ไป และบรรดาคนเคเรี และบรรดาคนเปเลท และบรรดาคนกัท เท่ากับหกร้อยคนซึ่งติดตามพระองค์มาจากเมืองกัท ได้เดินผ่านไป

ต่อพระพักตร์กษัตริย์

19 แล้วกษัตริย์จึงตรัสกับอิททัยคนกัทว่า “ทำไมเจ้าจึงไปกับพวกเราด้วย จงกลับไปยังสถานที่ของเจ้าเถิด และอาศัยอยู่กับกษัตริย์ ด้วยว่าเจ้าเป็นคนแปลกหน้าและเป็นผู้ถูกเนรเทศมาด้วย

20 เพราะว่าเจ้าเพิ่งมาถึงเมื่อวานนี้ วันนี้เราควรจะทำให้เจ้าขึ้นลงกับพวกเราหรือ โดยเห็นว่าเราไม่ทราบว่าจะไปที่ไหน เจ้าจงกลับไปเถิด และพาพี่น้องของเจ้าไปด้วย ขอความเมตตาและความจริงจงอยู่กับเจ้าเถิด”

21 และอิททัยทูลตอบกษัตริย์และกราบทูลว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด และกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จะประทับที่ไหน ไม่ว่าในความตายหรือชีวิต ผู้รับใช้ของพระองค์ก็จะอยู่ที่นั่นด้วย”

22 และดาวิดตรัสกับอิททัยว่า “จงไปและเดินผ่านไปเถิด” และอิททัยชาวเมืองกัทได้เดินผ่านไป และพวกทหารทั้งสิ้นของเขา และบรรดาเด็กเล็ก ๆ ที่อยู่กับเขา

23 และชาวเมืองทั้งสิ้นได้ร้องไห้ด้วยเสียงดัง และพวกทหารทั้งหมดก็เดินผ่านไป กษัตริย์เองได้เสด็จข้ามลำธารซิดโรนด้วย และพวกทหารทั้งหมดได้เดินผ่านไปสู่ทางถิ่นทุรกันดาร

24 และดูเถิด ศาโดกก็มาด้วย และคนเลวีทั้งหมดที่อยู่กับท่าน โดยหามหีบแห่ง

(13) วนฉ 9:3; 2 ซมอ 15:6 (14) 2 ซมอ 12:11; สดต 3 (16) 2 ซมอ 12:11; 16:21

(18) 1 ซมอ 23:13; 25:13 (19) 2 ซมอ 18:2 (20) 1 ซมอ 23:13

(21) นรธ 1:16-17 (23) 2 ซมอ 15:28 (24) กตว 4:15

พันธสัญญาของพระเจ้ามา และพวกเขา
วางหีบของพระเจ้าลง และอาบียาธาร์ก็ขึ้น
มา จนกระทั่งผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดผ่าน
ออกมาจากนครจนเสร็จ

25 และกษัตริย์ตรัสกับศาโดกว่า “จง
หามหีบของพระเจ้ากลับเข้าไปในนคร
เถิด ถ้าเราจะเป็นที่โปรดปรานในสาย
พระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะ
ทรงโปรดนำเรากลับมาอีก และสำแดงให้
เราเห็นทั้งหีบนั้นกับที่ประทับของพระ
องค์

26 แต่ถ้าพระองค์ตรัสว่า ‘เราไม่มีความ
พอใจในเจ้า’ ดูเถิด เราอยู่ที่นี่ ขอพระ
องค์ทรงกระทำกับเราตามที่พระองค์ทรง
เห็นชอบเถิด”

27 กษัตริย์ตรัสกับศาโดกผู้เป็นปุโรหิต
ด้วยว่า “ท่านเป็นผู้ทำนายมิใช่หรือ จง
กลับเข้าไปในนครโดยสันติ และบุตรชาย
ทั้งสองของท่านพร้อมกับท่าน คืออาหิ-
มาอัสบุตรชายของท่าน และโยนาธานบุตร
ชายของอาบียาธาร์

28 ดูเถิด เราจะคอยอยู่ที่ราบแห่งถิ่น-
ทุรกันดาร จนกว่าจะมีถ้อยคำมาจากพวก
ท่านเพื่อรับรองเรา”

29 ฉะนั้นศาโดกกับอาบียาธาร์จึงหามหีบ
ของพระเจ้ากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และ
ท่านทั้งสองได้พักอยู่ที่นั่น

30 และดาวิดเสด็จขึ้นไปตามทางขึ้นภูเข
มะกอกเทศ และทรงร้องให้ขณะที่พระ
องค์เสด็จขึ้นไป และทรงคลุมพระเศียร
ของพระองค์ไว้ และพระองค์เสด็จโดย

พระบาทเปล่า และประชากรทั้งล้นที่อยู่
กับพระองค์ได้คลุมศีรษะของตนทุกคน
และพวกเขาเดินขึ้นไป โดยร้องให้ขณะที่
พวกเขาเดินขึ้นไป

31 และมีคนมากกราบทูลดาวิด โดยทูลว่า
“อาหิโธเฟลอยู่ในพวกสมคบคิดการกบฏ
กับอับซาโลม” และดาวิดกราบทูลว่า “โอ
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทูลขอพระ
องค์ ขอทรงเปลี่ยนคำปรึกษาของอาหิโธ-
เฟลให้เป็นความโง่เขลาไป”

32 และต่อมา เมื่อดาวิดเสด็จมาถึงยอด
ภูเขา ซึ่งพระองค์ได้นมัสการพระเจ้าที่นั่น
ดูเถิด หุซัยชาวอารคีได้มาเข้าเฝ้าพระองค์
ด้วยเสื้อผ้าของเขานิยาคา และดินอยู่บน
ศีรษะของเขา

33 ดาวิดตรัสกับเขาวา “ถ้าท่านเดินผ่าน
ไปกับเรา แล้วท่านก็จะเป็ภาระแก่เรา

34 แต่ถ้าท่านกลับเข้าไปในนคร และ
กล่าวแก่อับซาโลมว่า ‘ข้าพระองค์จะเป็น
ผู้รับใช้ของพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้า
พระองค์เคยเป็นผู้รับใช้ของพระราชบิดา
ของพระองค์มาแต่ก่อนนี้อย่างไร บัดนี้ข้า
พระองค์จะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย
อย่างนั้น’ แล้วท่านจะได้กระทำให้คำ
ปรึกษาของอาหิโธเฟลพ่ายแพ้ไปเพื่อเรา

35 และท่านมีศาโดกกับอาบียาธาร์ผู้เป็น
ปุโรหิตอยู่ที่นั่นมิใช่หรือ ฉะนั้นจะเป็นไป
อย่างนี้ สิ่งใดก็ตามที่ท่านจะได้ยินจาก
พระราชวังของกษัตริย์ ท่านต้องบอกสิ่ง
นั้นแก่ศาโดกกับอาบียาธาร์ผู้เป็นปุโรหิต

36 ดูเถิด พวกเขามีบุตรชายสองคนของ

(25) อพย 15:13 (26) กตว 14:8; 1 ซมอ 3:18 (27) 1 ซมอ 9:6-9; 2 ซมอ 17:17

(30) 2 ซมอ 19:4; อสธ 6:12 (31) 2 ซมอ 16:23 (32) ยชา 16:2; 2 ซมอ 1:2

(33) 2 ซมอ 19:35 (34) 2 ซมอ 16:19 (35) 2 ซมอ 17:15-16 (36) 2 ซมอ 15:27

พวกเขาอยู่ที่นั่น คืออาหิมาอัสบุตรชายของศาโดก และโยนาธานบุตรชายของอาบียาธาร์ และโดยเขาทั้งสองพวกท่านต้องส่งทุกสิ่งที่คุณท่านสามารถได้ยินมาถึงเรา”

37 ดังนั้นหุซัยสหายของดาวิดจึงเข้ามาในนคร และอับซาโลมเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

บทที่ 16

ศิบาผู้รับใช้ ที่ไม่สัตย์ซื่อ

1 และเมื่อดาวิดเสด็จผ่านยอดเนินเขาไปหน่อยหนึ่ง ดูเถิด ศิบาผู้รับใช้ของเมฟีโบเซทได้มาเข้าเฝ้าพระองค์ พร้อมกับลาคู่นึ่งที่ผูกอานแล้ว และบนลาคู่นั้นได้บรรจุทุกขนมปังสองร้อยก้อน และองุ่นแห้งหนึ่งร้อยพวง และผลไม้ฤดูร้อนหนึ่งร้อยชิ้น และน้ำองุ่นหนึ่งถุงหนึ่ง

2 และกษัตริย์ตรัสกับศิบาว่า “เจ้าหมายความว่าอะไรด้วยสิ่งเหล่านี้” และศิบากราบทูลว่า “ลาคู่นึ่งเพื่อราชวงศ์ของกษัตริย์จะได้ทรง และขนมปังกับผลไม้ฤดูร้อนสำหรับให้พวกชายหนุ่มรับประทาน และน้ำองุ่นเพื่อผู้ที่อ่อนเปลี้ยอยู่ในถิ่นทุรกันดารจะได้ดื่ม”

3 และกษัตริย์ตรัสว่า “บุตรชายแห่งเจ้านายของเจ้าอยู่ที่ไหนเล่า” และศิบากราบทูลกษัตริย์ว่า “ดูเถิด ท่านอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม ด้วยท่านกล่าวว่า ‘วันนี้วงศ์วานแห่งอิสราเอลจะคืนราชอาณาจักรแห่งบิดาของเราให้แก่เรา’”

4 แล้วกษัตริย์ตรัสกับศิบาว่า “ดูเถิดทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเมฟีโบเซทก็ตกเป็นของเจ้า” และศิบากราบทูลว่า “ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความถ่อมใจเพื่อข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ เจ้านายของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์”

ซิเมอีแข่งด่า

กษัตริย์ดาวิด

5 และเมื่อกษัตริย์ดาวิดเสด็จมาถึงบาสุริม ดูเถิด ชายคนหนึ่งแห่งครอบครัววงศ์วานของซาอูลได้ออกมาจากที่นั่น ซึ่งชื่อของเขาคือซิเมอี บุตรชายของเกรา เขาได้ออกมาและแข่งด่าขณะที่เขากำลังมา

6 และเขาเอาหินหลายก้อนขว้างใส่ดาวิดและบรรดาข้าราชการทหารของกษัตริย์ดาวิด และพวกทหารทั้งสิ้นและผู้มีกำลังมากทั้งหมดก็อยู่ข้างขวาพระหัตถ์ของพระองค์และซ้ายซ้ายของพระองค์

7 และเมื่อซิเมอีแข่งด่านั้นเขากล่าวอย่างนี้ว่า “จงไปเสียให้พ้น จงไปเสียให้พ้น เจ้าผู้กระทำให้โลหิตตก และเจ้าผู้เป็นคนของเบลีอัล

8 พระเยโฮวาห์ได้ทรงสนองบนเจ้าโลหิตทั้งสิ้นแห่งวงศ์วานของซาอูล ผู้ซึ่งเจ้าเข้าครอบครองแทนอยู่นั้น และพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบราชอาณาจักรไว้ในมือของอับซาโลมบุตรชายของเจ้า และดูเถิด เจ้าถูกจับแล้วในความชั่วร้ายของเจ้า เพราะเจ้าเป็นผู้กระทำให้โลหิตตก”

9 แล้วอาบียัซัยบุตรชายของเศรฺยาห์กราบ

(37) 2 ซมอ 16:15-16; 1 พศด 27:33 (1) 2 ซมอ 9:2; 15:30 (2) 2 ซมอ 15:23

(3) 2 ซมอ 9:9-10; 19:27 (5) 2 ซมอ 3:16; 19:21; 1 พกษ 2:8-9, 44-46

(7) พญญ 13:13 (8) วนฉ 9:24, 56-57; 2 ซมอ 1:16 (9) อพย 22:28; 1 ซมอ 23:14

ทูลกษัตริย์ว่า “ทำไมสุนัขตายตัวนี้ควร
แข่งด่ากษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ขอ
อนุญาตให้ข้าพระองค์ข้ามไป ข้าพระองค์
ขอร้องพระองค์ และตัดหัวมันออกเสีย”

10 และกษัตริย์ตรัสว่า “เราเกี่ยวพันอะไร
กับพวกเจ้าเล่า พวกเจ้า บุตรชายทั้งสอง
ของเศรยาห์เอ๋ย จงให้เขาแข่งด่าเถิด
เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับเขาว่า ‘จง
แข่งด่าดาวิด’ แล้วใครจะกล่าวว่า ‘เหตุ
ใดเจ้าได้กระทำเช่นนั้น’”

11 และดาวิดตรัสกับอาบิชัยและพวกข้า
ราชการทหารทั้งสิ้นของพระองค์ว่า “ดู
เถิด ลูกของเราเอง ซึ่งได้ออกมาจากบัน
เอนของเรายังแสวงหาชีวิตของเรา บัดนี้
คนเบนยามินผู้นี้จะกระทำมากยิ่งขึ้นกว่าสัก
เพียงใดเล่า ปล่อยเขาเถิด และให้เขาแข่ง
ด่าไป เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา
เขาแล้ว

12 บางทีพระเยโฮวาห์จะทอดพระเนตร
ความทุกข์ใจของเรา และพระเยโฮวาห์
จะทรงสนองเราด้วยความดีตอบแทนการ
แข่งด่าของเขาวันนี้”

13 และขณะที่ดาวิดกับพวกข้าราชการ
ทหารของพระองค์กำลังไปตามทาง ซิเมอี
ก็เดินเลียบไปตามเนินเขาฝั่งตรงข้ามกับ
พระองค์ และแข่งด่าไปขณะที่เขาเดิน
ไป และเอาหินหลายก้อนขว้างใส่พระองค์
และเอาฝุ่นขัดใส่

14 และกษัตริย์กับพวกข้าราชการทหาร
ทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์ก็รู้สึกเหน็ดเหนื่อย
และได้ทำให้ตัวสดชื่นที่นั่น

อับซาโลมกับผู้ร่วมสมคบคิด

มายังกรุงเยรูซาเล็ม

15 และอับซาโลมกับพวกทหารทั้งสิ้น คือ
คนอิสราเอลได้มายังกรุงเยรูซาเล็ม และ
อาหิโอฟิลได้อยู่กับท่าน

16 และต่อมา เมื่อหุซัยชาวอารคี สหาย
ของดาวิดเข้าเฝ้าอับซาโลม หุซัยกราบทูล
อับซาโลมว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครอง
กษัตริย์เถิด ขอพระเจ้าทรงคุ้มครอง
กษัตริย์เถิด”

17 และอับซาโลมตรัสกับหุซัยว่า “นี่
คือความกรุณาของท่านต่อสหายของท่าน
หรือ ทำไมท่านไม่ได้ไปกับสหายของท่าน
เล่า”

18 และหุซัยกราบทูลอับซาโลมว่า “มิใช่
อย่างนั้น แต่ผู้ที่พระเยโฮวาห์ และประ
ชากรเหล่านี้ และคนอิสราเอลทั้งสิ้น ได้
เลือกไว้ ข้าพระองค์จะอยู่ฝ่ายผู้นั้น และ
ข้าพระองค์จะอาศัยอยู่กับผู้นั้น

19 และอีกประการหนึ่ง ข้าพระองค์ควร
จะปรนนิบัติผู้ใดเล่า ข้าพระองค์ไม่ควรจะ
ปรนนิบัติต่อพระพักตร์ราชโอรสของท่าน
ผู้นั้นหรือ ข้าพระองค์ได้ปรนนิบัติต่อพระ
พักตร์พระราชบิดาของพระองค์แล้วอย่าง
ไร ข้าพระองค์จะปรนนิบัติต่อพระพักตร์
พระองค์ด้วยอย่างนั้น”

20 แล้วอับซาโลมตรัสกับอาหิโอฟิลว่า
“จงให้คำปรึกษาในท่ามกลางพวกท่านว่า
พวกเราจะทำอย่างไรดี”

21 และอาหิโอฟิลกราบทูลอับซาโลมว่า
“จงเข้าหาพวกนางสนมของพระราชบิดา

(10) 2 ซมอ 3:39; 2 พกษ 18:25 (11) ปฐก 15:4 (12) พบญ 23:5; นหม 13:2

(15) 2 ซมอ 15:12, 37 (16) 2 ซมอ 15:34, 37 (17) 2 ซมอ 19:25; 1 พศด 17:33

(19) 2 ซมอ 15:34 (20) 2 ซมอ 15:12 (21) ปฐก 34:30; 1 ซมอ 13:4; 2 ซมอ 2:7

ของพระองค์ซึ่งพระราชบิดาทรงละทิ้งไว้ เพื่อเฝ้าพระราชวัง และคนอิสราเอลทั้งสิ้นจะได้ยินว่าพระองค์ทรงถูกเกลียดชังโดยพระราชบิดาของพระองค์ แล้วบรรดา มือของพวกเขาทุกคนที่อยู่ฝ่ายพระองค์ก็จะเข้มแข็งขึ้น”

22 ดังนั้นพวกเขาจึงกางเต็นท์ให้อับซาโลมไว้บนหลังคาของพระราชวัง และอับซาโลมได้เข้าหาพวกนางสนมของพระราชบิดาของพระองค์ในสายตาของคนอิสราเอลทั้งสิ้น

23 และคำปรึกษาของอาหิโธเฟลซึ่งท่านทูลถวายในวันเหล่านั้น ก็เหมือนกับว่าคนได้ทูลถามจากพระตำราสของพระเจ้า คำปรึกษาทั้งสิ้นของอาหิโธเฟลต่อทั้งดาวิด และต่ออับซาโลมก็เป็นดังนั้น

บทที่ 17

อาหิโธเฟลกับหุซัยให้ คำปรึกษาแตกต่างกัน

1 ยิ่งกว่านั้น อาหิโธเฟลกราบทูลอับซาโลมว่า “บัดนี้ขอโปรดอนุญาตให้ข้าพระองค์เลือกทหารหนึ่งหมื่นสองพันคน และข้าพระองค์จะยกออกไปและไล่ตามดาวิดคืนนี้

2 และข้าพระองค์จะไปทันดาวิดขณะเมื่อพระองค์ยังเหนื่อยล้าอยู่และอ่อนกำลัง และจะกระทำให้พระองค์กลัว และพวกทหารทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์ก็จะหนีไป และข้าพระองค์จะฆ่าฟันแต่กษัตริย์เท่านั้น

3 และข้าพระองค์จะนำประชากรทั้งสิ้นให้

กลับมาอยู่ฝ่ายพระองค์ คนที่พระองค์แสวงหานั้นก็เหมือนได้ประชากรกลับมาทั้งหมดแล้ว แล้วประชากรทั้งสิ้นก็จะอยู่อย่างสันติ”

4 และคำทูลนี้เป็นที่พอพระทัยอับซาโลมอย่างมาก และบรรดาผู้อาวุโสแห่งอิสราเอล

5 แล้วอับซาโลมตรัสว่า “บัดนี้จงเรียกหุซัยคนอารคีด้วย และจงให้พวกเราฟังเช่นกันว่าเขาจะกล่าวอะไร”

6 และเมื่อหุซัยมาเข้าเฝ้าอับซาโลมแล้ว อับซาโลมกล่าวแก่ท่าน โดยตรัสว่า “อาหิโธเฟลได้พูดอย่างนี้แล้ว พวกเราควรจะทำตามถ้อยคำของเขาหรือไม่ ถ้าไม่ ท่านจงพูดมาเถิด”

7 และหุซัยกราบทูลอับซาโลมว่า “คำปรึกษาที่อาหิโธเฟลกราบทูลนั้น ก็ไม่ดีสำหรับเวลานี้

8 ด้วยว่า” หุซัยกราบทูลว่า “พระองค์ทรงทราบอยู่แล้วว่า พระราชบิดาของพระองค์และพวกทหารของดาวิด พวกเขาเป็นผู้มีกำลังมาก และพวกเขากำลังเดือดดาลใจ เหมือนอย่างหมีที่ลูกของมันถูกขโมยไปในทุ่งนา และพระราชบิดาของพระองค์เป็นนักรบ และจะไม่ค้างแรมอยู่กับพวกทหาร

9 ดูก่อน บัดนี้พระองค์ทรงแอบซ่อนอยู่ในบ่อแห่งหนึ่ง หรือในสถานที่อื่นใด และต่อมาเมื่อมีบางคนถูกคว่ำทำลายลงในครั้งนี้ ผู้ใดก็ตามที่ได้ยินเรื่องนั้นจะกล่าวว่า ‘มีการฆ่าฟันในท่ามกลางพวก

(22) 2 ซมอ 12:11,12 (23) 2 ซมอ 15:12

(2) พบญ 25:18; 2 ซมอ 16:14 (4) 2 ซมอ 5:3; 19:11

(5) 2 ซมอ 15:32-34 (8) สซย 13:8

ทหารที่ติดตามอับซาโลม’

10 และเช่นกันคนที่กล้าหาญ ผู้ซึ่งใจของเขาเหมือนอย่างใจสิงโตก็จะละลายไปหมดสิ้น เพราะบรรดาคนอิสราเอลทราบ ว่า พระราชบิดาของพระองค์เป็นผู้มีกำลังมาก และคนเหล่านั้นซึ่งอยู่กับดาวิดเป็นพวกคนกล้าหาญ

11 ฉะนั้นข้าพระองค์ขอถวายคำปรึกษาว่า ขอให้อิสราเอลทั้งสิ้นถูกรวบรวมเข้ามายังพระองค์ ตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เซบา ให้มากมายตั้งเมื่อดัธยาที่ทะเล และขอให้พระองค์เสด็จไปสู่รบด้วยพระองค์เอง

12 ดังนั้นพวกเราจะไปพบกับดาวิด ณ ที่หนึ่งที่ใดที่พระองค์จะถูกพบได้ และพวกเราจะเข้าโจมตีพระองค์เหมือนอย่างน้ำค้างตกใส่พื้นดิน และดาวิดกับพวกทหารทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์ก็จะมีเหลือสักคนเดียว

13 ยิ่งกว่านั้นถ้าพระองค์จะถอยร่นเข้าไปในนครแห่งหนึ่ง เมื่อนั้นคนอิสราเอลทั้งสิ้นก็จะเอาเชือกมายังนครนั้น และพวกเราจะลากนครนั้นลงไปในแม่น้ำ จนกระทั่งจะไม่พบก้อนกรวดสักก้อนที่นั่นเลย”

14 และอับซาโลมกับคนอิสราเอลทั้งสิ้นกล่าวว่า “คำปรึกษาของหุซัยคนอาร์คีดีดีกว่าคำปรึกษาของอาหิโอฟิล” เพราะพระเยโฮวาห์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำให้คำปรึกษาอันดีของอาหิโอฟิลพ่ายแพ้ เพื่อที่ว่าพระเยโฮวาห์จะได้ทรงนำเหตุร้ายมายังอับซาโลม

15 แล้วหุซัยกล่าวแก่ศาคาโดกและอาบียา-

ธาร์ผู้เป็นปุโรหิตว่า “อาหิโอฟิลได้ให้คำปรึกษาอย่างนั้นอย่างนี้แก่อับซาโลมและพวกผู้อาวุธของอิสราเอล และข้าพเจ้าได้ให้คำปรึกษาอย่างนี้

16 ฉะนั้นบัดนี้ จงรีบส่งไปและกราบทูลดาวิด โดยทูลว่า ‘คืนนี้ขออย่าทรงค้างแรมในบรรดาที่ราบแห่งถิ่นทุรกันดาร แต่ขอทรงรีบเสด็จข้ามไปเสีย เกรงว่ากษัตริย์จะถูกกลืนไป และพวกทหารทั้งหมดที่อยู่กับพระองค์’”

17 บัดนี้โยนาธานและอาหิมาอัสดำลักร้องอยู่ข้างเอนโรเกล เพื่อไม่ให้ใครเห็นเมื่อเขาทั้งสองเข้าไปในนคร และมีสาวใช้คนหนึ่งไปและแจ้งข่าวแก่พวกเขาและเขาทั้งสองได้ไปและกราบทูลกษัตริย์ดาวิด

18 แต่อย่างไรก็ตาม มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งเห็นเขาทั้งสอง และกราบทูลอับซาโลม แต่เขาทั้งสองก็รีบไปโดยเร็ว และมายังบ้านชายคนหนึ่งเ็นบาสุริม ซึ่งมีบ่อน้ำอยู่ในลานบ้านของเขา เขาทั้งสองจึงลงไปอยู่ในบ่อนั้น

19 และหญิงแม่บ้านได้หยิบและปูที่คลุมบนปากบ่อน้ำนั้น และได้เกลี่ยข้าวเปลือกไว้บนนั้น และสิ่งนั้นไม่เป็นที่ทราบเลย

20 และเมื่อพวกข้าราชการทหารของอับซาโลมมาถึงหญิงผู้นั้นที่บ้านนั้น พวกเขา กล่าวว่า “อาหิมาอัสกับโยนาธานอยู่ที่ไหน” และหญิงคนนั้นกล่าวแก่พวกเขาว่า “เขาทั้งสองข้ามลำธารน้ำไปแล้ว” และเมื่อเขาเหล่านั้นได้เที่ยวหาและหาเขาทั้ง

(10) ยชว 2:11 (11) ปฐก 22:17; ยชว 11:4; วนล 20:1; 2 ซมอ 3:10 (13) มคา 1:6

(14) 2 ซมอ 15:31, 34; สดต 9:15-16 (15) 2 ซมอ 15:35-36 (16) 2 ซมอ 15:28 (17) ยชว 24; 15:7

(18) 2 ซมอ 3:16; 16:5 (19) ยชว 2:4-6 (20) อพย 1:19; ลนต 19:11; ยชว 2:3-5

สองไม่พบ พวกเขาก็กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

21 และต่อมา หลังจากคนเหล่านั้นไปแล้ว ชายทั้งสองนั้นก็ขึ้นมาจากบ่อน้ำและไป และกราบทูลกษัตริย์ดาวิด และทูลดาวิดว่า “ขอทรงลุกขึ้น และรีบเสด็จข้ามแม่น้ำไป เพราะอาหิโธเฟลได้ให้คำปรึกษาต่อผู้พวกพระองค์ว่าอย่างนั้นอย่างนี้”

22 แล้วดาวิดได้ทรงลุกขึ้น และพวกทหารทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์ และพวกเขาค้ามแม่น้ำจอร์แดน พอรุ่งเช้าก็ไม่มีเหลือสักคนเดียวในพวกเขาที่ยังไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน

23 และเมื่ออาหิโธเฟลเห็นว่าคำปรึกษาของตนไม่ถูกปฏิบัติตาม ท่านก็ผูกอาสนาของท่าน และลุกขึ้น และท่านกลับไปยังบ้านของตน ไปยังนครของตน และจัดครอบครัวของตนให้เป็นระเบียบ และแขวนคอตีตัวเอง และถึงแก่ความตาย และถูกฝังไว้ในอุโมงค์บิดาของท่าน

24 แล้วดาวิดเสด็จมายังเมืองมาหะนาอิม และอับซาโลมข้ามแม่น้ำจอร์แดน ตัวพระองค์และคนอิสราเอลทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์

25 และอับซาโลมทรงตั้งอามาสาเป็นแม่ทัพแทนโยอาบ ซึ่งอามาสาเป็นบุตรชายของคนหนึ่งซึ่งชื่อของเขาคืออิธราคนอิสราเอล ที่ได้เข้าไปหาอาบีกายิลบุตรสาวของนาหาช น้องสาวของเศรย้าห์มารดาของโยอาบ

26 ดังนั้นคนอิสราเอลและอับซาโลมจึงตั้งเต็นท์อยู่ในแผ่นดินกิเลอาด

27 และต่อมาเมื่อดาวิดเสด็จมาถึงมาหะนาอิมแล้ว โหปีบุตรชายของนาหาชชาวเมืองรับบัทแห่งคนอัมโมน และมาคีร์บุตรชายของอัมมีเอลชาวโลเดบาร์ และบารซิลัยชาวกิเลอาดจากเมืองโรเกลิม

28 ได้นำพวกที่นอน และพวกอ่างน้ำ และพวกภาชนะดินเผา และข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์ และแป้ง และข้าวคั่ว และถั่วต่าง ๆ และพวกเมล็ดถั่ว และถั่วคั่ว

29 และน้ำผึ้ง และเนย และแกะ และเนยแข็งจากฝูงสัตว์ ถวายแด่ดาวิด และให้พวกทหารที่อยู่กับพระองค์ เพื่อจะรับประทาน เพราะพวกเขากล่าวว่า “พวกทหารหิว และเหนื่อยล้า และกระหาย ในถิ่นทุรกันดาร”

บทที่ 18

การสู้รบระหว่างดาวิดกับอับซาโลม

1 และดาวิดได้ทรงนับกองทหารที่อยู่กับพระองค์ และทรงจัดตั้งพวกนายพันและพวกนายร้อยให้อยู่เหนือพวกทหารนั้น

2 และดาวิดได้ทรงจัดทัพออกไป ให้หนึ่งในสามของกองทหารอยู่ได้มือของโยอาบ และหนึ่งในสามอยู่ได้มือของอาบีชัย บุตรชายของเศรย้าห์ น้องชายของโยอาบ และหนึ่งในสามอยู่ได้มือของอิททัยคนกัท และกษัตริย์ตรัสกับพวกทหารว่า “เราเองจะไปพร้อมกับพวกท่านด้วยอย่างแน่นอน”

3 แต่พวกทหารทูลตอบว่า “ขอพระองค์

(21) 2 ซมอ 17:15 (23) 2 ซมอ 15:12 (24) ปฐม 32:2; ยชว 13:26 (25) 2 ซมอ 19:13; 20:9

(27) 1 ซมอ 11:1; 2 ซมอ 9:4 (29) 2 ซมอ 16:2; สภษ 21:26; ปัญจ 11:1

(1) พยบ 18:25; กตว 31:14; 1 ซมอ 22:7 (2) วนล 7:16; 1 ซมอ 11:11; 2 ซมอ 15:19-22 (3) 2 ซมอ 21:17

อย่าเสด็จไปเลย เพราะถ้าพวกข้าพระองค์
หลบหนีไป พวกเขาก็ไม่เอาใจใส่พวกข้า
พระองค์ และถ้าครึ่งหนึ่งของพวกข้าพระ
องค์ตายเสีย พวกเขาก็จะไม่เอาใจใส่พวก
ข้าพระองค์ แต่บัดนี้พระองค์ทรงมีค่า
เท่ากับหนึ่งหมื่นคนของพวกข้าพระองค์
เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์ทรงช่วย
สนับสนุนพวกข้าพระองค์จากนครนี้จะดี
กว่า”

4 และกษัตริย์ตรัสกับพวกเขาว่า “พวก
ท่านเห็นชอบอย่างไร เราจะกระทำตาม”
และกษัตริย์ได้ประทับอยู่ข้างประตูเมือง
และพวกทหารทั้งสิ้นได้ออกไปเป็นกอง
ร้อยและเป็นกองพัน

5 และกษัตริย์ได้ทรงบัญชาโยอาบ และ
อาบีชัย และอิททัย โดยตรัสว่า “จงปฏิ-
บัติอย่างนุ่มนวลเพราะเห็นแก่เรากับชาย
หนุ่มนั้น คือกับอับซาโลม” และพวก
ทหารทั้งสิ้นก็ได้ยินเมื่อกษัตริย์ได้ทรง
กำชับบรรดาผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับอับ-
ซาโลม

6 ดังนั้นพวกทหารได้ออกไปในทุ่งนาเพื่อ
ต่อสู้กับคนอิสราเอล และการสู้รบนั้นเกิด
ขึ้นในป่าไม้แห่งเอฟราอิม

7 ที่นั่นคนอิสราเอลได้ถูกฆ่าตายต่อหน้า
พวกข้าราชการทหารของดาวิด และมีการ
ฆ่าฟันกันอย่างหนักรวันนั้น เท่ากับสอง
หมื่นคน

8 ด้วยว่าการสู้รบนั้นกระจายไปทั่วพื้น
แผ่นดินนั้นทั้งหมด และป่าไม้ได้กลืนกิน
คนเสียวันนั้นมากกว่าดาวิดกลืนกิน

อับซาโลมถูกฆ่า

9 และอับซาโลมได้พบกับพวกข้าราชการ
ทหารของดาวิด และอับซาโลมทรงล่อตัว
หนึ่งอยู่ และล่อนั้นได้เข้าไปได้พวกกิง
หนาที่บของตันโอ๊กใหญ่ และศีรษะของ
ท่านก็ติดตันโอ๊กแน่น และท่านถูกแขวน
อยู่ระหว่างฟ้ากับดิน และล่อที่อยู่ใต้ท่าน
นั้นได้ไปเสีย

10 และมีชายคนหนึ่งเห็นสิ่งนั้น และบอก
โยอาบ และกล่าวว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าได้
เห็นอับซาโลมแขวนอยู่ในตันโอ๊ก”

11 และโยอาบกล่าวแก่ชายที่บอกท่านว่า
“และดูเถิด เจ้าได้เห็นเขาแล้ว และทำไม
เจ้าไม่ฟันเขาให้ตกลงถึงดินเสียที่นั่นเล่า
และเราจะได้ให้เงินสิบเชเชลแก่เจ้า และ
เข็มขัดเส้นหนึ่ง”

12 และชายคนนั้นกล่าวแก่โยอาบว่า “ถึง
แม้ว่าข้าพเจ้าจะรับเงินหนึ่งพันเชเชลใน
มือของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะไม่ยื่น
มือของตนออกต่อสุรชบุตรของกษัตริย์
เพราะในการได้ยินของพวกเรากษัตริย์ได้
กำชับท่าน และอาบีชัย และอิททัย โดย
ตรัสว่า ‘ขอจงระวัง อย่าให้ใครจะต้อง
อับซาโลมชายหนุ่มนั้น’

13 มิฉะนั้นข้าพเจ้าคงจะได้กระทำความ
ผิดต่อชีวิตของตนเอง เพราะไม่มีเรื่องใด
ที่ถูกซ่อนไว้จากกษัตริย์ และตัวท่านเองก็
คงตั้งตัวกล่าวโทษข้าพเจ้า”

14 แล้วโยอาบกล่าวว่า “ข้าไม่ควรเสีย
เวลากับเจ้าเช่นนี้” และท่านได้หยิบหอก
สามอันในมือของท่าน และแทงพวกมัน

(5) 2 ซมอ 18:12

(6) ยชว 17:15, 18; 2 ซมอ 17:26

(9) 2 ซมอ 14:26 (12) 2 ซมอ 18:5

ทะลุหัวใจของอับซาโลม ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ในท่ามกลางต้นโอ๊กนั้น

15 และทหารหนุ่มสิบคนที่ถือเครื่องอาวุธของโยอาบ ก็รุมล้อมรอบ และสังหารอับซาโลม และได้ประหารชีวิตท่านเสีย

16 และโยอาบได้เป่าแตร และพวกทหารได้กลับมาจากการเล่นตามคนอิสราเอล เพราะโยอาบได้ยับยั้งพวกทหารไว้

17 และพวกเขาได้เอาอับซาโลม และโยนท่านลงไปในบ่อใหญ่ในป่าไม้ และได้วางพวกก้อนหินเป็นกองใหญ่หุ้มหีมาไว้บนท่าน และคนอิสราเอลทั้งสิ้นได้หนีไปยังเต็นท์ของตนทุกคน

18 บัดนี้อับซาโลมในชั่วชีวิตของท่านได้เอามา และตั้งเสาต้นหนึ่งไว้สำหรับตัวท่านเอง ซึ่งอยู่ในหุบเขาของกษัตริย์ เพราะท่านได้กล่าวว่า “เราไม่มีบุตรชายที่จะสืบชื่อของเรา” และท่านได้เรียกเสานั้นตามชื่อของตนเอง และจนถึงทุกวันนี้เสานั้นถูกเรียกว่า ‘สถานที่ของอับซาโลม’

ดาวิดทราบข่าวเรื่อง

อับซาโลมสิ้นพระชนม์

19 แล้วอาหิมาอัสบุตรชายของศาโดกกล่าวว่า “บัดนี้ขอให้ข้าพเจ้าวิ่ง และนำข่าวทั้งหลายไปทูลกษัตริย์ว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงแก้แค้นแทนพระองค์ต่อบรรดาศัตรูของพระองค์แล้ว”

20 และโยอาบกล่าวว่า “เจ้าต้องไม่นำข่าวทั้งหลายไปวันนี้เลย แต่เจ้าต้องนำข่าวทั้งหลายไปวันอื่นเถิด แต่วันนี้เจ้าต้อง

ไม่นำข่าวทั้งหลายไปเลย เพราะว่าโอรสของกษัตริย์ได้สิ้นพระชนม์แล้ว”

21 แล้วโยอาบกล่าวแก่คูชีว่า “จงไปกราบทูลกษัตริย์ตามสิ่งที่เจ้าได้เห็น” และคูชีได้โค้งคำนับโยอาบแล้วก็วิ่งไป

22 แล้วอาหิมาอัสบุตรชายของศาโดกกล่าวแก่โยอาบอีกว่า “แต่อย่างไรก็ตาม ขอให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอร้องท่าน วิ่งตามคูชีไปด้วย” และโยอาบกล่าวว่า “เจ้าจะวิ่งไปทำไม ลูกของเราเอ๋ย โดยเห็นว่าเจ้าไม่มีข่าวใด ๆ พร้อมเลย”

23 “แต่อย่างไรก็ตาม” เขากล่าวว่า “ขอให้ข้าพเจ้าวิ่งไปเถิด” และโยอาบกล่าวแก่เขาว่า “จงวิ่งไปเถิด” แล้วอาหิมาอัสก็วิ่งไปตามทางราบ และแซงขึ้นหน้าคูชีไป

24 และดาวิดประทับอยู่ระหว่างประตูเมืองทั้งสอง และทหารยามขึ้นไปอยู่บนหลังคาซุ้มประตูที่กำแพงเมือง และเงยหน้าของเขาขึ้น และมองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งวิ่งมาคนเดียว

25 และทหารยามคนนั้นร้อง และกราบทูลกษัตริย์ และกษัตริย์ตรัสว่า “ถ้าเขาอยู่คนเดียว ข่าวทั้งหลายอยู่ในปากของเขา” และชายคนนั้นได้วิ่งมาและเข้ามาใกล้

26 และทหารยามได้เห็นชายอีกคนหนึ่งวิ่งมา และทหารยามได้ร้องแก่นายประตูเมือง และกล่าวว่า “ดูเถิด มีชายอีกคนหนึ่งวิ่งมาคนเดียว” และกษัตริย์ตรัสว่า “เขาก็นำข่าวทั้งหลายมาด้วย”

27 และทหารยามนั้นกราบทูลว่า “ข้าพระองค์คิดว่า การวิ่งของคนที่มาก่อนเหมือน

(17) พบบัญ 21:20-21; ยชา 7:26; 8:29; 2 ซมอ 19:8; 20:1, 22

(18) ปฐก 14:17; 2 ซมอ 14:27 (19) วนล 5:11

(24) 2 ซมอ 13:34; 2 พกษ 9:17 (27) 1 พกษ 1:42

การวิ่งของอาหิมาอัส บุตรชายของศา-
โดค” และกษัตริย์ตรัสว่า “เขาเป็นคนดี
และมาด้วยข่าวดีทั้งหลาย”

28 และอาหิมาอัสร้อง และกราบทูล
กษัตริย์ว่า “ทุกสิ่งดีแล้ว” และเขาได้
กราบลงถึงดินชบหน้าของตนลงต่อพระ
พักตร์กษัตริย์ และกราบทูลว่า “สาธุการ
แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ผู้
ได้ทรงมอบบรรดาผู้ที่ยกมือของพวกเขา
ต่อสู้กับกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์”

29 และกษัตริย์ตรัสว่า “อับซาโลมชาย
หนุ่มนั้นอยู่อย่างปลอดภัยหรือไม่” และ
อาหิมาอัสทูลตอบว่า “เมื่อโยอาบได้ส่ง
ผู้รับใช้ของกษัตริย์มา และข้าพระองค์ผู้
รับใช้ของพระองค์มานั้น ข้าพระองค์ได้
เห็นผู้คนสับสนกันใหญ่ แต่ข้าพระองค์ไม่
ได้ทราบว่ามีเรื่องอะไร”

30 และกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “จงหนีไป
และยืนตรงนี้” และเขาได้หนีไปและยืน
นิ่งอยู่

31 และดูเถิด คูชีกีมาถึง และคูชีกราบทูล
ว่า “มีข่าวทั้งหลาย กษัตริย์เจ้านายของข้า
พระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงแก้
แค้นแทนพระองค์วันนี้ต่อบรรดาผู้ที่ได้
ลุกขึ้นต่อสู้พระองค์”

32 และกษัตริย์ตรัสกับคูชีว่า “อับซาโลม
ชายหนุ่มนั้นอยู่อย่างปลอดภัยหรือไม่”
และคูชีทูลตอบว่า “ขอให้บรรดาศัตรูของ
กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ และบรร-
ดาผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้พระองค์เพื่อทำอันตราย
ต่อพระองค์ เป็นเหมือนชายหนุ่มผู้นั้น

เถิด”

ดาวิดทรงคร่ำครวญถึงอับซาโลม

33 และกษัตริย์ทรงโหม่นสยี่นักร และ
เสด็จขึ้นไปบนห้องที่อยู่เหนือประตู และ
ทรงร้องไห้ และขณะที่พระองค์เสด็จไป
พระองค์ตรัสตั้งนี้ว่า “โอ อับซาโลมลูก
ของพ่อ ลูกของพ่อ อับซาโลมลูกของพ่อ
เอ๋ย พระเจ้าน่าจะทรงให้พ่อได้ตายแทน
เจ้า โอ อับซาโลมลูกของพ่อ ลูกของพ่อ”

บทที่ 19

โยอาบเตือนสติดาวิด

1 และมีคนบอกโยอาบว่า “ดูเถิด กษัตริย์
ทรงร้องไห้และไวทุกข์เพื่ออับซาโลม”

2 และชายคนวันนั้นก็กลายเป็นการไว
ทุกข์สำหรับพวกทหารทั้งสิ้น เพราะพวก
ทหารได้ยินวันนั้นว่า กษัตริย์ทรงโหม่นส
เพราะราชโอรสของพระองค์

3 และพวกทหารได้แอบเข้ามาในนครวัน
นั้น ดุจพวกทหารที่อับอายแอบย่องไป
เมื่อพวกเขาหนีไปในการสู้รบ

4 แต่กษัตริย์ได้ทรงคลุมพระพักตร์พระ
องค์ และกษัตริย์ได้ทรงร้องไห้ด้วยเสียง
ดังว่า “โอ อับซาโลมลูกของพ่อ โอ อับ-
ซาโลมลูกของพ่อ ลูกของพ่อเอ๋ย”

5 และโยอาบได้เข้ามาในพระราชวังเข้า
เฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลว่า “วันนี้พระ
องค์ได้ทรงกระทำบาปหน้าของพวกข้าราช
การทหารทั้งสิ้นของพระองค์ให้อับอาย
ผู้ซึ่งวันนี้ได้ปกป้องพระชนม์ชีพของพระ
องค์ และชีวิตของพวกราชาบุตรของพระ
องค์และเหล่าราชธิดาของพระองค์ และ

(28) 2 ซมอ 16:12 (32) 2 ซมอ 12:10; 19:4

(1) ยรม 14:2 (2) อสธ 4:3 (3) 2 ซมอ 19:32

(4) 2 ซมอ 15:30; 18:33 (5) 2 ซมอ 18:14

ชีวิตของบรรดาแม่เลี้ยงของพระองค์ และ
ชีวิตของนางสนมทั้งหลายของพระองค์

6 ในการที่พระองค์ทรงรักเหล่าศัตรูของ
พระองค์ และทรงเกลียดชังสหายทั้งหลาย
ของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ประกาศ
วันนี้ว่า พระองค์ไม่ทรงใส่พระทัย
ทั้งบรรดาเจ้านายและข้าราชการทหารทั้ง
หลาย ด้วยว่าวันนี้ข้าพระองค์รับรู้ว่ ถ้า
อับซาโลมยังมีชีวิตอยู่ และพวกข้าพระ
องค์ทุกคนตายกันหมดวันนี้ แล้วพระองค์
ก็คงจะพอพระทัย

7 ฉะนั้นบัดนี้ ขอทรงลุกขึ้น ขอเสด็จออก
ไป และตรัสลอบประโลมใจข้าราชการ
ทหารทั้งหลายของพระองค์ เพราะข้าพระ
องค์ขอปฏิญาณโดยพระเยโฮวาห์ว่า ถ้า
พระองค์ไม่เสด็จออกไป จะไม่มีสักคน
หนึ่งอยู่กับพระองค์คืนนี้เลย และนั่นก็
จะร้ายแรงต่อพระองค์ยิ่งกว่าเหตุร้ายทั้ง
หมดนั้น ที่ได้บังเกิดแก่พระองค์ตั้งแต่วัย
หนุ่มของพระองค์จนถึงบัดนี้”

8 แล้วกษัตริย์ได้ทรงลุกขึ้นและประทับใน
ประตูเมือง และมีบางคนบอกพวกทหาร
ทั้งสิ้น โดยกล่าวว่า “ดูเถิด กษัตริย์ประ
ทับอยู่ในประตูเมือง” และพวกทหารทั้ง
สิ้นได้มาเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์ ด้วย
ว่าคนอิสราเอลทุกคนได้หนีไปยังเต็นท์
ของตนหมดแล้ว

ดาวิดเสด็จกลับ

กรุงเยรูซาเล็ม

9 และประชากรทั้งสิ้นได้ถกเถียงกันไป
ทั่วทุกเผ่าของคนอิสราเอล โดยกล่าวว่า

“กษัตริย์ได้ทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากมือ
ของบรรดาศัตรูของพวกเรา และพระองค์
ได้ทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากมือของคน
ฟีลิสเตีย และบัดนี้พระองค์ได้ทรงหนี
ออกจากแผ่นดินเพราะเหตุอับซาโลม
10 และอับซาโลม ผู้ที่พวกเราได้เจิมตั้ง
ไว้เหนือพวกเรานั้น ก็สิ้นพระชนม์แล้วใน
การสู้รบ ฉะนั้นบัดนี้ ทำไมพวกท่านไม่
พูดสักคำในเรื่องการเชิญกษัตริย์ให้เสด็จ
กลับมา”

11 และกษัตริย์ดาวิดได้ทรงส่งไปหา
ศาโดกและอาบียาธาร์ผู้เป็นปุโรหิต โดย
ตรัสว่า “จงกล่าวแก่พวกผู้อาวุโสของคน
ยูดาห์ โดยกล่าวว่า ‘ทำไมพวกท่านเป็น
คนสุดท้ายที่จะเชิญกษัตริย์กลับมายังพระ
ราชวังของพระองค์ โดยเห็นว่าถ้อยคำ
ของคนอิสราเอลทั้งหมดได้มาถึงกษัตริย์
แล้ว คือถึงราชวงศ์ของพระองค์’

12 พวกท่านเป็นญาติพี่น้องของเรา พวก
ท่านเป็นกระดูกทั้งหลายของเราและเนื้อ
ของเรา เหตุใดพวกท่านจึงเป็นคนสุดท้าย
ที่จะเชิญกษัตริย์กลับมา’

13 และพวกท่านจงกล่าวแก่อามาสว่า
‘ท่านมิได้เป็นกระดูกของเราและเนื้อของ
เราหรือ ขอพระเจ้าทรงกระทำอย่างนั้น
ต่อเรา และให้หนักยิ่งกว่าด้วย ถ้าท่าน
มิได้เป็นผู้บังคับบัญชากองทัพต่อหน้าเรา
สืบไปแทนโยอาบ’”

14 และพระองค์ได้ทรงน้อมนำใจของ
บรรดาคนยูดาห์เหมือนอย่างเป็นใจของ
ชายคนเดียว จนพวกเขาส่งถ้อยคำนี้ไป

(8) 2 ซมอ 15:2; 18:17, 24 (9) 2 ซมอ 3:18; 8:1-14; 15:14

(11) 2 ซมอ 15:24 (12) 2 ซมอ 5:1; 1 พศด 11:1

(13) นรธ 1:17; 2 ซมอ 3:37 (14) วนฉ 20:1

กราบทูลกษัตริย์ว่า “ขอพระองค์เสด็จกลับมา และบรรดาข้าราชการทหารทั้งสิ้นของพระองค์”

15 ดังนั้นกษัตริย์จึงเสด็จกลับ และมาถึงแม่น้ำจอร์แดน และคนยูดาห์ได้มาถึงกิลกาลเพื่อรับเสด็จกษัตริย์ เพื่อเชิญกษัตริย์เสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดน

16 และซิเมอี บุตรชายของเกรา คนเบนยามิน มาพร้อมกับเขา และศิบาผู้รับใช้แห่งราชวงศ์ของซาอูล และบุตรชายสิบห้าคนของเขา และคนใช้สี่สิบคนของเขามาพร้อมกับเขา และพวกเขาได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนต่อพระพักตร์กษัตริย์

17 และมีคนหนึ่งพ้นคนจากเผ่าเบนยามิน มาพร้อมกับเขา และศิบาผู้รับใช้แห่งราชวงศ์ของซาอูล และบุตรชายสิบห้าคนของเขา และคนใช้สี่สิบคนของเขามาพร้อมกับเขา และพวกเขาได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนต่อพระพักตร์กษัตริย์

18 และมีเรือข้ามฟากลำหนึ่งข้ามฟากมาเพื่อนำราชวงศ์ของกษัตริย์ข้ามฟากไป และปรณินิบัติตามชอบพระทัยของพระองค์ และซิเมอี บุตรชายของเกรา ได้กราบลงต่อพระพักตร์กษัตริย์ เมื่อเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนแล้ว

19 และกราบทูลกษัตริย์ว่า “ขอเจ้านายของข้าพระองค์อย่าทรงถือโทษความชั่วช้าแก่ข้าพระองค์ และขอพระองค์อย่าทรงจดจำสิ่งซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์ได้กระทำอย่างวิปลาสวันนั้นที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ได้เสด็จออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อกษัตริย์จะทรงใส่พระทัยเรื่องนั้นเลย

20 ด้วยว่าผู้รับใช้ของพระองค์ทราบแล้วว่าข้าพระองค์ได้กระทำบาป เพราะฉะนั้นดูเถิด ข้าพระองค์ได้มาเป็นคนแรกวันนี้แห่งวงศ์วานของโยเซฟที่ลงมารับเสด็จกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์”

21 แต่อาบิชัยบุตรชายของเศรยาห์ตอบและกราบทูลว่า “ซิเมอีไม่ควรจะถูกประหารชีวิตเพราะการนี้หรือ เพราะเขาได้แข่งต่อสู้ผู้ที่ถูกเจิมไว้ของพระเยโฮวาห์”

22 และดาวิดตรัสว่า “เรามีธุระอะไรกับท่านทั้งสอง พวกท่าน บุตรชายทั้งสองของเศรยาห์เอ๋ย ที่พวกท่านควรจะเป็นปฏิปักษ์กับเราวันนี้ ควรที่จะให้คนใดถูกประหารชีวิตในอิสราเอลวันนี้หรือ เพราะเราไม่รู้หรือว่า วันนี้เราเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล”

23 ฉะนั้นกษัตริย์ตรัสกับซิเมอีว่า “เจ้าจะไม่ถึงตาย” และกษัตริย์ได้ประทานคำปฏิญาณแก่เขา

24 และเมฟีโบเชท โอรสของซาอูล ได้ลงมาเพื่อรับเสด็จกษัตริย์ และมีได้แต่งเท้าของท่าน หรือขลิบเคราของท่าน หรือซักเสื้อผ้าของท่าน ตั้งแต่วันที่กษัตริย์ได้เสด็จจากไปจนถึงวันที่พระองค์เสด็จกลับมาในสันติ

25 และต่อมา เมื่อเมฟีโบเชทมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะรับเสด็จกษัตริย์ กษัตริย์ก็ตรัสกับท่านว่า “ทำไมท่านมิได้ไปพร้อมกับเรา เมฟีโบเชทเอ๋ย”

26 และท่านทูลตอบว่า “เจ้านายของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ผู้รับใช้ของข้า

(15) ยชว 5:9; 2 ซมอ 17:22 (16) 2 ซมอ 16:5; 1 พกษ 2:8 (17) 2 ซมอ 3:19

(19) 1 ซมอ 22:15 (20) วนล 1:22; 2 ซมอ 16:5 (21) อพย 22:28; 1 ซมอ 26:9

(22) 1 ซมอ 11:13; 2 ซมอ 3:39; 16:10 (23) 1 พกษ 2:8-9, 37 (24) 2 ซมอ 9:6 (25) 2 ซมอ 16:7

พระองค์ได้หลอกลวงข้าพระองค์ เพราะผู้รับใช้ของพระองค์ได้กล่าวว่า ‘ข้าจะผูกอาณัติหนึ่งสำหรับข้า เพื่อข้าจะได้ขึ้นมานั้น และไปตามเสด็จกษัตริย์’ เพราะว่าผู้รับใช้ของพระองค์เป็นง่อย

27 และเขาได้ใส่ร้ายผู้รับใช้ของพระองค์ต่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ แต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์เป็นเหมือนอย่างทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า ฉะนั้นขอทรงกระทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระองค์เถิด

28 เพราะว่าวงศ์วานทั้งสิ้นแห่งราชบิดาของข้าพระองค์ก็เป็นแต่พวกคนที่ตายแล้วต่อพระพักตร์กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ถึงอย่างนั้นพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งผู้รับใช้ของพระองค์ไว้ในท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ได้รับประทานร่วมโต๊ะเสวยของพระองค์ เหตุฉะนั้นข้าพระองค์มีสิทธิ์ประการใดที่จะร้องทูลต่อกษัตริย์ได้อีก”

29 และกษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “ท่านจะกล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ของท่านต่อไปทำไมเล่า เรากล่าวแล้วว่า ตัวท่านและศิบาจะแบ่งที่ดินกันเถิด”

30 และเมฟีโบเชทกราบทูลกษัตริย์ว่า “ใช่แล้ว ขอให้ศิบาร์ับไปหมดเถิด ด้วยว่ากษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ได้เสด็จกลับมาในสันติมาสู่พระราชสำนักของพระองค์แล้ว”

31 และบารซิลัยชาวกิเลอาดได้ลงมาจากโรเกลิม และข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปพร้อมกับกษัตริย์ เพื่อเชิญพระองค์ข้าม

แม่น้ำจอร์แดน

32 บัดนี้บารซิลัยเป็นคนชรามากแล้ว อายุแปดสิบปี และท่านได้นำเสบียงอาหารมาถวายกษัตริย์ขณะที่พระองค์ประทับที่มหาหอนาอิม เพราะท่านเป็นคนมั่งมีมาก

33 และกษัตริย์ตรัสกับบารซิลัยว่า “ท่านจงข้ามมาอยู่กับเราเถิด และเราจะเลี้ยงดูท่านให้อยู่กับเราในกรุงเยรูซาเล็ม”

34 และบารซิลัยกราบทูลกษัตริย์ว่า “ข้าพระองค์จะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้อีกกี่ปี ที่ข้าพระองค์ควรจะขึ้นไปอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม

35 วันนี้ข้าพระองค์มีอายุแปดสิบปีแล้ว และข้าพระองค์สามารถแยกแยะระหว่างของดีและของเลวได้หรือ ผู้รับใช้ของพระองค์สามารถลิ้มรสสิ่งที่ข้าพระองค์กินและสิ่งที่ข้าพระองค์ดื่มได้หรือ ข้าพระองค์สามารถฟังเสียงของพวกผู้ชายที่ร้องเพลงและพวกผู้หญิงที่ร้องเพลงได้หรือ แล้วเหตุใดจะให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นภาระแก่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์อีกเล่า

36 ผู้รับใช้ของพระองค์จะตามเสด็จกษัตริย์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหน่อยเดียวเท่านั้น และทำไมกษัตริย์ถึงควรตอบแทนการนี้แก่ข้าพระองค์ด้วยรางวัลเช่นนั้นเล่า

37 ขอให้ผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ กลับไปเถิด เพื่อข้าพระองค์จะตายในนครของข้าพระองค์เอง และถูกฝังข้าง ๆ ที่ฝังศพของบิดาของข้าพระองค์และของมารดาของข้าพระองค์

(27) 2 ซมอ 14:17, 20; 16:3-4, 17 (28) 2 ซมอ 9:7-13

(31) 2 ซมอ 17:27-29; 1 พกษ 2:7

(32) 2 ซมอ 17:27-29 (35) 2 ซมอ 19:40; 1 พกษ 2:7; ยรม 41:17

แต่ดูเอ็ด คิมฮามผู้รับใช้ของพระองค์ ขอโปรดให้เขาตามเสด็จกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ไป และขอทรงกระทำแก่เขาตามสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีเอ็ด”

38 และกษัตริย์ตรัสตอบว่า “คิมฮามจะข้ามไปพร้อมกับเรา และเราจะกระทำแก่เขาตามซึ่งท่านเห็นว่าดี และสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการจากเรา เราก็คงจะกระทำให้สิ่งนั้นเพื่อท่าน”

39 และพวกทหารทั้งสิ้นได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน และเมื่อกษัตริย์เสด็จข้ามไปแล้ว กษัตริย์ทรงจับบาร์ซัลลัย และทรงอวยพรท่าน และท่านได้กลับไปยังสถานที่ของท่าน

40 แล้วกษัตริย์เสด็จไปยังกิลกาล และคิมฮามได้ตามเสด็จไปพร้อมกับพระองค์ และคนยูดาห์ทั้งหมดได้เชิญกษัตริย์เสด็จมา และคนอิสราเอลครึ่งหนึ่งด้วย

ความขัดแย้งระหว่าง

คนอิสราเอลกับคนยูดาห์

41 และดูเอ็ด คนอิสราเอลทั้งหมดมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลกษัตริย์ว่า “ทำไมคนยูดาห์พี่น้องของพวกเราจึงได้ลักพาพระองค์ไปเสีย และได้เชิญกษัตริย์ และราชวงศ์ของพระองค์ และบรรดาคนของดาวิดพร้อมกับพระองค์ ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป”

42 และคนยูดาห์ทั้งสิ้นตอบคนอิสราเอลว่า “เพราะกษัตริย์ทรงเป็นญาติสนิทกับพวกเรา ทำไมพวกท่านจึงโกรธเคืองเพราะเรื่องนี้เล่า พวกเราได้กินอยู่จาก

พระราชทรัพย์ของกษัตริย์หรือ หรือพระองค์ได้ให้ของกำนัลใด ๆ แก่พวกเราหรือ”

43 และคนอิสราเอลตอบคนยูดาห์ และกล่าวว่า “พวกเรามีส่วนในกษัตริย์สืบส่วน และพวกเราก็มีสิทธิ์มากกว่าพวกท่านในดาวิดด้วย แล้วทำไมพวกท่านจึงได้เหยียดหยามพวกเราเช่นนี้เล่า ที่พวกท่านไม่ได้ขอคำแนะนำของพวกเราก่อนในการนำกษัตริย์ของพวกเรากลับมา” และบรรดาถ้อยคำของคนยูดาห์ดูดันกว่าบรรดาถ้อยคำของคนอิสราเอล

บทที่ 20

การกบฏของเซบา

1 และบังเอิญมีคนของเบลีอัลคนหนึ่งอยู่ที่นั่น ซึ่งชื่อของเขาคือเซบา บุตรชายของบิครี คนเบนยามิน และเขาได้เป่าแตรขึ้น และกล่าวว่า “พวกเราไม่มีส่วนในดาวิด และพวกเราไม่มีมรดกในบุตรชายของเจสซี ให้ทุกคนไปยังถิ่นที่ของตนเอ็ด โออิสราเอลเอ๋ย”

2 ดังนั้นคนอิสราเอลทุกคนได้ขึ้นไปจากการตามดาวิด และติดตามเซบาบุตรชายของบิครี แต่คนยูดาห์ได้ติดแน่นกับกษัตริย์ของพวกเข จากแม่น้ำจอร์แดนไปถึงกรุงเยรูซาเล็ม

3 และดาวิดเสด็จมายังพระราชวังของพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ได้เอาผู้หญิงสิบคนซึ่งเป็นพวกนางสนมของพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงละไว้เพื่อเฝ้าพระราชวังนั้นมา และกักพวกนางไว้ และ

(39) ปฐม 31:55; นธ 1:14; 2 ซมอ 14:33 (41) 2 ซมอ 19:15 (42) 2 ซมอ 19:12

(43) วนฉ 8:1; 21:1; 2 ซมอ 5:1 (1) 1 ซมอ 13:2; 2 ซมอ 18:17; 1 พกษ 12:16

(2) 2 ซมอ 19:14 (3) 2 ซมอ 15:16; 16:21-22

ทรงเลี้ยงดูพวกนาง แต่มิได้ทรงเข้าหาพวกนาง ดังนั้นพวกนางจึงถูกกักไว้จนถึงวันแห่งความตายของพวกนาง โดยมีชีวิตอยู่เป็นพวกหญิงม่าย

โยอาบฆ่าอามาสา

4 แล้วกษัตริย์ตรัสกับอามาสว่า “จงรวบรวมพลทหารของคณูดาห์ให้มาหาเราพร้อมกันภายในสามวัน และตัวท่านจงอยู่ที่นั่นด้วย”

5 ดังนั้นอามาสาจึงออกไปรวบรวมพลทหารของคณูดาห์ แต่เขาก็ล่าช้าเกินกว่าเวลาที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ให้เขา

6 และดาวิดตรัสกับอาบิชาัยว่า “บัดนี้เชบาบุตรชายของบิครีจะทำอันตรายนแก่พวกเรามากกว่าอับซาโลม จงนำพวกข้าราชการทหารของเจ้านายของท่าน และไล่ตามเขาไป เกรงว่าเขาจะหาบรรดานครที่มีป้อมได้ และหนีพ้นพวกเราไป”

7 และมีคนไล่ตามเขาไป คือพวกทหารของโยอาบ และคนเคเรธ และคนเปเลท และผู้มีกำลังมากทั้งสิ้น และพวกเขาแยกออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อไล่ตามเชบาบุตรชายของบิครี

8 เมื่อพวกเขาอยู่ที่ศิลาใหญ่ซึ่งอยู่ในเมืองกิเบโอน อามาสาก็นำหน้าพวกเขาไป และเครื่องแต่งกายของโยอาบที่ท่านมีอยู่ได้ถูกสวมไว้บนท่าน และบนเครื่องแต่งกายนั้นมีเข็มขัดกับดาบเล่มหนึ่งที่คาดอยู่ที่เอวของท่านในฝักของมัน และขณะเมื่อท่านออกไปดาบนั้นก็ร่วงออกมา

9 และโยอาบกล่าวแก่อามาสว่า “เจ้า

สบายดีหรือ น้องชายของพี่เอ๋ย” และโยอาบจับเคราของอามาสาด้วยมือขวาเพื่อจะจับเขา

10 แต่อามาสาไม่ได้ระวังดาบที่อยู่ในมือของโยอาบ ดังนั้นโยอาบจึงแทงเขาใต้กระดูกซี่โครงที่ห้า และกะชวกไส้ของเขากออกมาถึงดิน และไม่ได้แทงเขาซ้ำอีก และเขาก็ตายเสีย แล้วโยอาบกับอาบิชาัยน้องชายของท่านได้ไล่ตามเชบาบุตรชายของบิครี

11 และคนหนึ่งของพวกทหารของโยอาบยืนอยู่ใกล้อามาสา และกล่าวว่า “ผู้ใดที่อยู่ฝ่ายโยอาบและผู้ใดที่อยู่ฝ่ายดาวิด ให้ผู้นั้นติดตามโยอาบไป”

12 และอามาสาก็นอนเกลือกกลิ้งในโลหิตอยู่ในท่ามกลางทางหลวง และเมื่อทหารคนนั้นเห็นว่าพวกทหารทั้งสิ้นยืนนิ่งอยู่ เขาก็นำอามาสาออกจากทางหลวงไปไว้ในทุ่งนา และโยนผ้าผืนหนึ่งไว้บนเขา เมื่อเขาเห็นว่าทุกคนที่ผ่านมาทางเขายืนนิ่งอยู่

การกบฏของ

เชบาพ่ายแพ้

13 เมื่ออามาสาถูกนำออกจากทางหลวงแล้ว พวกทหารทั้งสิ้นก็ตามโยอาบไปเพื่อไล่ตามเชบาบุตรชายของบิครี

14 และเชบาผ่านไปทั่วทุกเผ่าของคนอิสราเอลจนถึงตำบลอาเบล และถึงเมืองเบธมาอาคาห์ และบรรดาคนปีไรต์ และคนเหล่านั้นก็มารวมกันเข้าและติดตามเขาไปด้วย

15 และพวกทหารมาถึงและล้อมเขาไว้ใน

(4) 2 ซมอ 17:25; 19:13 (6) 2 ซมอ 11:11; 21:17; 1 พกษ 1:33

(7) 2 ซมอ 8:18; 15:18; 1 พกษ 1:38, 44 (9) มธ 26:49; ลก 22:47 (10) 2 ซมอ 2:23; 3:27; 1 พกษ 2:5

(14) 1 พกษ 15:20; 2 พกษ 15:29; 2 พศด 16:4 (15) 2 พกษ 19:32; อสค 4:2

อาเบลแห่งเบธมาอาคาห์ และพวกเขาทำ
เชิงเทินขึ้นที่ริมกำแพงเมือง และเชิงเทิน
นั้นตั้งมั่นอยู่ในสนามเพลาะ และพวก
ทหารทั้งสี่คนที่อยู่กับโยอาบได้ใช้เครื่อง
กระทุ้งกำแพงเพื่อจะให้มันพังลง

16 แล้วหญิงที่มีสติปัญญาคนหนึ่งร้อง
ออกมาจากนครว่า “ขอฟังหน่อย ขอฟัง
หน่อย ข้าพเจ้าขอร้องพาท่าน ขอบอก
โยอาบว่า เชิญมาใกล้ที่นี้เถิด เพื่อข้าพเจ้า
จะพูดกับท่าน”

17 และเมื่อโยอาบได้เข้ามาใกล้นาง หญิง
นั้นกล่าวว่า “ท่านคือโยอาบหรือ” และ
ท่านตอบว่า “ข้าคือโยอาบ” แล้วนาง
กล่าวแก่ท่านว่า “ขอฟังบรรดาถ้อยคำของ
สาวใช้ของท่านสักหน่อย” และท่านตอบ
ว่า “ข้ากำลังฟังอยู่แล้ว”

18 แล้วนางพูด โดยกล่าวว่า “คนทั้ง
หลายเคยพูดกันในสมัยโบราณ โดยกล่าว
ว่า ‘พวกเขาจะขอคำแนะนำที่อาเบลเป็น
แน่’ และดังนั้นพวกเขาจึงตกลงกันได้”

19 ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่อยู่อย่างสงบสุข
และสัตย์ซื่อในอิสราเอล ท่านหาช่องที่
จะทำลายนครแห่งหนึ่งและแม่คนหนึ่งใน
อิสราเอล ทำไมท่านจึงจะกลืนมรดกของ
พระเยโฮวาห์เสีย”

20 และโยอาบตอบและกล่าวว่า “ขอให้
อยู่ห่างไกลทีเดียว ขอให้อยู่ห่างไกลจาก
ข้าเถิด ที่ข้าจะกลืนหรือทำลาย

21 เรื่องนี้ก็ไม่เป็นดังนั้น แต่มีชายคน
หนึ่งจากแดนเทือกเขาเอฟราอิม ชื่อเซบา
บุตรชายของบิครี ได้ยกมือของเขาขึ้นต่อ

ผู้กับกษัตริย์ คือต่อสู้กับดาวิด จมอมเขา
มาแต่คนเดียว และข้าจะถอยทัพกลับจาก
นครนี้” และหญิงนั้นกล่าวแก่โยอาบว่า
“ดูเถิด ศีรษะของเขาจะถูกโยนข้ามกำ-
แพงมาให้ท่าน”

22 แล้วหญิงนั้นได้ไปหาประชากรทั้งปวง
ในปัญญาของนาง และพวกเขาได้ตัด
ศีรษะของเซบาบุตรชายของบิครี และโยน
ศีรษะนั้นออกมาให้โยอาบ และท่านได้
เป่าแตร และพวกทหารจึงถอนทัพจาก
นครนั้นกลับไป ทุกคนไปยังถิ่นที่ของตน
และโยอาบได้กลับไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อ
เข้าเฝ้ากษัตริย์

23 บัดนี้โยอาบเป็นผู้บังคับบัญชากองทัพ
ทั้งหมดของคนอิสราเอล และเบนินยาห์
บุตรชายของเยโฮยาดาเป็นผู้บังคับบัญชา
กองทัพของคนเศเรอีและคนเปเลท

24 และอาโดรัมดูแลคนงานโยธา และ
เยโฮชาฟัทบุตรชายของอาหิสุตเป็นเจ้า-
กรมสารบรรณ

25 และเซวาเป็นราชเลขา และศาโดกกับ
อาบียาธาร์เป็นพวกปุโรหิต

26 และอิราคนยาอีร์เป็นเจ้านายใหญ่คน
หนึ่งของดาวิดด้วย

บทที่ 21

การกัณดารอาหาร

เป็นเวลาสามปี

1 แล้วมีการกัณดารอาหารในสมัยของ
ดาวิดเป็นเวลาสามปี ปีแล้วปีเล่า และ
ดาวิดได้ทรงทูลถามพระเยโฮวาห์ และ
พระเยโฮวาห์ตรัสตอบว่า “เพราะเหตุ

(19) 1 ซมอ 26:19; 2 ซมอ 14:16; 21:3 (22) 2 ซมอ 20:16; ปญจ 9:13-16

(23) 2 ซมอ 8:16-18; 1 พกษ 4:3 (24) 2 ซมอ 8:16; 1 พกษ 4:3

(25) 2 ซมอ 8:17 (26) 2 ซมอ 23:38 (1) กตว 27:21; 2 ซมอ 5:19

ซาอูลและวงศ์วานกระหายโลหิตของเขา เพราะเขาได้ฆ่าคนกิเบโอน”

2 และกษัตริย์ได้ทรงเรียกคนกิเบโอนมา และตรัสกับพวกเขา (บัดนี้คนกิเบโอนไม่ใช้ลูกหลานของอิสราเอล แต่เป็นคนที่ยังเหลืออยู่ของคนอาโมไรต์ และลูกหลานของอิสราเอลเคยสาบานไว้แก่พวกเขาแล้ว และซาอูลได้ทรงหาช่องที่จะสังหารพวกเขาเสีย ในความกระตือรือร้นของท่านต่อลูกหลานของอิสราเอลและคนยูดาห์)

3 ฉะนั้นดาวิดจึงตรัสกับคนกิเบโอนว่า “จะให้เราทำอะไรเพื่อพวกท่าน และเราจะทำอะไรเพื่อจะได้โทษได้ เพื่อพวกท่านจะได้วยพรมรดกของพระเยโฮวาห์”

4 และคนกิเบโอนกราบทูลพระองค์ว่า “พวกข้าพระองค์จะไม่รับเงินหรือทองคำจากซาอูล หรือจากวงศ์วานของเขา และพระองค์ไม่ต้องประหารชีวิตคนหนึ่งคนใดในคนอิสราเอลเพื่อพวกข้าพระองค์” และพระองค์ตรัสว่า “สิ่งใดที่พวกท่านจะกล่าว เราก็จะกระทำให้สิ่งนั้นเพื่อพวกท่าน”

5 และพวกเขาทูลตอบกษัตริย์ว่า “ชายผู้ที่ได้เผาผลาญพวกข้าพระองค์ และที่ได้วางแผนร้ายต่อพวกข้าพระองค์เพื่อที่พวกข้าพระองค์จะถูกทำลายจากการอยู่ในเขตแดนใด ๆ ของอิสราเอล

6 ขอให้บุตรชายเจ็ดคนของเขาถูกมอบไว้แก่พวกข้าพระองค์ และพวกข้าพระองค์จะแขวนคอพวกเขาเสียต่อพระพักตร์พระ

เยโฮวาห์ในกิเบอาห์แห่งซาอูล ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกไว้” และกษัตริย์ตรัสว่า “เราจะมอบพวกเขาไว้ให้”

7 แต่กษัตริย์ทรงไว้ชีวิตของเมฟีโบเชท บุตรชายของโยนาธานราชโอรสของซาอูล ด้วยเหตุคำปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ที่อยู่ระหว่างท่านทั้งสอง คือระหว่างดาวิดกับโยนาธานราชโอรสของซาอูล

8 แต่กษัตริย์ได้ทรงนำบุตรชายสองคนของริสป้า บุตรสาวของอัยยาห์ ซึ่งพระนางได้บังเกิดให้แก่ซาอูล คืออาร์โมนีกับเมฟีโบเชท และบุตรชายห้าคนของมีคาเอลราชธิดาของซาอูล ซึ่งพระนางได้บังเกิดให้แก่อาตรีเอล บุตรชายของบาร์ซิลัย ชาวเมโหลห์

9 และพระองค์ได้ทรงมอบคนเหล่านี้ไว้ในมือของคนกิเบโอน และพวกเขาได้แขวนคอทั้งเจ็ดคนนั้นในเนินเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทั้งเจ็ดคนก็สูญสิ้นไปด้วยกัน และถูกประหารชีวิตในช่วงฤดูเกี่ยวข้าว ในวันแรก ๆ ในวันเริ่มต้นของการเกี่ยวข้าวบาร์เลย์

10 และริสป้าบุตรสาวของอัยยาห์ได้เอาผ้ากระสอบ และปูมันไว้สำหรับตนเองบนศิลา ตั้งแต่ต้นฤดูเกี่ยวข้าวจนฝนตกลงบนพวกเขาจากท้องฟ้า และไม่ยอมให้พวกนกแห่งฟ้าอากาศมาเกาะบนพวกเขา ตอนกลางวัน หรือสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่งในตอนกลางคืน

11 และมีคนกราบทูลดาวิดถึงสิ่งที่ริสป้าบุตรสาวของอัยยาห์นางสนมของ

(2) อพย 34:11-16; ยชว 9:3; 15 (3) 1 ซมอ 26:19; 2 ซมอ 20:19

(6) กตว 25:4; 1 ซมอ 10:24, 26; สชย 13:11 (7) 1 ซมอ 18:3; 20:12-17; 23:18; 2 ซมอ 4:4

(8) 2 ซมอ 3:7 (9) 2 ซมอ 6:17 (10) พญย 21:23; 2 ซมอ 3:7; 21:8

ชาอูลได้กระทำ

12 และดาวิดได้เสด็จไปและนำอัฐิทั้งหลายของชาอูลและอัฐิทั้งหลายของโยนาธานราชโอรสของพระองค์มาจากชาวเมืองยาเบซกิเลอาด ผู้ซึ่งได้ลักลอบเอาอัฐิเหล่านั้นไปจากถนนของเมืองเบธชาน ที่ซึ่งคนฟีลิสเตียได้แขวนพระองค์ทั้งสองไว้ เมื่อคนฟีลิสเตียได้ประหารชีวิตของชาอูลในกิโบอา

13 และพระองค์ได้ทรงนำอัฐิทั้งหลายของชาอูลและอัฐิทั้งหลายของโยนาธานราชโอรสของพระองค์ขึ้นมาจากที่นั่น และพวกเขาได้รวบรวมกระดูกทั้งหลายของเหล่าคนที่ถูกแขวนคอนั้น

14 และอัฐิทั้งหลายของชาอูลและของโยนาธานราชโอรสของพระองค์นั้นพวกเขาได้ฝังไว้ในแผ่นดินเบนยามินในเมืองเศลาในอุโมงค์ฝังศพของศิษิตาของพระองค์ และพวกเขาได้กระทำตามทุกอย่างที่กษัตริย์ได้ทรงบัญชาไว้ และหลังจากนั้นพระเจ้าก็ทรงสดับฟังคำอธิษฐานเพื่อแผ่นดินนั้น

15 ยิ่งกว่านั้นคนฟีลิสเตียได้ทำสงครามกับคนอิสราเอลอีก และดาวิดเสด็จลงไป และพวกเขารับการทรมานของพระองค์ พร้อมกับพระองค์ และได้ต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย และดาวิดทรงอ่อนกำลัง

16 และอิซบิเบโนบ ซึ่งเป็นคนหนึ่งของพวกเขาบุตรชายของคนยักษนั้น ผู้ซึ่งนำหนักหอกของเขาหนักเท่ากับทองเหลืองสามร้อยเชเซลเมื่อชั่งน้ำหนัก เขาถูกคาดเอา

ไว้ด้วยดาบเล่มใหม่ ได้คิดที่จะสังหารดาวิด

17 แต่อาบิชัยบุตรชายของเศรยาห์ได้ช่วยพระองค์ไว้ และโจมตีคนฟีลิสเตียนั้นและฆ่าเขาเสีย แล้วพวกทหารของดาวิดได้ปฏิบัติตามต่อพระองค์ โดยทูลว่า “ขอพระองค์อย่าเสด็จไปพร้อมกับพวกข้าพระองค์ในการสู้รบอีกต่อไปเลย เพื่อที่พระองค์จะไม่ดับประทีปของอิสราเอลเสีย”

18 และต่อมาหลังจากเหตุการณ์นี้ มีการสู้รบกับคนฟีลิสเตียอีกที่เมืองโกบ แล้วสิบเบคัยคนหุซาทิได้ฆ่าสัฟ ซึ่งเป็นของพวกบุตรชายของคนยักษนั้น

19 และมีการสู้รบกับคนฟีลิสเตียอีกในเมืองโกบ ที่นั่นเอลฮานันบุตรชายของยาอาเรโอรกิมชาวเบธเลเฮมได้ฆ่าน้องชายของโกลิอัทชาวกัท ผู้ซึ่งหอกด้ามใหญ่ของเขาเหมือนไม้กระพ้นทอผ้า

20 และยังมีการสู้รบกันอีกในเมืองกัท ที่นั่นมีชายคนหนึ่งรูปร่างใหญ่โต ที่มีนิ้วมือข้างละหกนิ้ว และนิ้วเท้าข้างละหกนิ้ว รวมกันยี่สิบสี่นิ้ว และเขาก็บังเกิดแก่คนยักษนั้นด้วย

21 และเมื่อเขาทำทนายอิสราเอล โยนาธานบุตรชายของซิเมอาพี่ชายของดาวิด ได้สังหารเขาเสีย

22 คนทั้งสี่นี้บังเกิดแก่คนยักษนั้นในเมืองกัท และได้ล้มตายด้วยพระหัตถ์ของดาวิด และด้วยมือของพวกเขาการทรมานของพระองค์

(12) 1 ซมอ 13:10-13 (14) ยชว 7:26; 18:28 (16) กตว 13:22, 28; ยชว 15:14

(17) 2 ซมอ 18:3; 20:6-10; 22:29; 1 พกษ 11:36 (18) 1 พศด 11:29; 20:4-8

(19) 2 ซมอ 23:24; 1 พศด 20:5 (20) 1 พศด 20:6 (21) 1 ซมอ 16:9; 17:10 (22) 1 พศด 20:8

บทที่ 22

เพลงสดุดีของดาวิด
เรื่องการช่วยให้รอดพ้น

1 และดาวิดถวายบรรดาถ้อยคำของเพลง
บทนี้แด่พระเยโฮวาห์ในวันที่พระเยโฮ
วาห์ได้ทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากมือของ
ศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์ และจากพระหัตถ์
ของซาอูล

2 และพระองค์ทูลว่า “พระเยโฮวาห์ทรง
เป็นศิลาของข้าพเจ้า และทรงเป็นป้อม
ปราการของข้าพเจ้า และทรงเป็นผู้ช่วยให้
รอดพ้นของข้าพเจ้า

3 เป็นพระเจ้าแห่งศิลาของข้าพเจ้า ใน
พระองค์ข้าพเจ้าจะวางใจ พระองค์ทรง
เป็นโล่ของข้าพเจ้าและทรงเป็นเขาแห่ง
ความรอดของข้าพเจ้า ทรงเป็นที่กำบัง
เข้มแข็งของข้าพเจ้า และทรงเป็นที่ลี้ภัย
ของข้าพเจ้า ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด
ของข้าพเจ้า พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์
ให้รอดพ้นจากความทารุณ

4 ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ ผู้
ทรงสมควรแก่การสรรเสริญ ดังนั้นข้าพ
เจ้าจะได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากบรรดา
ศัตรูของข้าพเจ้า

5 เมื่อบรรดาคลื่นแห่งความตายล้อมข้าพ
เจ้าไว้ กระแสทั้งหลายแห่งคนอธรรมได้
ทำให้ข้าพเจ้ากลัว

6 บรรดาความระทมทุกข์แห่งนรกได้อยู่
รอบตัวข้าพเจ้า บ่วงแห่งความตายอยู่ตรง
หน้าข้าพเจ้า

7 ในยามทุกข์ใจข้าพเจ้าได้ร้องทูลต่อพระ

เยโฮวาห์ และได้ร้องทูลต่อพระเจ้าของ
ข้าพเจ้า และพระองค์ได้ทรงสดับฟังเสียง
ของข้าพเจ้าจากพระวิหารของพระองค์
และเสียงร้องของข้าพเจ้าได้เข้าไปในพระ
กรรมของพระองค์

8 แล้วแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและโคลง
เคลง รากฐานทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์ได้หวั่น
ไหวและสั่นสะเทือน เพราะพระองค์ทรง
พระพิโรธแล้ว

9 คว้นได้ออกไปจากช่องพระนาสิกของ
พระองค์ และเพลิงที่ออกไปจากพระ
โอษฐ์ของพระองค์ได้เผาผลาญ ถ่านก็ถูก
จุดให้ลุกโดยเพลิงนั้น

10 พระองค์ได้ทรงโน้มฟ้าสวรรค์เหล่านี้นลงเช่นกัน และได้เสด็จลงมา และความมืดอยู่ใต้พระบาทของพระองค์

11 และพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงหนึ่งและ
ทรงเหวี่ยงไป และพระองค์ได้ถูกเหวี่ยงบน
ปีกของสายลม

12 และพระองค์ได้ทรงกระทำให้ความ
มืดทึบเป็นเหล่าปะรำอยู่รอบพระองค์ คือ
น้ำมืดและเมฆหนาทึบแห่งท้องฟ้า

13 โดยความสว่างที่อยู่ต่อพระพักตร์พระ
องค์ ถ่านเพลิงทั้งหลายก็ถูกจุดให้ลุก

14 พระเยโฮวาห์ได้ทรงค้ำารนกกีก้องจาก
ฟ้าสวรรค์ และองค์ผู้สูงสุดได้ทรงเปล่ง
พระสุรเสียงของพระองค์

15 และพระองค์ได้ทรงส่งบรรดาภูถุน
ออกไป และทรงทำให้พวกเขากระจัดกระ
จายไป ฟ้าแลบ และทรงทำให้พวกเขา
โกลาหล

(1) อพย 15:1; สดต 18 (2) พญ 32:4 (3) ปฐก 15:1; สดต 9:9 (6) สดต 116:3

(7) อพย 3:7; สดต 116:4; 120:1 (8) วนฉ 5:4; โยบ 26:11 (9) สบ 12:29 (10) อพย 20:21; อสย 64:1

(11) สดต 104:3 (12) โยบ 36:29 (14) สดต 29:3 (15) พญ 32:23

16 และร่อนน้ำทั้งหลายแห่งทะเลได้ปรากฏขึ้น และบรรดารากระดานของแผ่นดินโลกก็ถูกเผยออก เมื่อถูกชนาบโดยพระเยโฮวาห์ เมื่อเจอกับลมที่พวยพุ่งจากช่องพระนาสิกของพระองค์

17 พระองค์ได้ทรงบัญชาจากที่สูง พระองค์ทรงยึดข้าพเจ้าไว้ พระองค์ได้ทรงดึงข้าพเจ้าออกมาจากน้ำมากหลาย

18 พระองค์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากศัตรูที่เข้มแข็งของข้าพเจ้า และจากบรรดาผู้ที่ได้เกลียดชังข้าพเจ้า เพราะว่าพวกเขามีกำลังมากกว่าข้าพเจ้า

19 พวกเขาได้ขัดขวางข้าพเจ้าในวันแห่งความหายนะของข้าพเจ้า แต่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่พิทักษ์ของข้าพเจ้า

20 พระองค์ได้ทรงนำข้าพเจ้าออกมายังที่กว้างใหญ่ด้วย พระองค์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น เพราะว่าพระองค์พอพระทัยในข้าพเจ้า

21 พระเยโฮวาห์ได้ประทานรางวัลแก่ข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า ตามความสะอาดแห่งมือของข้าพเจ้า พระองค์ทรงตอบแทนข้าพเจ้าแล้ว

22 เพราะว่าข้าพเจ้าได้รักษาทางทั้งหลายของพระเยโฮวาห์ไว้ และไม่ได้พราກไปเสียจากพระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างคนชั่ว

23 เพราะว่าการตัดสินทั้งสินของพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า และสำหรับกฎเกณฑ์ทั้งหลายของพระองค์ ข้าพเจ้าไม่ได้พราກไปเสียจากกฎเกณฑ์เหล่านั้น

24 ข้าพเจ้าก็เที่ยงธรรมต่อพระพักตร์

พระองค์ด้วย และได้รักษาตัวไว้ให้พ้นจากความชั่วช้าของข้าพเจ้า

25 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงได้ทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า ตามความสะอาดหมดจดของข้าพเจ้าในสายพระเนตรของพระองค์

26 ต่อผู้ที่เมตตา พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์ว่าเมตตา และต่อผู้ที่เที่ยงธรรม พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์ว่าเที่ยงธรรม

27 ต่อผู้ที่บริสุทธิ์ พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์ว่าบริสุทธิ์ และต่อผู้ที่คดโกง พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์เป็นปฏิปักษ์

28 และพระองค์จะทรงช่วยประชากรที่ทุกข์ลำเค็ญให้รอดพ้น แต่พระเนตรของพระองค์อยู่บนผู้ที่หยิ่งโส เพื่อพระองค์จะทรงฉุดพวกเขาลง

29 ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นที่ปราชัยของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ความมิดของข้าพระองค์สว่างขึ้น

30 ด้วยว่าโดยพระองค์ ข้าพระองค์ตะลุยกองทัพมาแล้ว โดยพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้กระโดดข้ามกำแพง

31 สำหรับพระเจ้า พระมรรคาของพระองค์บริสุทธิ์หมดจด พระวจนะของพระเยโฮวาห์ถูกพิสูจน์แล้ว พระองค์ทรงเป็นดังแก่บรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์

32 เพราะผู้ใดเล่าเป็นพระเจ้านอกจากพระเยโฮวาห์ และผู้ใดเล่าเป็นศิลา

(16) อพย 15:8 (17) สดต 144:7 (19) อสย 10:20 (20) 2 ซมอ 15:26; สดต 31:8 (21) 1 ซมอ 26:23 (22) สดต 119:3 (23) พยญ 7:12 (24) อฟ 1:4 (25) 2 ซมอ 22:21 (26) มธ 5:7 (27) ลนต 26:23-24 (28) สดต 72:12 (29) สดต 119:105 (30) 2 ซมอ 5:6 (31) พยญ 32:4; สดต 12:6 (32) อสย 45:5

จากพระเจ้าของพวกเรา

33 พระเจ้าทรงเป็นความเข้มแข็งและ
เป็นกำลังของข้าพเจ้า และพระองค์ทรง
ทำให้ทางของข้าพเจ้าดีเลิศทุกประการ

34 พระองค์ทรงกระทำให้เท้าของข้าพเจ้า
เหมือนอย่างเท้ากวางตัวเมีย และทรงวาง
ข้าพเจ้าไว้บนที่สูงทั้งหลายของข้าพเจ้า

35 พระองค์ทรงสอนมือของข้าพเจ้าให้
ทำสงคราม จนคัมภีร์เหล็กกล้าถูกหักด้วย
แขนของข้าพเจ้า

36 พระองค์ได้ประทานโล่แห่งความรอด
ของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ด้วย และ
ความอ่อนโยนของพระองค์ได้กระทำให้
ข้าพระองค์ใหญ่โต

37 พระองค์ทรงกระทำให้อย่างก้าวของข้า
พระองค์ที่อยู่ได้ข้าพระองค์กว้างขวางขึ้น
แล้ว จนเท้าของข้าพระองค์มีได้สิ้นไกล

38 ข้าพระองค์ไล่ตามบรรดาศัตรูของข้า
พระองค์ และได้ทำลายพวกเขาเสีย และ
ไม่หันกลับอีกจนกระทั่งข้าพระองค์ได้เผา
ผลาญพวกเขาเสียสิ้น

39 และข้าพระองค์ได้เผาผลาญพวกเขา
และได้ทำให้พวกเขาบาดเจ็บ จนพวกเขา
ไม่อาจลุกขึ้นอีกได้ ไขแล้ว พวกเขาได้ล้ม
ลงใต้เท้าของข้าพระองค์

40 เพราะว่าพระองค์ทรงคาดเอวของข้า
พระองค์ไว้ด้วยพลกำลังเพื่อทำการสู้รบ
พวกที่ได้ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ พระองค์
ได้ทรงกำราบให้อยู่ใต้ข้าพระองค์

41 พระองค์ได้ประทานคอของเหล่าศัตรู
ของข้าพระองค์แก่ข้าพระองค์ด้วย เพื่อข้า

พระองค์จะทำลายบรรดาผู้ที่เกลียดชังข้า
พระองค์เสีย

42 พวกเขาได้มองหา แต่ไม่มีใครช่วยให้
รอดได้ แม้ได้ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ แต่
พระองค์ก็ไม่ได้ทรงตอบพวกเขา

43 แล้วข้าพระองค์ได้ทบทวนพวกเขาจน
แหลกละเอียดอย่างผงคลีดิน ข้าพระองค์
ได้เหยียบพวกเขาลงดุจโคลนตามถนน
 และได้กระจายพวกเขาออกไปทั่ว

44 พระองค์ได้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้
รอดพ้นจากการยื้อแย่งของประชากรของ
ข้าพระองค์ด้วย พระองค์ได้ทรงรักษา
ข้าพระองค์ไว้ให้เป็นหัวหน้าแห่งพวกคน
ต่างชาติ ชนชาติซึ่งข้าพระองค์ไม่เคยรู้จัก
จะปรนนิบัติข้าพระองค์

45 บรรดาคนแปลกหน้าจะมานับถว
ต่อข้าพระองค์ ทันทีที่พวกเขาได้ยิน พวกเขา
ก็จะเชื่อฟังข้าพระองค์

46 เหล่าคนแปลกหน้าจะจางหายไป และ
พวกเขาจะกลัวออกมาจากบรรดาที่กำบัง
ของพวกเขา

47 พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และ
สาธุการแต่ศิลาของข้าพเจ้า และขอ
ให้พระเจ้าของศิลาแห่งความรอดของข้าพ
เจ้าเป็นที่เกิดทุน

48 พระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำการแก้แค้น
ให้แก่ข้าพเจ้า และทรงนำชนชาติทั้งหลาย
ลงมาอยู่ใต้ข้าพเจ้า

49 และทรงนำข้าพเจ้าออกมาจากบรรดา
ศัตรูของข้าพเจ้า พระองค์ทรงยกชูข้าพระ
องค์ขึ้นให้อยู่บนที่สูงเหนือบรรดาผู้ที่ได้

(33) สดต 27:1 (34) 2 ซมอ 2:18 (37) 2 ซมอ 22:20 (39) มลค 4:3 (40) สดต 18:32; 44:5

(41) ปฐก 49:8 (42) 1 ซมอ 1:28 (43) 2 พกษ 13:7 (44) พบญ 28:13 (46) 1 ซมอ 14:11

(47) 2 ซมอ 22:3 (48) 1 ซมอ 24:12 (49) สดต 140:1, 4, 11

ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ด้วย พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากคนทารุณแล้ว

50 เพราะเหตุนี้ข้าพระองค์จึงจะถวายคำขอบพระคุณแด่พระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในท่ามกลางพวกคนต่างชาติ และข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญแด่พระนามของพระองค์

51 พระองค์ทรงเป็นป้อมปราการแห่งความรอดสำหรับกษัตริย์ของพระองค์ และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้ถูกเจิมของพระองค์ แก่ดาวิดและแก่เชื้อสายของท่านเป็นนิตย์”

บทที่ 23

ถ้อยคำสุดท้ายของดาวิด

1 บัดนี้เหล่านี้เป็นบรรดาถ้อยคำสุดท้ายของดาวิด ดาวิดบุตรชายของเจสซีตรัสและชายที่ถูกยกย่องบนที่สูง ผู้ที่ถูกเจิมไว้ของพระเจ้าแห่งยาโคบ และนักแต่งสดุดีอย่างไพเราะของอิสราเอล ตรัสว่า

2 “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสโดยข้าพเจ้า และพระวอนของพระองค์อยู่ในลิ้นของข้าพเจ้า

3 พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ตรัส ศิลาแห่งอิสราเอลได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ผู้ที่ปกครองเหนือมนุษย์ต้องยุติธรรม โดยปกครองในความเกรงกลัวพระเจ้า

4 และเขาจะเป็นเหมือนแสงสว่างแห่งรุ่งอรุณ เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น คือรุ่งเช้าที่ปราศจากหมู่เมฆ ดุจดวงอาทิตย์ขึ้นจากดินโดยแสงสุกใสหลังฝนตก’

5 ถึงแม้ว่าวงศัวานของข้าพเจ้าไม่เป็นเช่นนั้นกับพระเจ้า ถึงอย่างนั้นพระองค์ได้ทรงกระทำพันธสัญญารัตนกับข้าพเจ้า อันเป็นระเบียบในทุกอย่างและมั่นคง เพราะนี่เป็นความรอดทั้งสิ้นของข้าพเจ้า และความปรารถนาทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าพระองค์ยังไม่ทรงทำให้มันแตกหน่อออกขึ้นก็ตาม

6 แต่เหล่าบุตรของเบลีอัลทุกคนจะเป็นเหมือนพวงหามที่ถูกผลักไสไปเสีย เพราะว่าพวกเขาไม่สามารถถูกจับด้วยมือได้

7 แต่คนที่จะแตะต้องพวกเขาต้องมีอาวุธที่ทำด้วยเหล็กและมีด้ามหอก และพวกเขาจะถูกเผาผลาญเสียให้สิ้นเชิงด้วยไฟในสถานที่เดียวกัน”

วีรบุรุษของดาวิด

(1 พศด 11:10-47)

8 เหล่านี้เป็นชื่อของพวกวีรบุรุษที่ดาวิดมีได้แก่ คนทักโมนีนีผู้มีตำแหน่งสูง เป็นหัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชา ผู้นั้นคืออาตีโนคนเสนีย์ ท่านยกหอกของท่านขึ้นต่อสู้กับคนแปดร้อยคนซึ่งท่านได้ฆ่าเสียในครั้งเดียว

9 และรองจากท่าน คือเอเลอาซาร์บุตรชายของโดโดคนอาโหอาห์ คนหนึ่งในวีรบุรุษสามคนนั้นที่อยู่กับดาวิดเมื่อพวกเขาได้ทำทายนคนฟีลิสเตียที่ชุมนุมกันเพื่อสู้รบ และคนอิสราเอลก็ถอยทัพไป

10 ท่านได้ลุกขึ้นและฆ่าฟันคนฟีลิสเตียจนมือของท่านเมื่อยล้า และมือของท่าน

(50) สดต 57:7 (51) 2 ซมอ 7:12-16 (1) 1 ซมอ 16:12-13 (2) มธ 22:43; 2 ปด 1:21

(3) อพย 18:21; พบญ 32:4 (4) สดต 89:36; อสย 60:1 (5) 2 ซมอ 7:12; สดต 89:29

(9) 1 พศด 11:12; 27:4 (10) วนฉ 8:4; 1 ซมอ 30:24-25

เกรียงแข็งติดดาบ และพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้ได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวงวันนั้น และพวกทหารได้หันกลับตามท่านมาเพื่อรับเอาข้าวของท่านนั้น

11 และรองจากท่าน คือซัมมาห์บุตรชายของอาเกชาวฮาราร์ และคนฟีลิสเตียมาชุมนุมกันเป็นกองทหาร ในที่ซึ่งมีพื้นดินผืนหนึ่งเต็มไปด้วยต้นถั่ว และพวกทหารได้หนีไปจากคนฟีลิสเตีย

12 แต่ท่านได้ยืนอยู่ท่ามกลางพื้นดินผืนนั้น และป้องกันที่ดินนั้นไว้ และได้ฆ่าฟันคนฟีลิสเตียเสีย และพระเยโฮวาห์ได้ประทานชัยชนะอันใหญ่หลวง

13 และสามคนของพวกทหารเอกสามสิบคนนั้นได้ลงมา และได้มาหาดาวิดในฤดูเกี่ยวข้าวที่ถั่วอดุลลัม และกองทหารของคนฟีลิสเตียตั้งเต็นท์อยู่ในหุบเขาแห่งเรฟาอิม

14 และเวลานั้นดาวิดประทับในที่กำบังเข้มแข็ง และตอนนั้นกองทหารรักษาการณ์ของคนฟีลิสเตียก็อยู่ในเบธเลเฮม

15 และดาวิดมีความอาลัย และตรัสว่า “โอ หวังว่าจะมีสักคนหนึ่งส่งน้ำจากบ่อแห่งเบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมืองมาให้เราดื่ม”

16 และวีรบุรุษสามคนนั้นได้แหกค่ายคนฟีลิสเตียเข้าไป และตักน้ำจากบ่อแห่งเบธเลเฮม ที่อยู่ข้างประตูเมือง และเอาน้ำนั้น และนำน้ำนั้นมาถวายแด่ดาวิด แต่อย่างไรก็ตามพระองค์ไม่ทรงยอมดื่มน้ำนั้น แต่ทรงเทน้ำนั้นออกถวายแด่พระเย

โฮวาห์

17 และพระองค์ตรัสว่า “ขอให้อยู่ห่างไกลจากข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ที่ข้าพระองค์จะกระทำเช่นนี้ นี่คือโลหิตของบรรดาผู้ที่ไปด้วยการเสี่ยงชีวิตของพวกเขามิใช่หรือ” เพราะฉะนั้นพระองค์จึงไม่ทรงยอมดื่มน้ำนั้น สิ่งเหล่านี้วีรบุรุษทั้งสามคนนี้ได้กระทำ

18 และอาบียัซน้องชายของโยอาบ บุตรชายของเศรยาห์ เป็นหัวหน้าของพวกสามคน และท่านได้ยกหอกของท่านขึ้นต่อสู้กับทหารสามร้อยคน และฆ่าพวกเขาเสียสิ้น และได้รับชื่อในท่ามกลางพวกสามคนนั้น

19 ท่านเป็นผู้ที่มีเกียรติที่สุดในสามคนนั้นมิใช่หรือ ฉะนั้นท่านได้เป็นผู้บังคับบัญชาของพวกสามคนนั้น อย่างไรก็ตามท่านไม่มีศเท่า์กับวีรบุรุษสามคนแรกนั้น

20 และเบไนยาห์บุตรชายของเยโฮยาดา บุตรชายของชายกล้าหาญคนหนึ่งแห่งเมืองซับเซเอล ผู้ซึ่งได้กระทำวีรกรรมหลายอย่าง ท่านได้ฆ่าชายผู้เหมือนสิงโตของโมอับเสียสองคน ท่านได้ลงไปและฆ่าสิงโตตัวหนึ่งในบ่อแห่งหนึ่งในเวลาที่หิมะตกด้วย

21 และท่านได้ฆ่าคนอียิปต์คนหนึ่ง เป็นชายรูปร่างงาม และคนอียิปต์นั้นถือหอกอยู่ในมือของเขา แต่เบไนยาห์ลงไปหาเขาด้วยไม้เท้า และแย่งเอาหอกมาจากมือของคนอียิปต์นั้น และฆ่าเขาตายด้วยหอกของเขาเอง

(11) 1 พศด 11:13-14 (13) 1 ซมอ 22:1; 2 ซมอ 5:18; 1 พศด 11:15

(14) 1 ซมอ 22:4-5 (17) สดต 17:10

(18) 2 ซมอ 21:17; 1 พศด 11:20 (20) อพย 15:15; ยชว 15:21

22 สิ่งเหล่านี้เป็นในยาห์บุตรชายของเยโฮ-
ยาดาได้กระทำ และได้ชื่อในท่ามกลางวีร
บุรุษสามคนนั้น

23 ท่านมีเกียรติมากกว่าสามสิบคนนั้น
แต่ท่านไม่มีศเท่ากัับวีรบุรุษสามคนแรก
นั้น และดาวิดได้ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นผู้
บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์

24 อาสาเฮลน้องชายของโยอาบเป็นคน
หนึ่งในสามสิบคนนั้น เอลฮานันบุตรชาย
ของโดโดชาวเบธเลเฮม

25 ชัมมาห์ชาวเมืองฮาโรด เอลีคาชาว
เมืองฮาโรด

26 เฮเลสชาวเมืองปัลที อีราบบุตรชายของ
อิกเชซชาวเมืองเทโคอา

27 อาบีเยเซอร์ชาวเมืองอานาโธท เม-
บุนนัยคนหุซัท

28 คัลโมนคนอาโหอาห์ มาหะริยชาว
เมืองเนโทฟาห์

29 เฮเลบบุตรชายของบาอานาห์ชาวเมือง
เนโทฟาห์ อิททัยบุตรชายของรีบัยชาว
เมืองกิเบอาห์ของคนเบนยามิน

30 เบไนยาห์ชาวเมืองปิราโธน ฮิตดัยชาว
ลัธรากาอัส

31 อาบีอัลโบนชาวเมืองอารบาห์ อัสม่า-
เวทชาวเมืองบาฮูริม

32 เอลียาบชาวเมืองชาอัลโบน ของ
บรรดาบุตรชายของยาเซนคือโยนาธาน

33 ชัมมาห์ชาวฮาราร์ อาหิยัมบุตรชาย
ของซาราร์คนฮาราร์

34 เอลีเฟเลทบุตรชายของอาหัสบัย บุตร
ชายของชาวเมืองมาอาคาห์ เอลีอัมบุตร

ชายของอาหิโธเฟลชาวเมืองกิโลห์

35 เฮสโรชาวเมืองคารเมล ปารัยชาว
เมืองอาราบ

36 อิกาลบุตรชายของนาอันชาวแดน
โศบาห์ บานีคนกาต

37 เศเลกคนอัมโมน นาหะริยชาวเมือง
เบเอโรท ผู้ถือเครื่องอาวุธของโยอาบบุตร
ชายของเศรฺยาห์

38 อีราคนอิทไรต์ กาเรบคนอิทไรต์

39 อูรีอาห์คนฮิตไทต์ รวมสามสิบเจ็ดคน
ด้วยกัน

บทที่ 24

ความหยิ่งยโสของดาวิด

นำพระองค์ไปสู่บาป

(1 พศต 21:1-6)

1 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้พลุ่ง
ขึ้นต่อคนอิสราเอลอีก และพระองค์ทรง
 دلใจดาวิดให้ต่อสู้กับพวกเขา โดยตรัสว่า
“จงไปนับคนอิสราเอลและคนยูดาห์”

2 ด้วยว่ากษัตริย์ได้ตรัสกับโยอาบแม่ทัพ
ซึ่งอยู่กับพระองค์ว่า “บัดนี้ จงไปทั่วทุก
เผ่าของอิสราเอล ตั้งแต่เมืองดานจนถึง
เมืองเบเออร์เซบา และพวกท่านจงนับ
จำนวนประชากร เพื่อเราจะได้ทราบจำ-
นวนรวมของประชากร”

3 และโยอาบกราบทูลกษัตริย์ว่า “บัดนี้
ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรง
เพิ่มจำนวนคนให้แก่ประชากร ไม่ว่าพวก
เขามีกี่คนก็ตาม อีกหนึ่งร้อยเท่า และขอ
พระเนตรของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระ
องค์ทอดพระเนตรเห็นพวกนั้น แต่ทำไม

(23) 2 ซมอ 8:18; 20:23 (24) 2 ซมอ 2:18; 1 พศต 27:7 (25) 1 พศต 11:27

(30) วนฉ 2:9 (33) 2 ซมอ 23:11 (34) 2 ซมอ 11:3 (36) 2 ซมอ 8:3 (38) 2 ซมอ 20:26

(39) 2 ซมอ 11:3, 6 (1) กตว 26:2 (2) วนฉ 20:1; ยรม 17:5 (3) พบญ 1:11

กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จึงพอพระทัยในสิ่งนี้”

4 แต่อย่างไรก็ตาม พระดำรัสของกษัตริย์มีชัยต่อโยอาบและต่อเหล่าผู้บังคับบัญชากองทัพ และโยอาบและเหล่าผู้บังคับบัญชาของกองทัพได้ออกไปจากพระพักตร์กษัตริย์ เพื่อจะนับประชากรอิสราเอล

5 และพวกเขาได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป และตั้งเต็นท์ในอาโรเออร์ ทางด้านขวาของนครที่ตั้งอยู่ท่ามกลางแม่น้ำกาต และไปทางยาเซอร์

6 แล้วพวกเขาได้มายังกิเลอาด และมาถึงแผ่นดินทาห์ทิมโฮตชิ และพวกเขาได้มาถึงเมืองดานยาอัน และอ้อมไปยังเมืองไซดอน

7 และมาถึงป้อมปราการแห่งเมืองไทระ และมาถึงนครทุกนนครของคนฮีไวต์ และของคนคานาอัน และพวกเขาได้ออกไปยังภาคใต้ของยูดาห์ จนถึงเมืองเบเออร์เซบา

8 ดังนั้นเมื่อพวกเขาไปทั่วแผ่นดินนั้นแล้ว พวกเขาได้มายังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อสิ้นเก้าเดือนกับยี่สิบวัน

9 และโยอาบได้ถวายจำนวนประชากรแด่กษัตริย์ และในอิสราเอลมีพวกทหารกล้าหาญที่ชักดาบแปดแสนคน และคนยูดาห์มีห้าแสนคน

ดาวิดเลือกการลงโทษ

จากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์

(1 พศด 21:7-17)

10 และพระทัยของดาวิดก็กล่าวโทษพระองค์หลังจากดาวิดได้นับจำนวนประชากร

เสร็จแล้ว และดาวิดกราบทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า “ข้าพระองค์ได้กระทำบาปใหญ่ยิ่งในสิ่งซึ่งข้าพระองค์ได้กระทำนี้ และบัดนี้ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงให้อภัยความชั่วช้าของผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้กระทำการอย่างโง่เขลามาก”

11 ด้วยว่าเมื่อดาวิดตื่นบรรทมในตอนเช้า พระวณะของพระเยโฮวาห์ได้มายังกาตผู้พยากรณ์ผู้ทำนายของดาวิด โดยตรัสว่า

12 “จงไปและกล่าวแก่ดาวิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘เราเสนอเจ้าสามประการ เจ้าจงเลือกเอาประการหนึ่ง เพื่อเราจะได้กระทำอย่างนั้นแก่เจ้า’”

13 ดังนั้นกาตได้เข้าเฝ้าดาวิด และทูลพระองค์ และกราบทูลต่อพระองค์ว่า “จะให้การกัณดารอาหารนานเจ็ดปีมาสู่พระองค์ในแผ่นดินของพระองค์หรือ หรือพระองค์จะยอมหลบหนีนานสามเดือนต่อหน้าบรรดาศัตรูของพระองค์ขณะที่พวกเขาไล่ติดตามพระองค์ หรือจะให้โรคระบาดเกิดขึ้นสามวันในแผ่นดินของพระองค์ บัดนี้ขอทรงแจ้งให้ทราบ และดูว่าจะให้ข้าพระองค์นำคำตอบประการใดกลับไปกราบทูลพระองค์ผู้ได้ทรงส่งข้าพระองค์มา”

14 และดาวิดตรัสกับกาตว่า “เราถูกบีบคั้นจริง ๆ บัดนี้ ขอให้พวกเราตกเข้าไปอยู่ในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์เถิด เพราะบรรดาพระเมตตาของพระองค์

(5) กตว 32:1, 3; พบญ 2:36 (6) ยชว 19:28, 47; วนฉ 18:28-29

(7) ยชว 11:3; 19:29; วนฉ 3:3 (9) 1 พศด 21:5 (10) 1 ซมอ 16:9; 24:5

(11) 1 ซมอ 9:9; 22:5 (13) 1 พศด 21:12; อสค 14:21 (14) สดต 51:1; 103:8

ใหญ่ยิ่งนัก และขออย่าให้เราตกเข้าไปอยู่ในมือของมนุษย์เลย”

15 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงส่งโรคนะบาดอันหนึ่งมาบนอิสราเอล ตั้งแต่เวลาเช้าจนสิ้นเวลาที่กำหนดไว้ และประชากรที่ตายตั้งแต่เมืองดานจนถึงเมืองเบเออร์เชบามีเจ็ดหมื่นคน

16 และเมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นได้ยื่นมือของตนออกเหนือกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะทำลายกรุงนั้น พระเยโฮวาห์ได้ทรงกลับพระทัยจากความร้ายนั้น และตรัสกับทูตสวรรค์ที่ได้ทำลายประชากรนั้นว่า “พอแล้ว ยับยั้งมือของเจ้าไว้” และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ข้างลานนวดข้าวของอาราวันห์คนเยบุส

17 และดาวิดทูลต่อพระเยโฮวาห์เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรทูตสวรรค์ที่ได้สังหารประชากรนั้น และกราบทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์ได้กระทำความป และข้าพระองค์ได้กระทำชั่วแล้ว แต่บรรดาแกะเหล่านี้ พวกเขาได้กระทำความผิด ขอพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ต่อสู้ข้าพระองค์และต่อสู้วงศ์วานบิดาของข้าพระองค์เถิด”

ดาวิดทรงซื้อลานนวดข้าว

ของอาราวันห์

(1 พศต 21:18-30)

18 และกาตได้มาเข้าเฝ้าดาวิดวันนั้น และกราบทูลพระองค์ว่า “ขอเสด็จขึ้นไปสร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งถวายแด่พระเยโฮวาห์ในลานนวดข้าวของอาราวันห์คนเยบุส”

19 และดาวิด ตามถ้อยคำของกาตได้เสด็จขึ้นไปตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา

20 และอาราวันห์มองดู และเห็นกษัตริย์และพวกผู้รับใช้ของพระองค์กำลังมาหาตน และอาราวันห์ได้ออกไป และถวายบังคมต่อพระพักตร์กษัตริย์โดยชนหน้าของตนลงถึงดิน

21 และอาราวันห์กราบทูลว่า “เหตุใดกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ได้เสด็จมาหาผู้รับใช้ของพระองค์” และดาวิดตรัสว่า “เพื่อซื้อลานนวดข้าวจากเจ้า เพื่อจะสร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งถวายแด่พระเยโฮวาห์เพื่อโรคนะบาดนั้นจะถูกยับยั้งไว้จากประชากร”

22 และอาราวันห์กราบทูลดาวิดว่า “ขอ กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงรับ และถวายสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด ดูเถิด ที่นี่มีพวกวัวตัวผู้สำหรับเครื่องเผาบูชา และพวกเลื่อนนวดข้าวกับเครื่องมืออื่น ๆ ของพวกวัวตัวผู้สำหรับทำฟืน”

23 สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นอาราวันห์ดุกษัตริย์องค์หนึ่งขอถวายแด่กษัตริย์ และอาราวันห์กราบทูลกษัตริย์ว่า “ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงโปรดปรานพระองค์เถิด”

24 และกษัตริย์ตรัสกับอาราวันห์ว่า “หา มิได้ แต่เราจะขอจ่ายเงินซื้อจากเจ้าเป็นแน่ และเราจะไม่ถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจาก

(15) 1 พศต 21:14 (16) ปฐก 6:6; อพย 12:23 (17) 2 ซมอ 7:8; 1 พศต 21:17

(18) 1 พศต 21:18 (21) ปฐก 23:8-16; กตว 16:48, 50

(22) 1 ซมอ 6:14; 1 พกษ 19:21 (23) อสค 20:40-41 (24) 1 พศต 21:24-25

สิ่งซึ่งเราไม่เสียค่าอะไรเลย” ดังนั้นดาวิด
จึงทรงซื้อลานนวดข้าวกับพวกวัวตัวผู้เป็น
เงินห้าสิบเซเชล

25 และดาวิดได้ทรงสร้างแท่นบูชาแท่น
หนึ่งที่นั้นถวายแด่พระเยโฮวาห์ และ

ได้ถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาและเครื่อง
สันติบูชาทั้งหลาย ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึง
ทรงสดับฟังคำอธิษฐานเพื่อแผ่นดินนั้น
และโรคระนั้นก็ถูกยับยั้งไว้จากอิส-
ราเอล